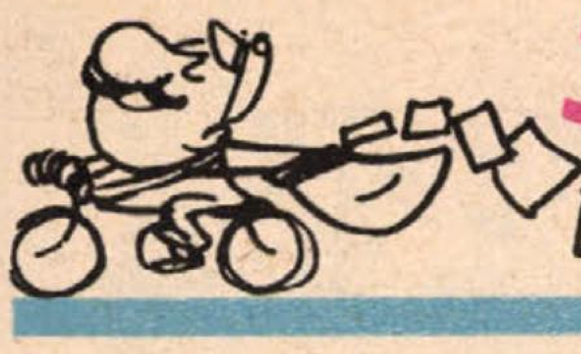
XXV. évfolyam, 13. szám

Ára: 1,80 Ft

1969. március 27.

— Néni kérem, most, hogy elkezdődik a szünet, nem cserélné be a tankönyveimet egy Agathe Christie-re?...

KEDVES LUDAS!

GYŐRI ANZIKSZ

NARANCSHÉJ

Egy nagyon régi, 1870-es keltezésű tanácsülési jegyzőkönyvben így jellemezték Győrt az akkori városatyák: *„Élénk kereskedő város, csak egy kicsit piszkos."*

A száz év előtti jellemzés még ma is helytálló. Bár ami a kereskedelem „élénkségét" illeti, az néha vitatható: mindig kevés a bébiholmi, kicsi a választék a cipőboltokban, krónikus hiánycikk a női csizma...

Az viszont vitathatalan, hogy *„egy kicsit piszkos"* a város ma is. Talán nem is kicsit! Ha valaki egy napsütéses tavaszi délutánon végigsétál az Aradi vértanúk útján, vagy bármelyik más belvárosi utcán, nagyon kell vigyáznia, orra ne bukjon a napraforgómagból, narancshéjból, cigarettacsikkből felhalmozódott szemétkupacokban...

KENYÉR

Két győri gyerkőc beszélget:

— Nekünk van külföldön rokonunk! Minden karácsonykor küld csomagot! — dicsekszik az egyik.

— Az semmi! — vágja rá a másik —, nekünk Csornán van rokonunk és mindennap hoz onnan friss kenyeret!

Az első gyerek lefőzve hallgat, ennél nagyobb tromfot nem tud kivágni. Hiszen Csorna a győri „kenyérínyencek" Mekkája. Aki csak teheti, oda zarándokol jóízű kenyérért.

Ez persze nem öregbíti a Győri Kenyérgyár jó hírét.

TELEFON

Speciális győri „hiánycikk": az utcai telefon. Hiába kóvályog az ember a város legforgalmasabb utcáin, sehol nem talál egy fülkét.

Még szerencse, hogy az újjáépített szálloda minden szobájában van telefon. Nincsen viszont helyi telefonkönyv hozzá. Sebaj,

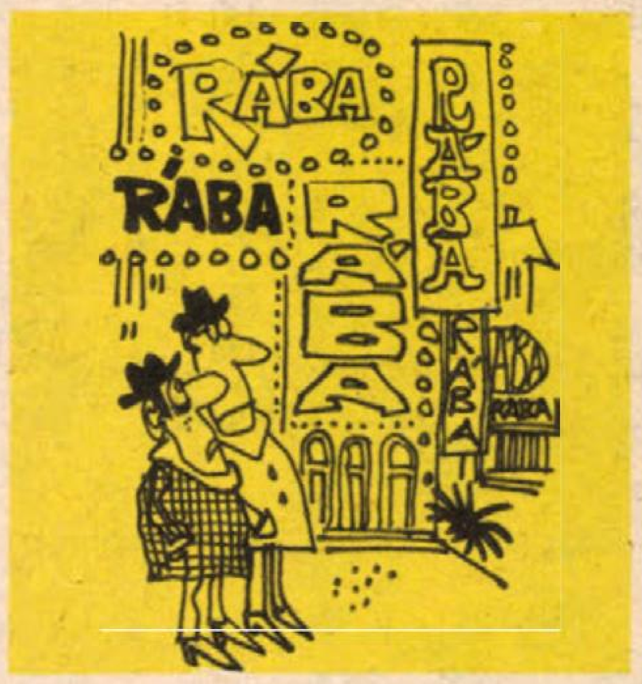

hívja az ember a házi központot, az majd felvilágosít.

A központos roppant udvariasan megkérdezi, kiknek a telefonszámára kíváncsi a kedves vendég, roppant gondosan (és roppant lassan) feljegyzi azt egy szelet papírra, és „Tessék várni!" felkiáltással elmegy valahova (bizonyára a portára) kiírni a kívánt számokat.

Mert telefonkönyve neki sincs.

RÁBA

A szóban forgó szállodát nemrég átkeresztelték, új neve: *Rába*. A szálloda épületében van a *Rába* eszpresszó, néhány házzal odább található a *Rába* cukrászda. Onnan néhány

lépés csak a *Rába* mozi, annak közvetlen közelében van a *Rába* Ktsz fodrászüzlete.

Rába lett a neve a város nagy nehézipari üzemének (amelynek az üzemi lapja is *Rába* címmel jelenik meg), sőt a város NB I-es focicsapata is *Rába* ETO lett legújabban, és még folytathatnám a sort...

Úgy hírlik, a város másik három folyója, a Duna, a Marcal, a Rábca, óvást nyújtott be folyótársuk egyoldalú, túlzott „futtatása" miatt...

SÁR

A Tanácsköztársaság úti lakótelep előtt lestük el az alábbi kis életképet:

Egy házaspár és két felnőtt gyerekük, egymásba kapaszkodva, bravúros egyensúly mutatványok közepette, cipőt cserélt az ut-

cán, majd a levetett négy pár, meglehetősen sáros topánkát egy kosárkába rakták, átadták az őket kísérő nagymamának, aki visszaballagott vele a lakásba, a család pedig, fényes cipellőben immár, elindult a színház irányába...

Ismert jelenet, s nem éppen győri specialitás, így van ez szinte minden új lakótelepen: a járdák jóval később készülnek el, mint a lakóházak, és mindenütt nagy a sár.

Csakhogy erre az „új" (és a város belsejében levő) lakótelepre 19 évvel ezelőtt költöztek be az első lakók!

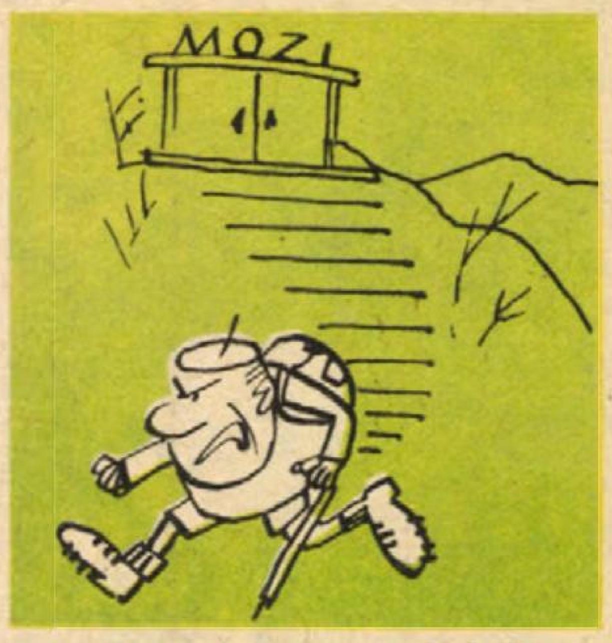
(radványi)

FOTÓZZON A LUDASNAK!

CSURGÓI CÉGTÁBLA
(Beküldte: Gyertyás László, Kaposvár)

SAROKBA SZORÍTVA...

Szenvedélyes mozilátogató vagyok. Miután a hirdetőoszlopokra ragasztott hivatalos moziműsoron azt olvastam, hogy március 6-án, a *„Sarokba szorítva"* című francia filmet csupán a Csillag moziban láthatom, nem sajnáltam a fáradtságot, és HÉV-vel kiutaztam Csillaghegyre. Leszálltam a szerelvényről. Az állomáson elhelyezett moziplakáton már azt olvastam, hogy a mai napon a *„Ház és gazdája"* című szovjet filmet vetítik. Nézzük meg — mondtam magamban —, és elsétáltam a Csillag mozihoz. A kirakatba tett képek, és a felirat tanúsága szerint, aznap este a *„Magas fal"* című csehszlovák film volt műsoron. Ezt a filmet már régebben láttam, így hát búsan elutaztam Csillaghegyről. Köszönet érte a FŐMO-nak!

(g-os)

JAKOBINUSOK ÉS DÁTUMOK

A lapokban mindenütt hirdeti a Qualiton Hanglemezgyár „Fáklyavivők" elnevezésű sorozatát. Az egyik hanglemez megjelölése a következő: *„A magyar jakobinus mozgalomtól a századfordulóig (1848—1900)"*. A századforduló az stimmel, azt viszont sehogysem értem, hogy a magyar jakobinusok mozgalmát miért 1848-tól keltezik?

Most már csak arra vagyok kíváncsi, hogy kik vettek részt a Martinovics-féle szervezkedésben? Talán a márciusi ifjak?

Dr. Kiss József
Gyömrő

MÁR A BÚZADARÁT IS

A Ludasban már szóvá tették, hogy jó volna ha a túrót negyedkilós csomagban, a tejfelt egydecis poharakban is árusítanák. Sajnos, a Tejipari Vállalat mindeddig nem teljesítette ezt a nagyon is jogos kívánságot, sőt más áruknál is megfigyelhető egy olyan tendencia, hogy egyre nagyobb tételeket csomagolnak egybe, s akinek jóval kevesebbre lenne szüksége, az is kénytelen megvenni a szükségletét meghaladó mennyiséget, mert kevesebbet nem kap. Mostanában például már a búzadarát is csak egykilós csomagolásban lehet kapni, holott egy alkalommal negyedkiló is elég lenne belőle!

L. Gy. Budapest

SZÉCHENYI A PALÁNK MÖGÖTT

A Roosevelt téren álló Széchenyi-szobrot és a mellékalakokat levették a talapzatról, és leállították a fűbe. Hónapok múlva a szobor környékét körüldeszkázták — és azóta is úgy hagyták. Szegény Széchenyi még kilát a palánk tetején, a mellékalakoknak csak a fejebúbja, na meg a kétágú szigony vége látszik ki.

Azt mondják: ki kell cserélni a szobor talapzatát.

De miért tart ez már két esztendeje?

Dr. Réz Albert tanár
Budapest

EGY MONDATBAN

Hová lett kedvencünk, az áfonyadzsem? Tavaly ősz óta miért nem találkozunk vele sehol? *(Aldea Miklósné, Budapest.)*

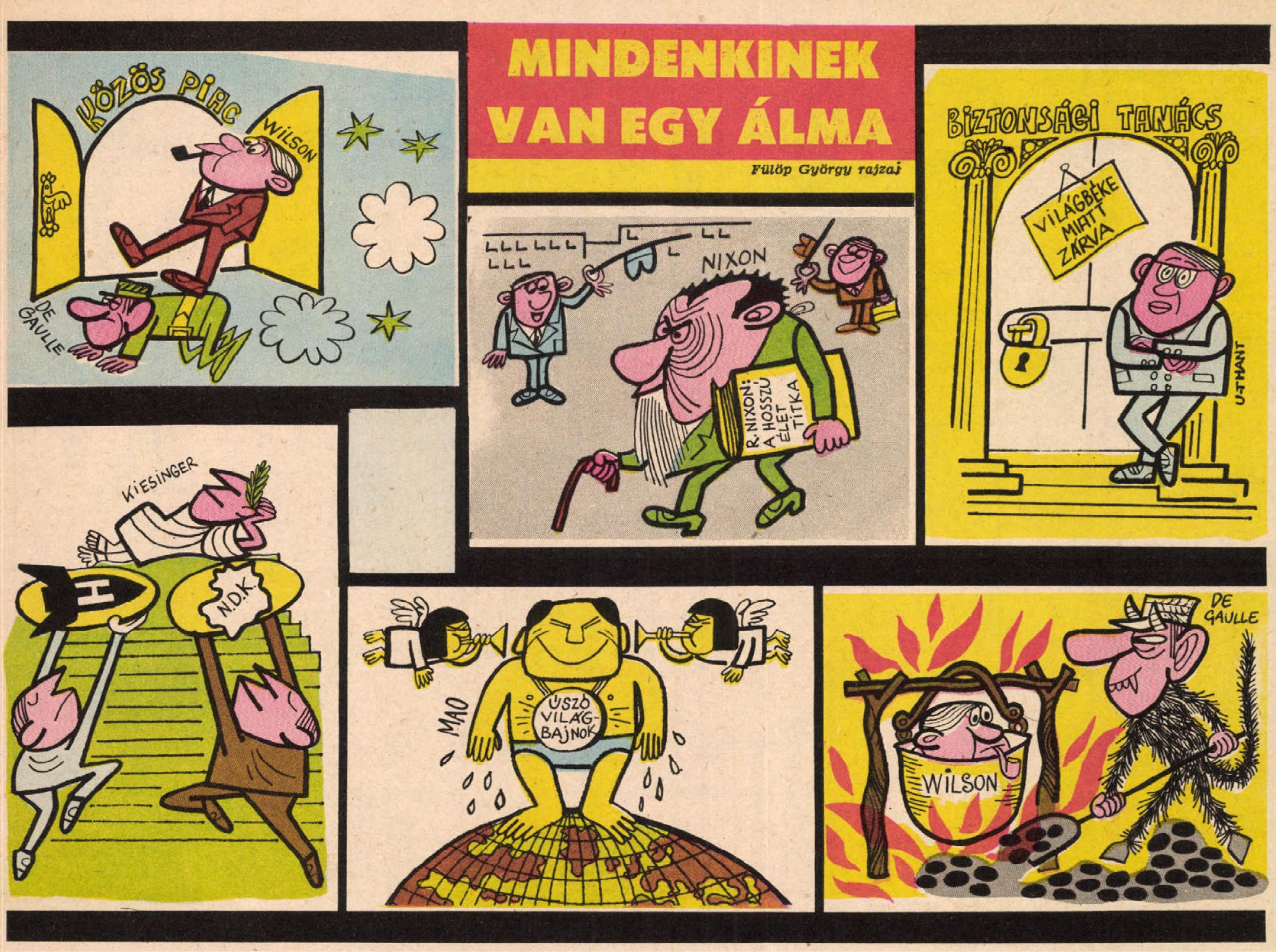
Rákosszentmihályon, Budapest XVI. kerületében, a Diófa utca és a Varga József utca kereszteződésében, akkora sár van, hogy az ott levő földművesszövetkezeti boltot szinte lehetetlen megközelíteni! *(A környék lakói.)*

A Cafe do Brasil kávé jelenlegi csomagolása nem praktikus: nehezen lehet a dobozt felbontani, a felbontott kartont saját anyagával lezárni nem tudjuk, ezért a darált kávét csak átcsomagolva tudjuk átadni a vevőnek! *(Kálóczi János boltvezető, Keszthely.)*

Miért nem lehet már hónapok óta szardellapasztát kapni? *(Horváth László, Budapest.)*

MINDENKINEK VAN EGY ÁLMA

Fülöp György rajzai

CSILLAGOK, CSILLAGOK...

Figyelmes olvasója vagyok a Népszabadság közkedvelt vevőszolgálatának, a „Vegyem vagy ne vegyem?” rovatnak, még akkor is, ha nem akarok venni semmit sem. Ebben a rovatban öt csillagot kap a kiváló áru és egy csillagocskát a gyenge minőségű.

Nemrégiben ezt olvastam a háromsebességes, Calipso M8-as magnetofonról, amely csak egy csillagot kapott:

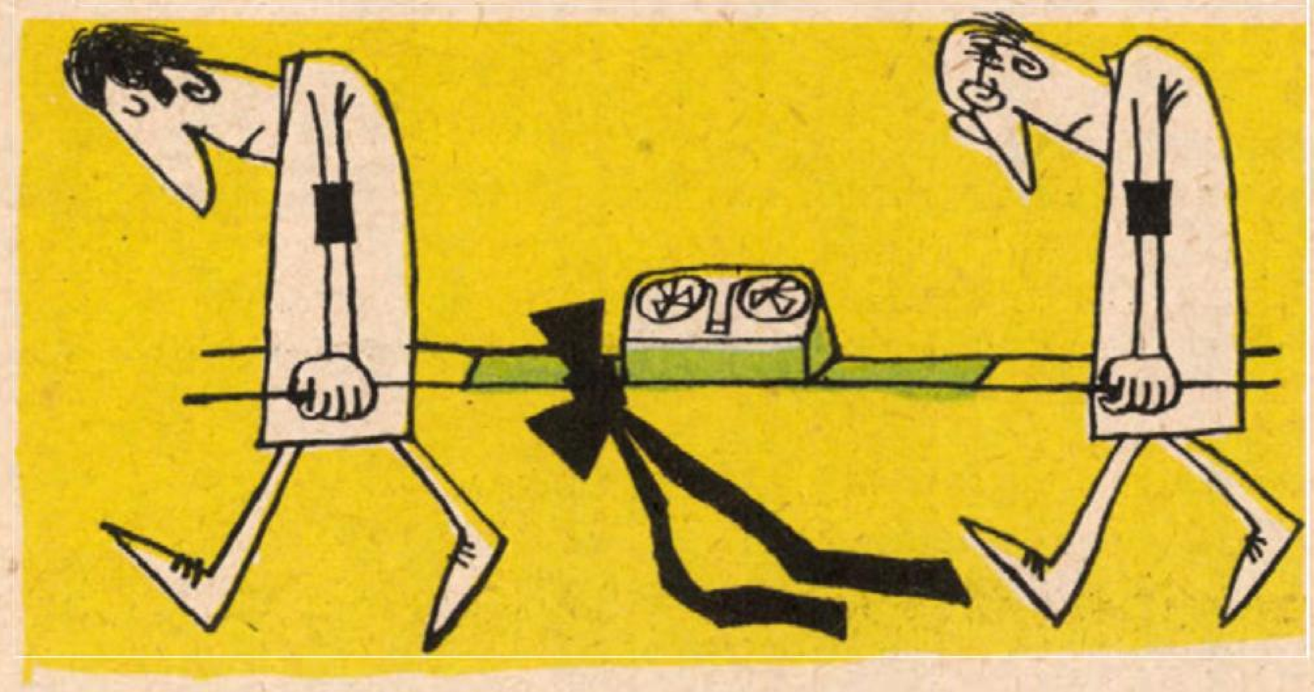
„... konstrukciója, műszaki jellemzői ma már elavultak. Igen gyakran meghibásodik. Kiskereskedelmi ára rendkívül magas. Megvételre, használatra a jelenlegi kiskereskedelmi áron nem ajánljuk.”

Vagyis röviden: vacak magnetofon lehet.

Nem akartam magnót venni, de azért örültem, hogy ezt elolvastam. Mert ha pénzem lett volna, netán épp ezt a magnetofont vettem volna meg. A feleségem szerint ugyanis mindén vacakot rám lehet sózni.

Midőn elolvastam a hírt, elképzeltem magamban, mit csinál most a Kereskedelem. Valószínűleg a szívéhez kap és azt suttogja:

— Na, most jól nézünk ki!

Vagy esetleg azt motyogja:

— Calipso, Calipso, ezt nem gondoltam volna rólad...

Ezt azonban csak a látszat kedvéért motyoghatná, mert valójában tudnia kellett, hogy ez a magnó egy csillagot is csak azért kapott, mert nem ivott, nem kártyázott, nem parázsnálkodott és nem csavargott el az üzletekből, zárás után.

Ez is valami, persze, de azért egy jó magnetofontól többet vár az ember.

S aztán elképzeltem, hogy mihez fog a tiszteletben megőszült, szocialista Kereskedelem. Valószínűleg azonnal intézkedik, hogy az egycsillagos magnót ne árusítsák, mert ha árusítanák, becsapnák a szocialista vásárlókat.

Aztán láttam magam előtt, hogyan szedik össze ezeket a készülékeket a boltokból. A begyűjtők arcán a szégyen pírja ég, és spanyolfallal takarják el az utat a teherautóhoz, amelyre felrakják a magnókat. Sőt, az is lehet, hogy az éj leple alatt viszik el a műszakilag elavult magnetofonokat. És a Kereskedelem egész éjjel nyugtalanul fekszik az ágyában, álom nem jön a szemére, állandóan a Calipsóra gondol...

Szegény Kereskedelem...

Egészen beleéltem magam a helyzetébe. Pokoli lehet most neki! Sok-sok pénzért gyatra minőségű árut adott el. Képzelem, hogy furdalhatja most a lelkiismeret.

Az Iparról nem is beszélek! Annak is rossz lehet most. Ő csinálta ezeket a készülékeket.

Szegény Ipar!

Bizonyisten, sajnálom őket. Sajnálom őket, mert nekem szívem van, és pontosan érzem, hogy mit érezhettek ők akkor, amikor elolvasták a Népszabadságban a szakértői véleményt.

A napokban bementem egy szaküzletbe, félrevontam az egyik eladót és részvevő hangon így szóltam:

— Nézze, én tudom, hogy maguk most szégyenkezve, gyorsan eltüntették és nem árulják a Calipsót, amely, magunk között vagyunk, valóban nagyon vacak, de azért ne keseredjenek el... Én nem vesztettem el a hitemet a szocialista kereskedelemben, és ezentúl is bízom magukban...

Miközben beszéltem, az eladó rémülten nézett rám és hátrálni kezdett, majd elfutott.

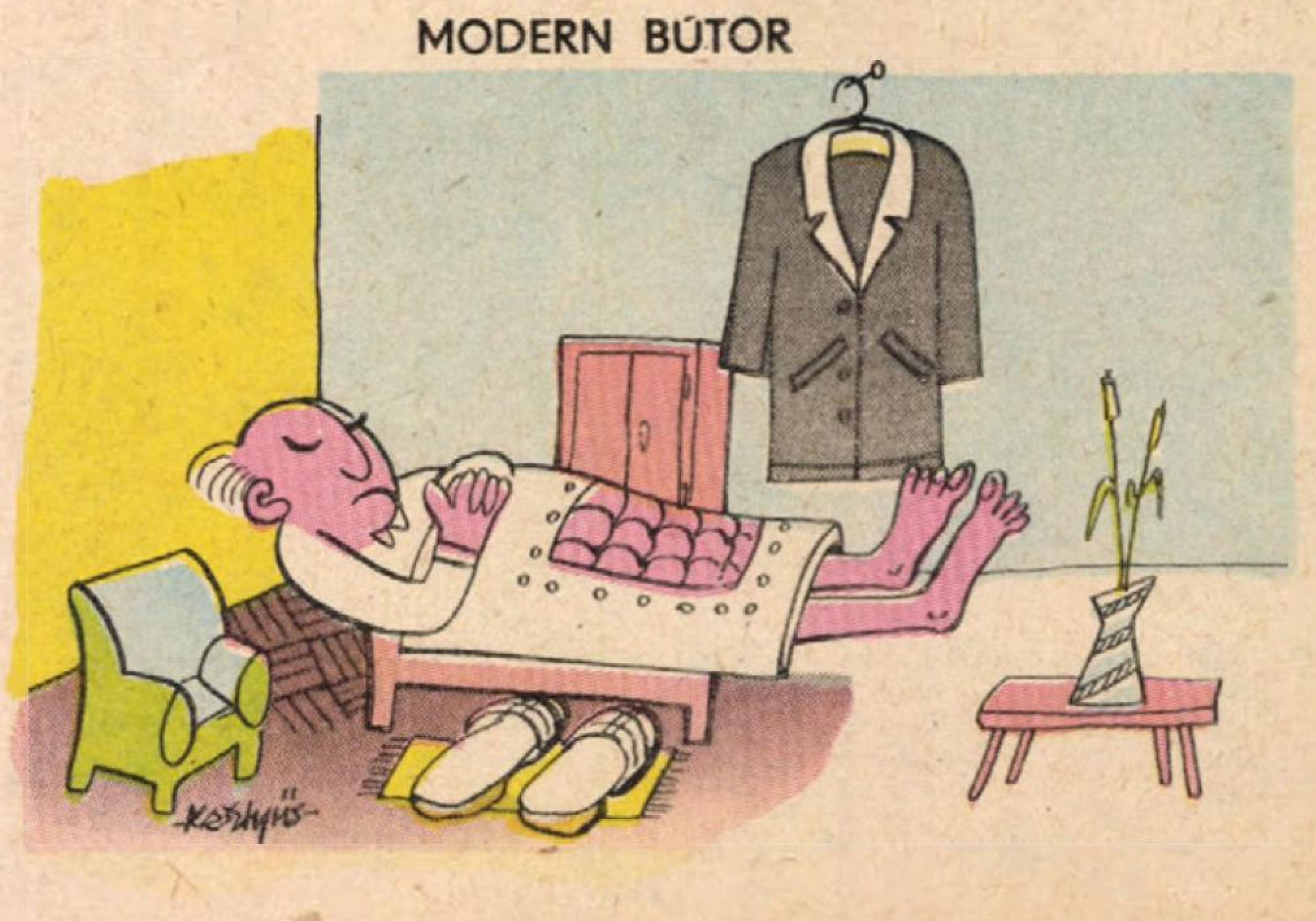
Hát ennek meg mi baja lehet? — kérdeztem magamtól, aztán mint aki jól végezte a dolgát, elhagytam az üzletet.

A kirakatban ott díszelgett a Calipso M8-as. Régi áron.

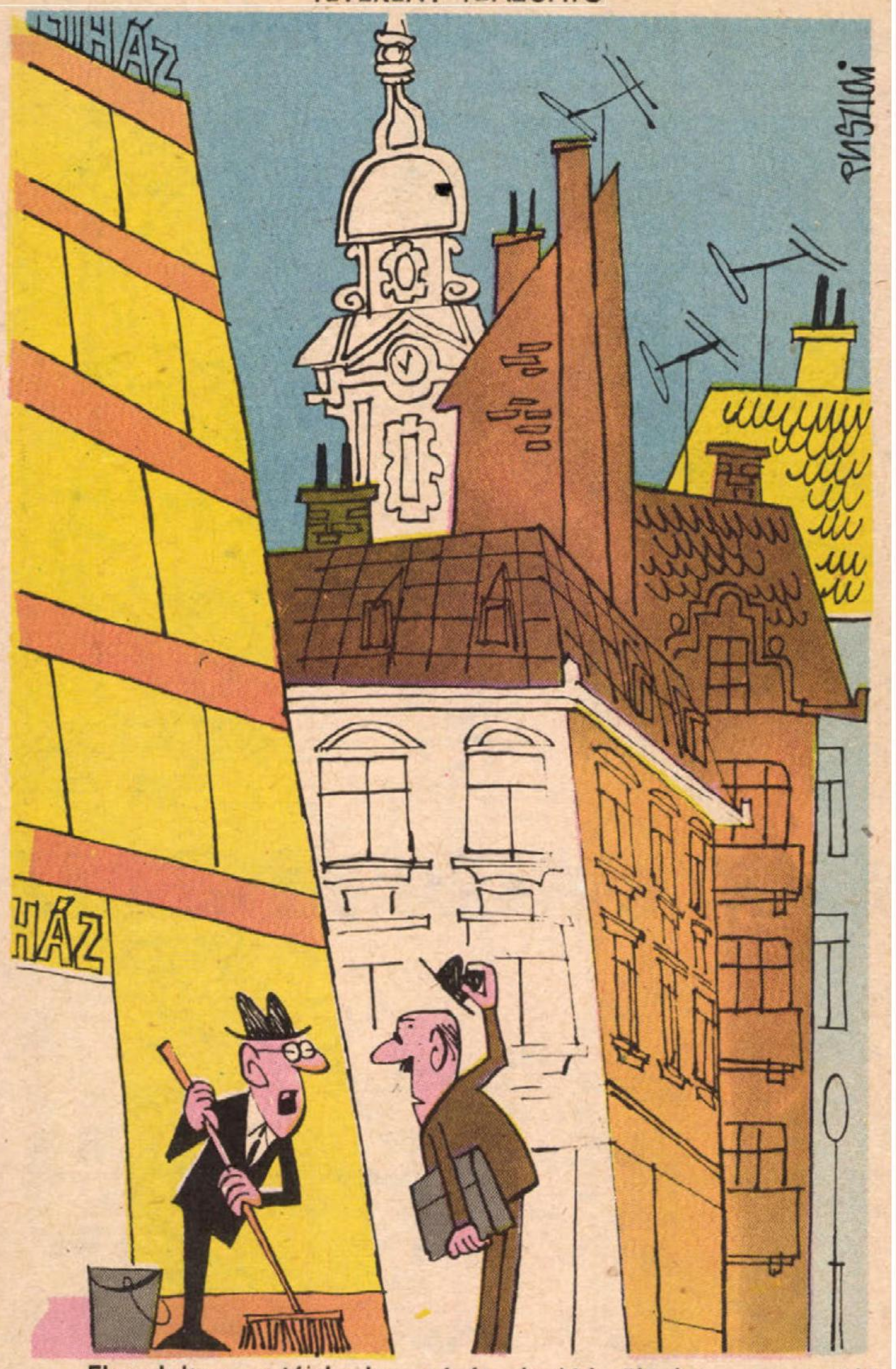
Hát érti ezt valaki?

Mikes György

MODERN BÚTOR

TEVÉKENY IGAZGATÓ

– Elrendeltem a járda lemosását, de kiderült, hogy erre senki nem kötelezhető a vállalatnál.

HALLOTTUNK EGY VICCET

A Kolumbiában élő szegény Alvarez, mivel sehol sem tud munkát kapni, elhatározza, hogy New Yorkba vándorol. Egy hétig járja az óriási várost, de egyik csalódás a másik után éri: sehol nem kap munkát. Már szédeleg az éhségtől, amikor eszébe jut, hogy van neki itt egy gyerekkori barátja, aki meggazdagodott és egy hatalmas vállalatnak a vezetője. Felkeresi, elmondja bú-ját-baját és valami munkát kér.

— Szívesen segítek rajtad — mondja a gazdag barát —, de pillanatnyilag csak mint szendvics-embert tudlak alkalmazni.

— Szendvics-ember? Hát az mi?

— Két táblát viszel majd az utcán, amelyen elöl is, hátul is a mi hirdetésünk van.

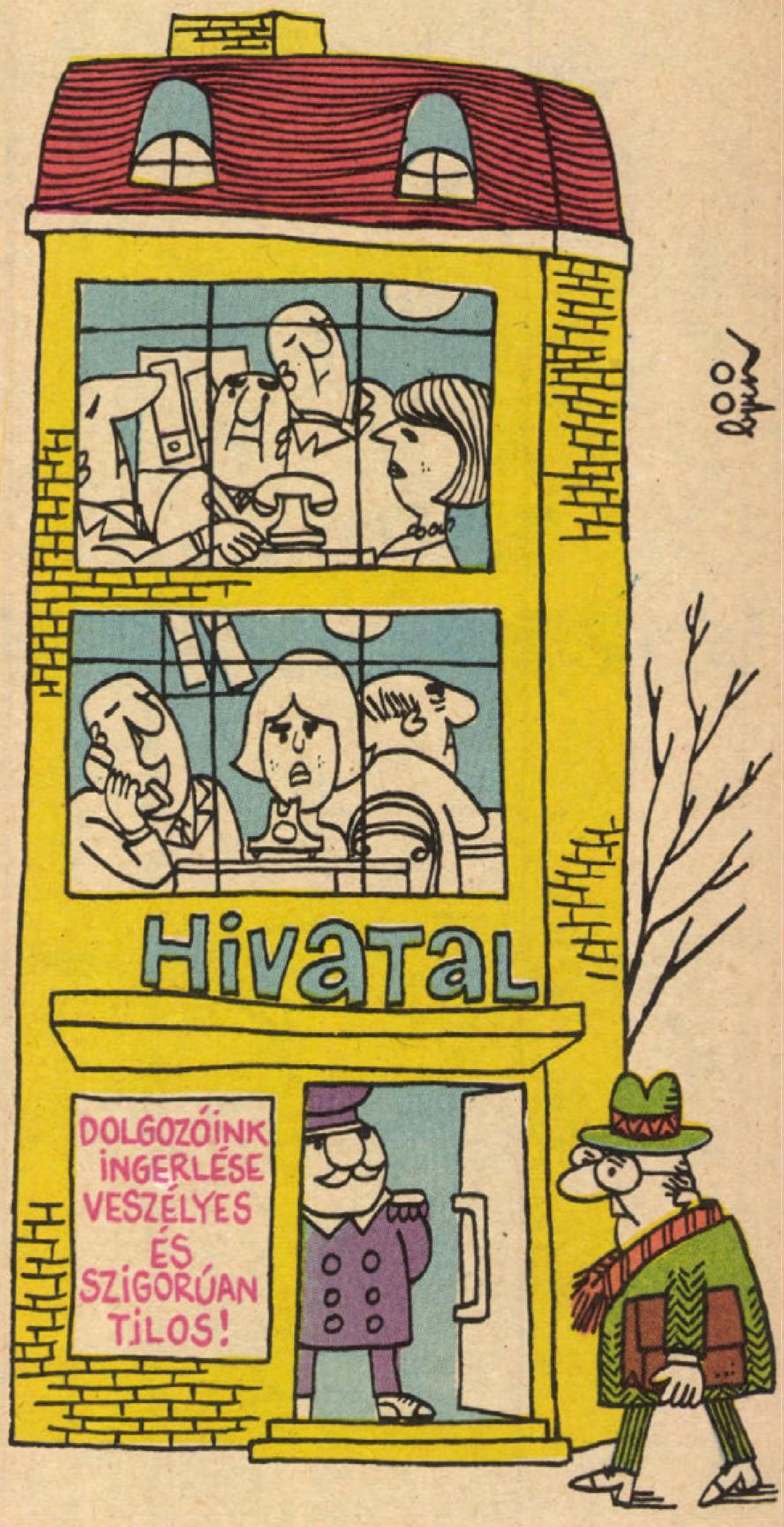
— Jó, — mondja a szegény Alvarez — ez is valami.

Másnap rá is akasztották a táblát és elindult sétálni New York utcáin. Délben a gazdag barát mellette autózott el és csodálkozva látta, hogy a szendvics-ember egy utcasarkon áll és a reklámtáblák befelé vannak fordítva. Megállította autóját és kiszólt:

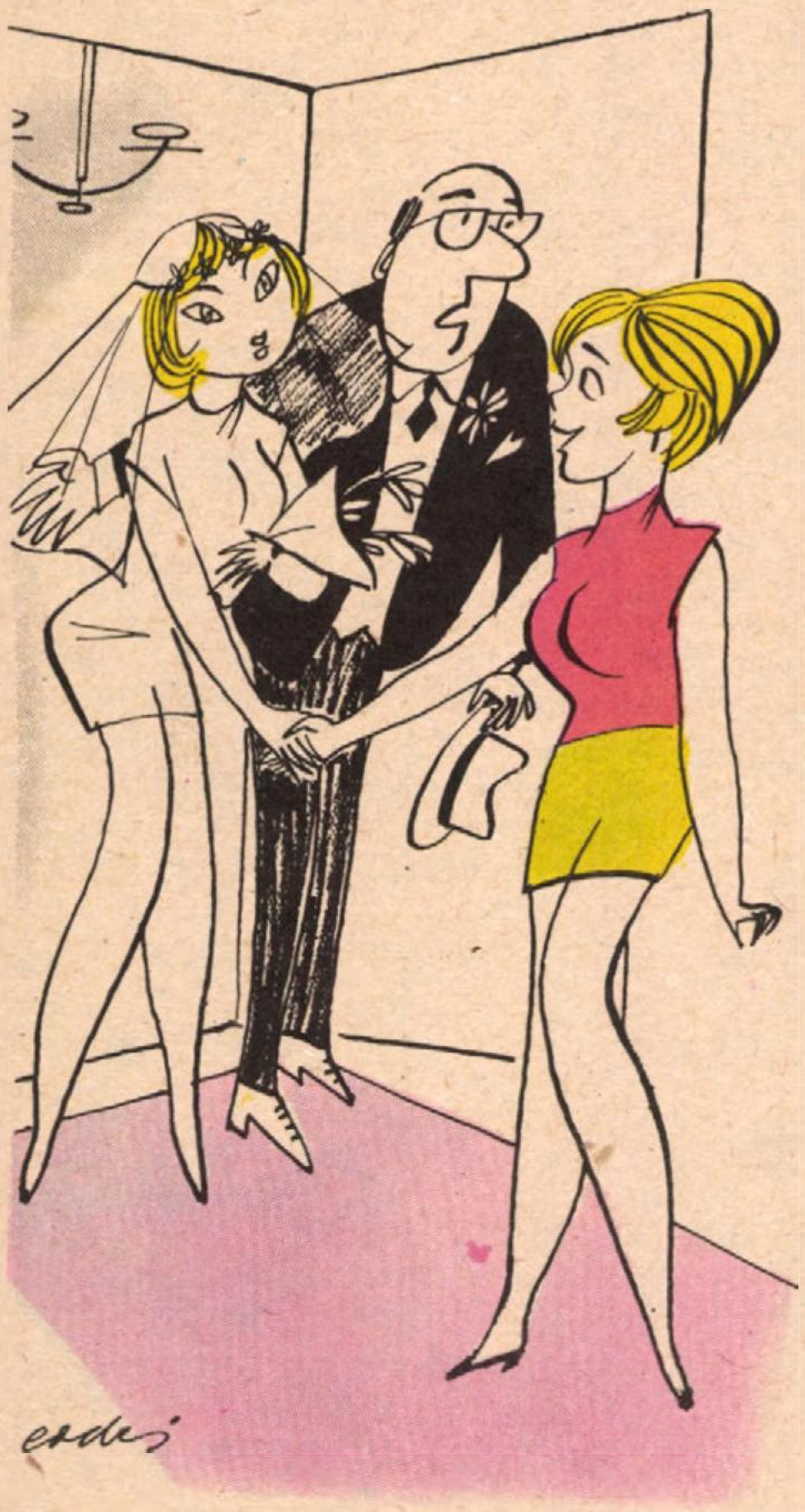
— Hát ez mi? Ahelyett, hogy sétálnál, itt állsz és a táblák befelé vannak fordítva?

— Mit akarsz — tárta szét a karjait a szegény Alvarez — ebédidő is van a világon!

FIGYELMEZTETÉS

MÁSODIK HÁZASSÁG

– Kislányom, bemutatom az anyukádat.

– Nyugodtan tegezhetsz, anyu, bár én vagyok az idősebb...

ÍGÉRET

Mindmáig azt hittem, hogy ígéreteiért mindenki felelős. Én például rendkívül kényes vagyok arra, hogyha valamit ígérek, azt meg is tartsam. Botorul azt hittem, hogy a vállalatok is felelősek az ígéreteikért.

Úgy látszik, tévedtem. A Központi Gazdasági Döntőbizottság elnöki tanácsának kellett most kimondania, hogy a vállalatok is felelősek azért, amit szóbelileg megbeszélnek, letárgyalnak. A megrendelőnek például akkor is át kell vennie a szóbeli megbeszélés alapján részére fenntartott, vagy legyártott árut, ha a megegyezést történetesen nem erősíti meg írásbeli szerződés.

A szóbeli megrendelés eddig körülbelül így zajlott le:

— Nagy örömmel venném, ha önök 1500 vég cinóber mintás árut gyártanának le részünkre.

— Ennek semmi akadálya. Megegyezhetünk a határidőben is.

— Gondolom, mához számított két hónap elegendő önöknek.

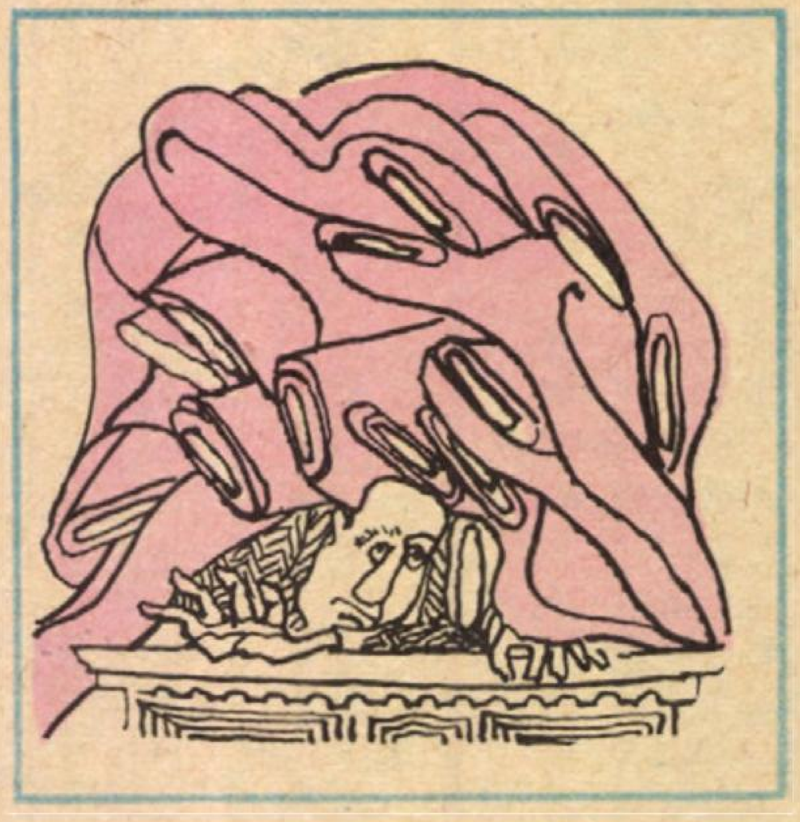
— Feltétlenül. Elkészítjük a megfelelő matricákat, beállítjuk a gépeket és mához két hónapra szállítunk.

— Nagyszerű, tehát megegyeztünk? Kezdjenek hozzá a munkához.

— Mindenesetre várjuk írásbeli megrendelésüket.

A megrendelő másnap *telefonon* igazolja a megállapodást. A gyártó cég két hónap elteltével jelentkezik: az 1500 vég cinóberes mintájú áru rendelkezésére áll. A megrendelő kijelenti, hogy a cinóberest nem veszi át, nincs rá szüksége, változott a közízlés, a vevőnek az ilyen áru nem kell. Különben is nincs a megrendelésről írásbeli megállapodás.

Hát én nagyon örülök annak, hogy ezután ilyesmit már nem szabad csinálni. Döntőbizottsági

határozat van rá, hogy nem szabad. A vállalatok nem ígérhetnek hetet-havat, mint ahogy eddig tették — felelősség nélkül. Hogy zajlik le tehát a jövőben a szóbeli megrendelés? Körülbelül így:

— Nagy örömmel venném, ha önök 1500 vég cinóber mintás árut gyártanának le részünkre.

— Ennek semmi akadálya. Megegyezhetünk a határidőben is.

— Gondolom, mához számított két hónap elegendő önöknek.

— Feltétlenül. Elkészítjük a megfelelő matricákat, beállítjuk a gépeket és mához két hónapra szállítunk.

— Nagyszerű, tehát megegyeztünk? Kezdjenek hozzá a munkához.

— Mindenesetre várjuk írásbeli megrendelésüket.

A megrendelő másnap *telefonon* igazolja a megállapodást. A gyártó cég két hónap elteltével jelentkezik: az 1500 vég cinóberes mintájú áru rendelkezésére áll. A megrendelő kijelenti, hogy a cinóberest nem veszi át, nincs rá szüksége, változott a közízlés, a vevőnek az ilyen áru nem kell. Különben is nincs a megrendelésről írásbeli megállapodás.

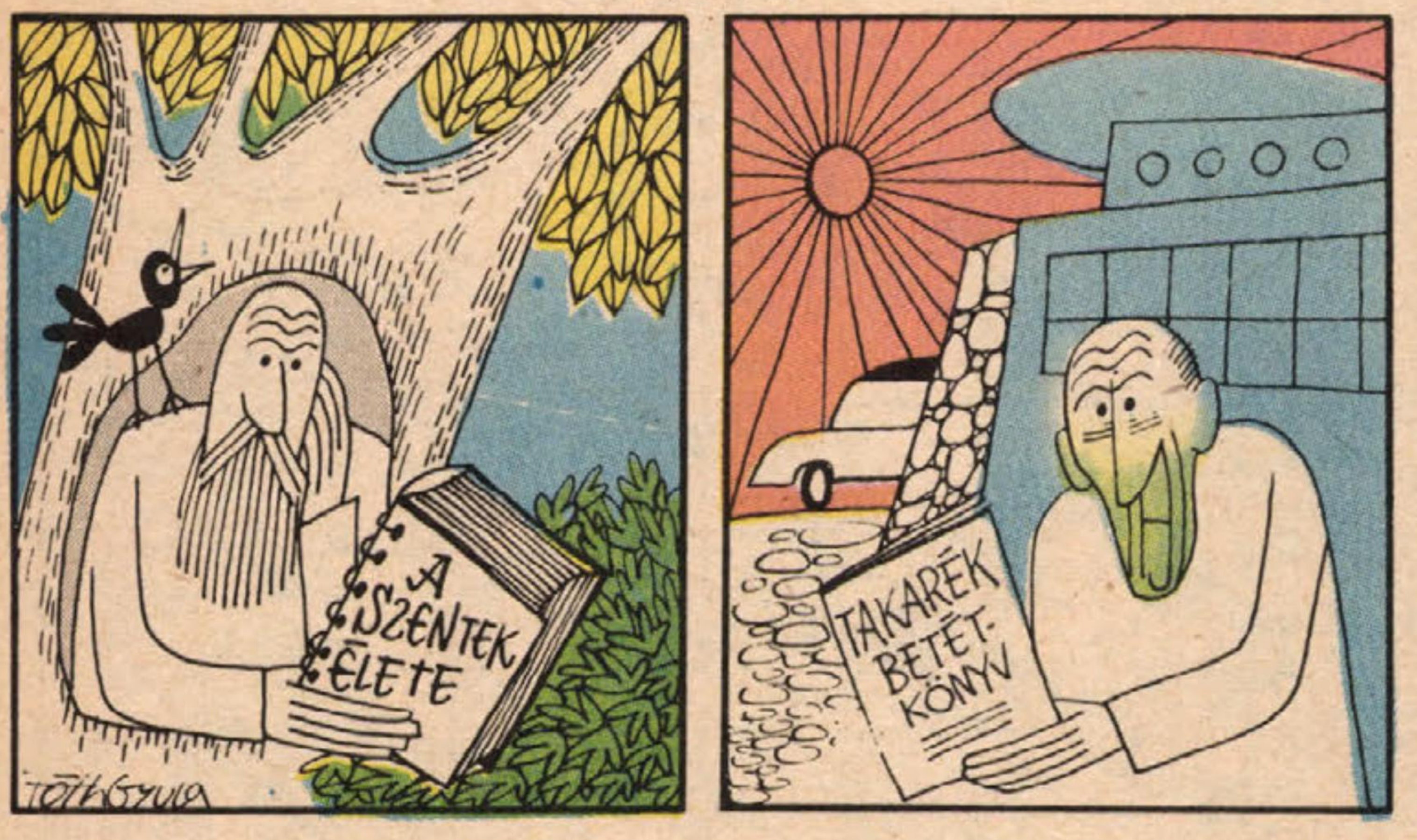
Hogyan lehetséges az, hogy én ilyen pesszimista vagyok? — kérdezem magamtól.

Ez úgy lehetséges — felelem ugyancsak magamnak —, hogy számos vállalat a rendelkezés hatására még nem változik meg, és ezután sem lesz elég kényes jó hírnevére. Ehelyett továbbra is szívesen pereskedik, pedig kevesebbe kerülne, ha írás nélkül is megtartaná adott szavát.

Mert e tekintetben vannak még hibák a vállalati berkekben. Minden más stimmel...

Földes György

ASZKÉTÁK

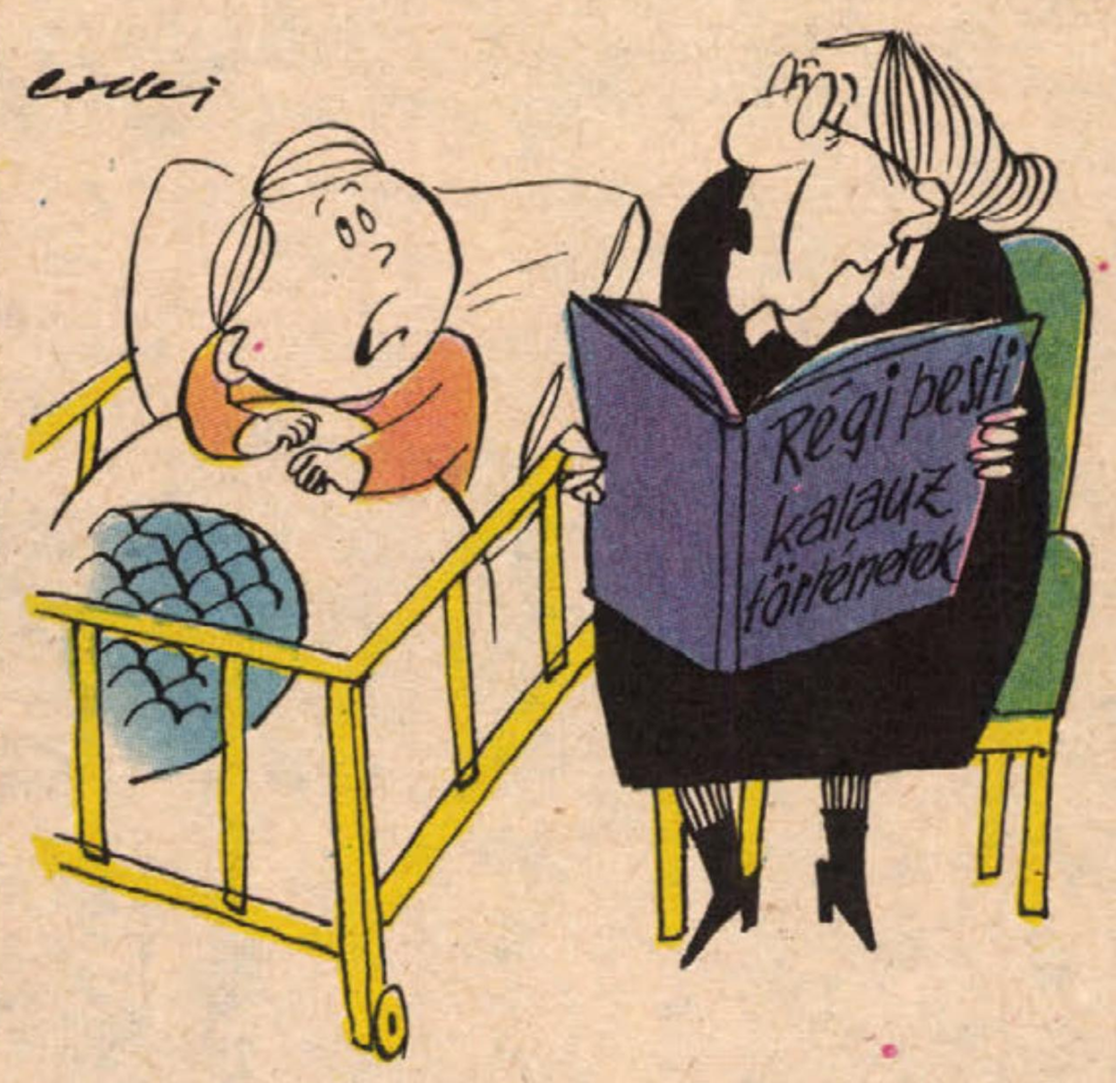

POLITIKAI JÉGTÁNC

A Kiesinger–Wilson-páros kűrje

(A Rheinischer Merkur-ból)

A JÖVŐ GYERMEKE

OK ÉS OKOZAT

Hogy az a...! — kiáltott fel Vézer Jenő hivatalsegéd, és féllábon ugrálva dühösen rázta öklét a mennyezet felé. Még javában ropta az indián haditáncot, amikor a folyosó végén a hivatal egyik előadója, Kelemen József bukkant fel.

— Mi a baj, Jenő bácsi? — kérdezte.

— Ez az átkozott padló! A múlt héten a vízszerelők felbontották ezt a kis sarkot, és amikor végeztek, csak úgy tővel-heggyel hányták vissza a műkőlapokat. Tessék nézni, az ott legalább egy centire kiáll! És én ma már másodszor ütöm bele a tyúkszememet.

Kelemen József előadó, haladéktalanul jelentette a dolgot a csoportvezetőjének. Kicsit kikerekítve.

— Az emberek — mondta — a nyakukat törik a hátsó folyosón. Rossz a padlózata. Emberi kötelességemnek tartottam, hogy jelentsem, mielőtt még nagyobb baj lenne belőle.

A csoportvezető megdicsérte beosztottját, amiért szorosan vett hatáskörén túlmenően foglalkozik a hivatal közlekedési kérdéseivel, szívén viseli a munkatársak és az ügyfelek testi épségét. Azonnal feljegyzést készített az osztályvezető számára, leírta, hogy szerény véleménye szerint az egész első emelet általános tatarozásra szorul. Példaképp említette meg a hátsó folyosót, ahol már több súlyos baleset történt, karbantartási hiányosságok következtében.

Az osztályvezető hosszasan tanulmányozta a feljegyzést, természetesen sokkal mélyebben, politikusabban fogta fel a problémát, mint alacsonyabb munkakört betöltő kartársai. Előre látta, hogy ha csak az első emelet helyrehozásának akut szükségességét veti fel, óhatatlanul szembe kerül a földszinti és a második emeleti osztályok vezetőivel, megromlik az eddigi harmonikus együttműködés, intrika üti fel a fejét és belviszály támad. Ezért a jó ügy érdekében, okosan és nagylelkűen, olyan részletes jelentést terjesztett az igazgató elé, amelyben az egész épület általános építészeti rekonstrukcióját ajánlotta. A tarthatatlan állapotok illusztrálására kiemelte az első emeleti hátsó folyosót, mint a rengeteg baleseti góc egyikét.

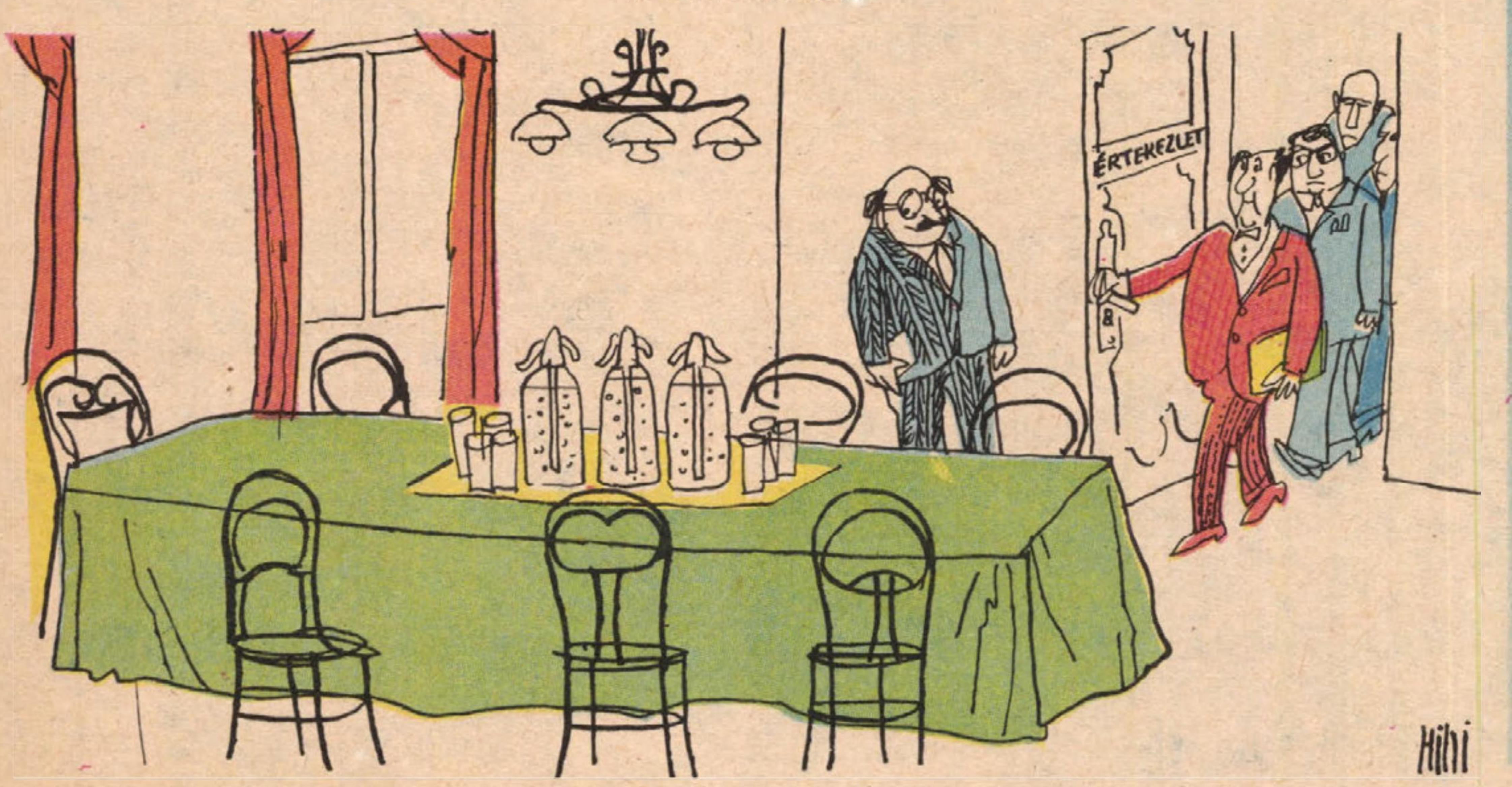
Az igazgató fejcsóválva olvasta végig az osztályvezető elaborátumát. Istenem, milyen kisstílű, szűklátókörű munkatársakkal kell neki együtt dolgoznia! Nem látják a fától az erdőt! Hisz ebből a jelentésből félreérthetetlenül kiviláglik, hogy itt nem holmi foltozgatásokra, csipp-csupp javításokra, hanem gyökeres változtatásra van szükség. Ez az épület így, ahogy van, alkalmatlan a benne folyó, országos jelentőségű tevékenységre. Le kell bontani, másikat kell építeni. És nem itt, a periférián! Olyan új létesítményre van szükség, amely — a főváros központjában — kellőképp reprezentálja az intézményt ország és világ előtt...

*

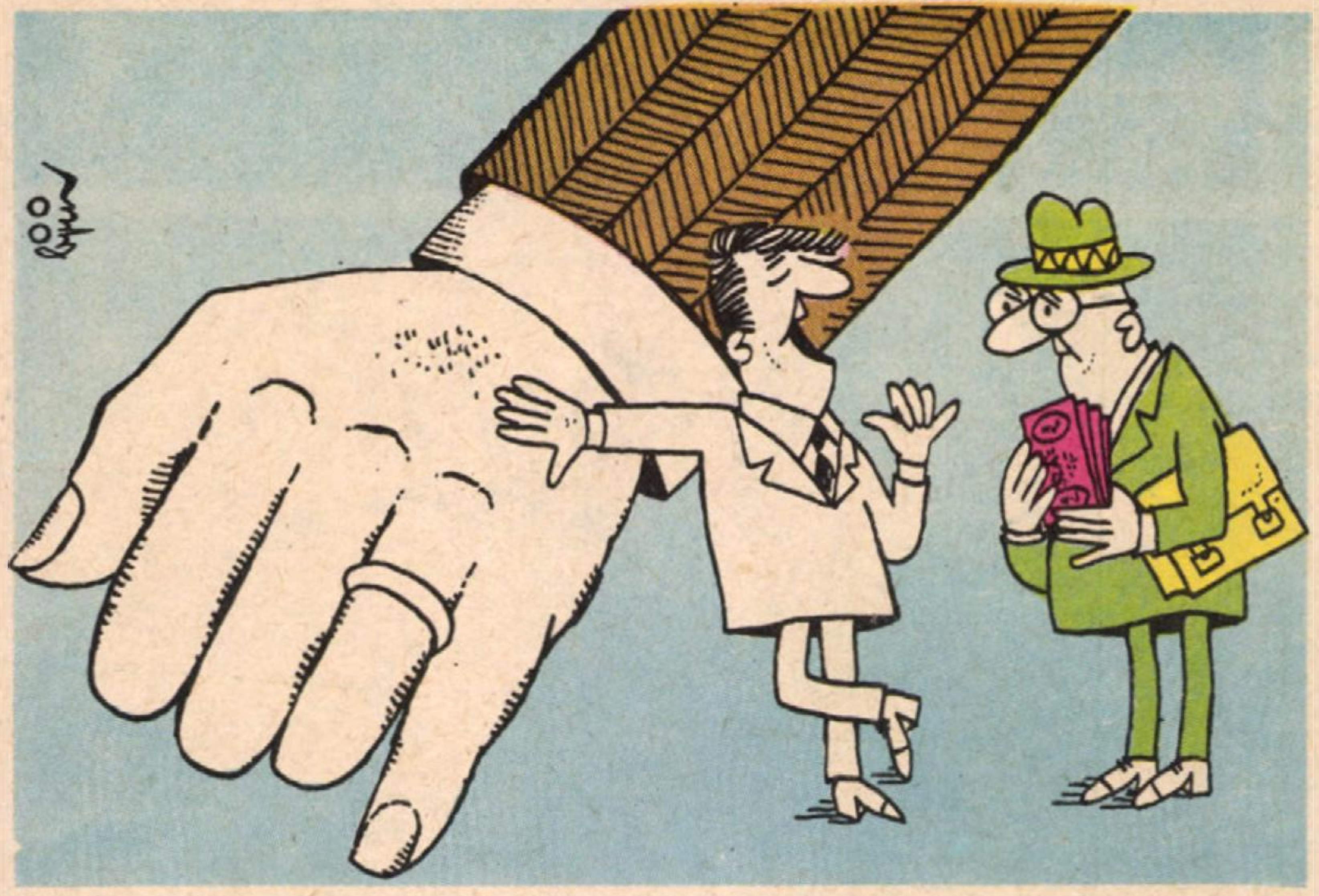
Két röpke év szaladt el, és egy szép tavaszi napon az immár nyugdíjas Vézer Jenő, volt hivatalsegéd, egészségügyi sétája közben megállt egy hatalmas, csupa üveg, csupa acél palota előtt. Sokáig nézte gyönyörködve és nem is sejtette, hogy tulajdonképpen az ő fájós tyúkszeme játszotta a főszerepet ennek a pompás irodaháznak a létrejöttében.

Kürti András

REPREZENTÁCIÓ

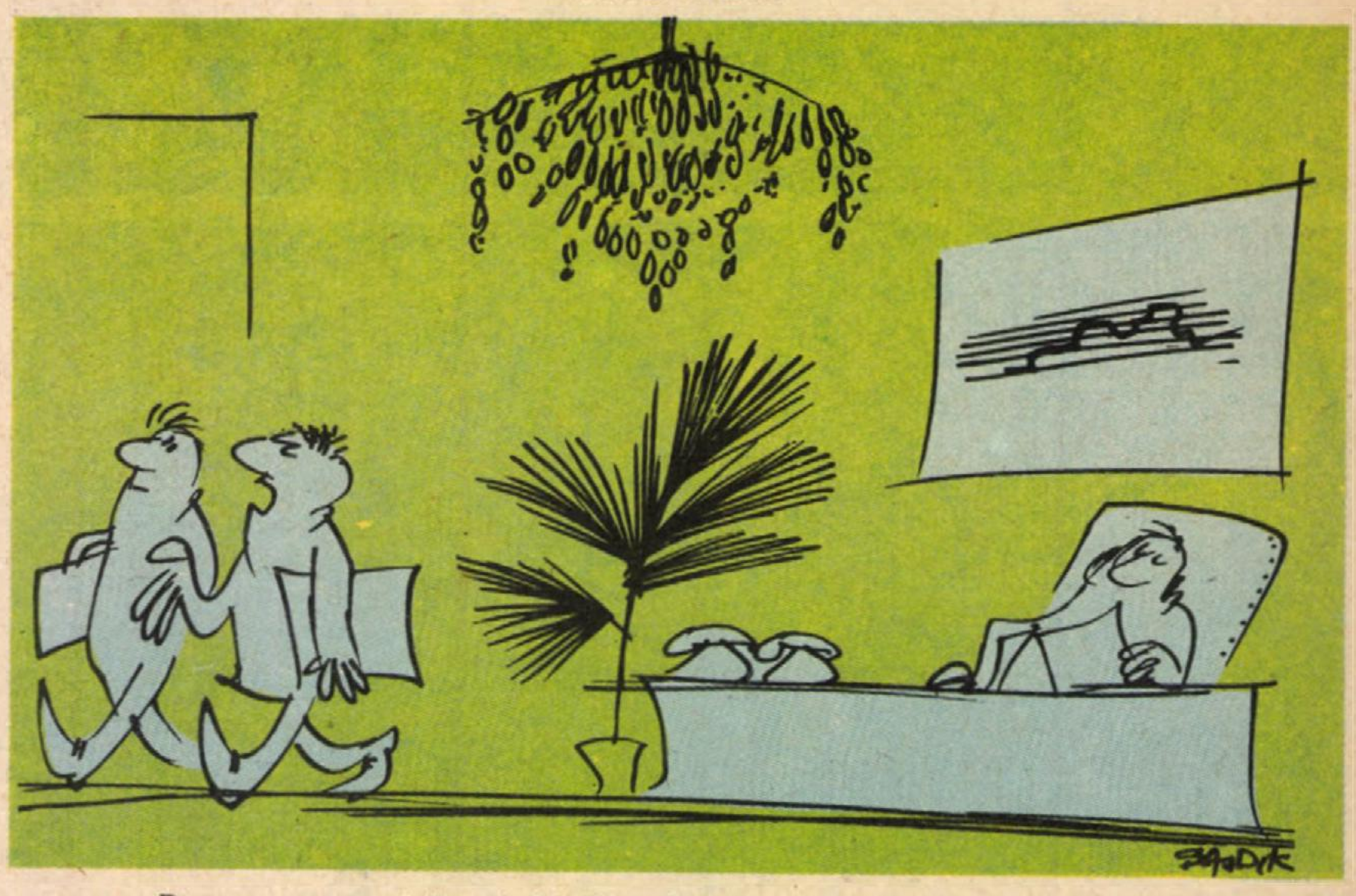

JÓ ÖSSZEKÖTTETÉS

– Csak a kisujját kell megmozdítania, hogy elintézze az ügyet...

BOSSZÚSÁG

– Persze, most minket küld Párizsba, amikor éppen az a jó kis sorozat megy nálunk a tévében.

MESÉS ÖTLET

Régen hallgattam olyan érdekfeszítő műsort, mint a minap a rádióban. „A rádió boy-szolgálata" jelentkezett, hogy a lakosság segítségére siessen, eddig megoldhatatlannak hitt problémáinak elintézésében.

A rádiót hallgatva, rég elsüllyedt gyermekkorom meseviláqa bukkant elő a feledésből. Egymás után történtek a csodák és ezeket, a kornak megfelelően, URH-val felszerelt riporter-dzsinek művelték.

Megszólalt a hangszóróban az egyik elektronikus elvarázsolt királyfi (riporter) és azt mondta egy hallgatónak:

— Mi lenne a kívánságod?

— Hónapok óta beázik a tetőm. Már többször voltam a HKI-nél, de elutasítottak — felelte a kérdezett. Aztán hipp-hopp, a riporter a HKI-nél termett és rádörgött:

— Te HKI! Ezeknél az X-éknél beázik a tető. Parancsolom: azonnal intézkedj!

Most törököt fogtál — gondoltam kárörömmel. — Nem olyan könnyű fiú ez a HKI, akivel ilyen egyszerűen el lehet bánni. Majd elmondja neked is, amit nekünk, egyszerű halandóknak: „Falon kívül csöpög, ez a lakó dolga!" Vagy: „Nincs keret!" Vagy: „Van keret, de nincs kapacitás." Esetleg: „Keret is van, kapacitás is lenne, viszont nincs kedvünk!"

De megtörtént a csoda! A HKI megszelídülten, mind a hét fejével barátságosan mosolyogva azt mondta:

— A panasz jogos. Azonnal intézkedünk.

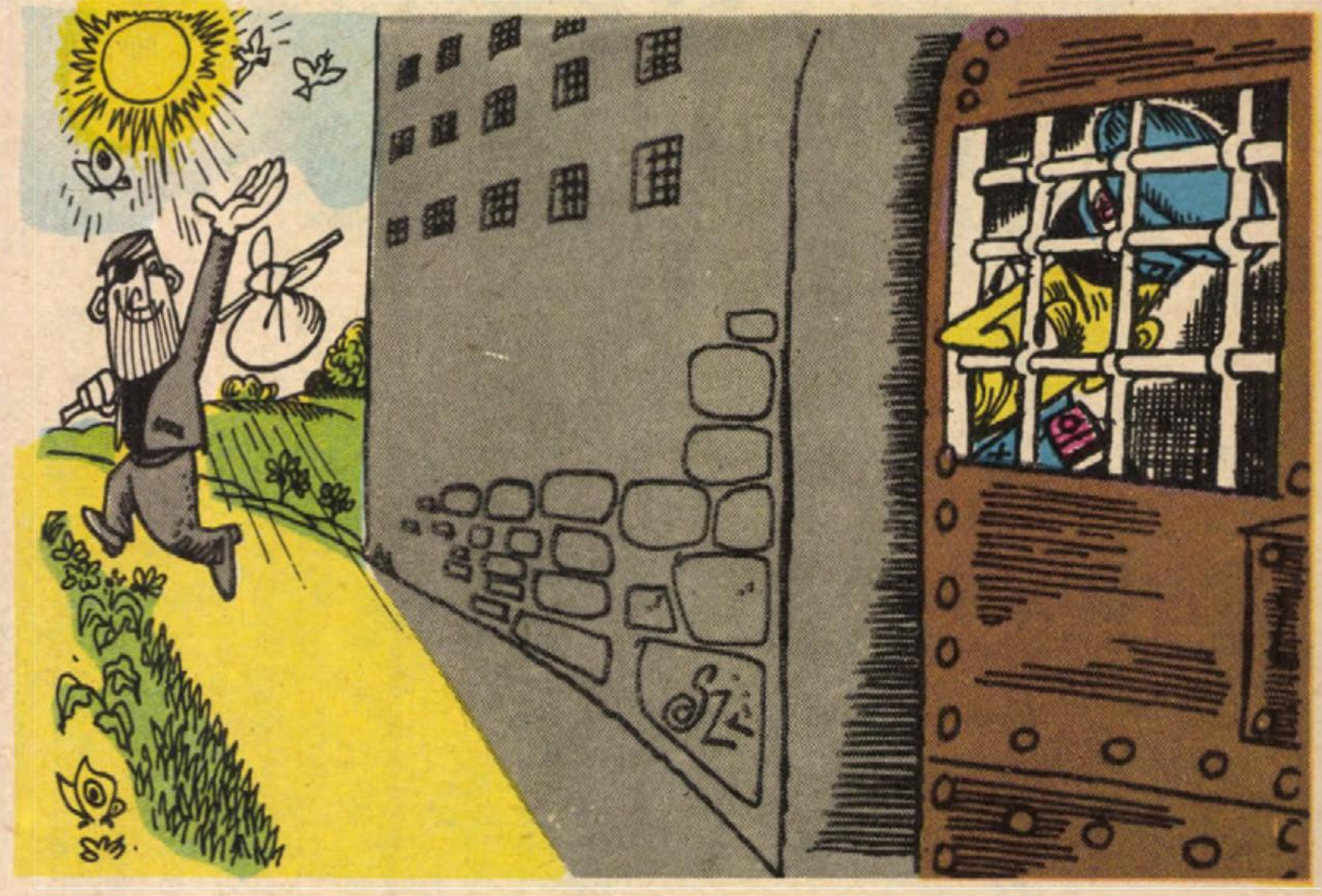
Ugyanebben a műsorban a száguldó URH-s dzsinek elintézték, hogy a Patyolat azonnal házhoz ment a szennyesért, a tévészerelő percnyi pontossággal érkezett és a hibát, szinte pillanatok alatt megszüntette.

Nem tagadom, már kinőttem abból a korból, hogy meséket hallgassak, de nem tudtam kikapcsolni a rádiót. Az embernek ritkán van része abban, hogy a füle hallatára történjenek a csodák. Pedig az olvasó is tudja, hogy ez nem volt mese, csak meséss valóság, mely önként kínálja a megoldást. Számos szerv, panasziroda és egyéb, a dolgozók ügyes-bajos dolgaival foglalkozó intézmény megszüntethető, hiszen a csodatevő URH-s varázslók mindent el tudnak intézni. Nem kell tehát más, mint egy URH-kocsi, a hozzátartozó riporterrel és minden probléma megoldódik.

Persze, tudom, nem állunk olyan jól, hogy minden magyarnak saját URH-kocsija és riportere legyen. Amíg ez az idő elérkezik, javaslom, hogy a rádió boy-szolgálata egész napon át üzemeljen. Sőt, ahogy én a problémák számát tippelem, talán nem is lesz elég az egy adó, ezért célszerűnek látszik egy másik állomás üzembehelyezése is.

Ö. F.

JÓ ANNAK, AKI SZABADUL

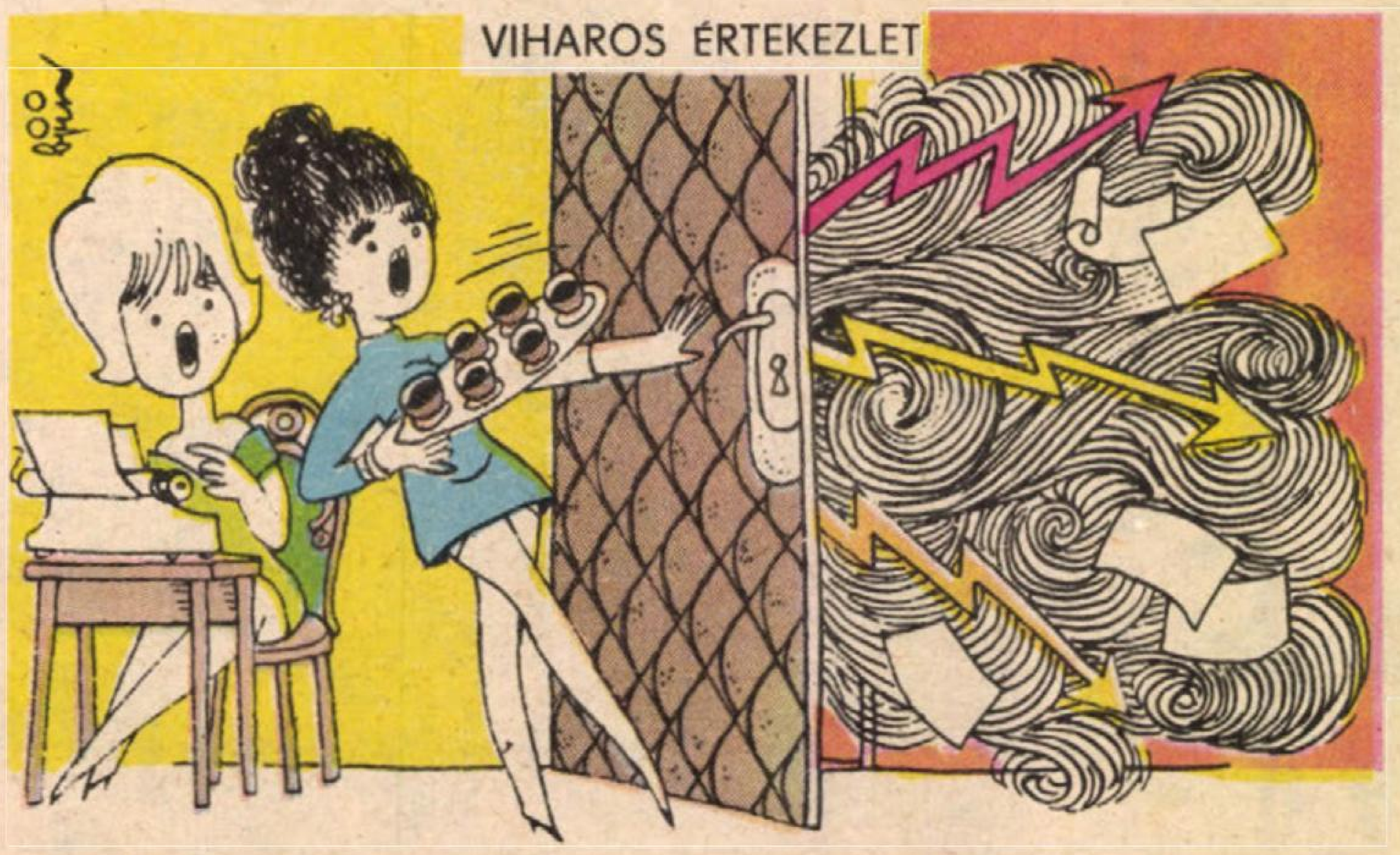

FÁRADÉKONYSÁG

– Érdekes. Már megint elaludtam valakinél...

VIHAROS ÉRTEKEZLET

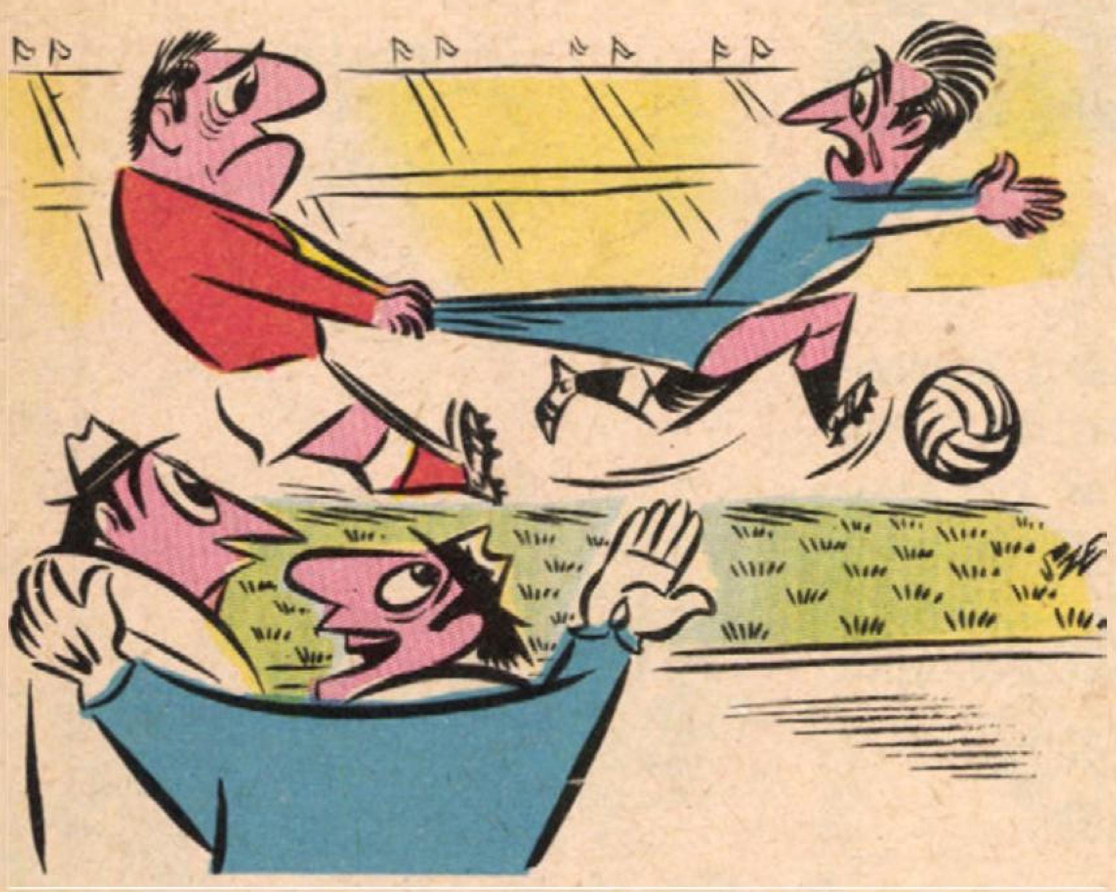

MAI GYEREK

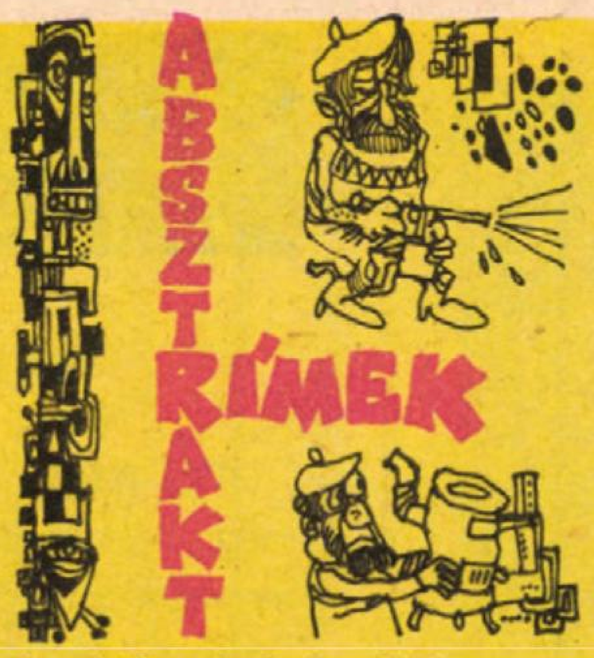

– Odanézzen, édesanyám, taxival jött haza a gólyánk!

KITŰNŐ ANYAG

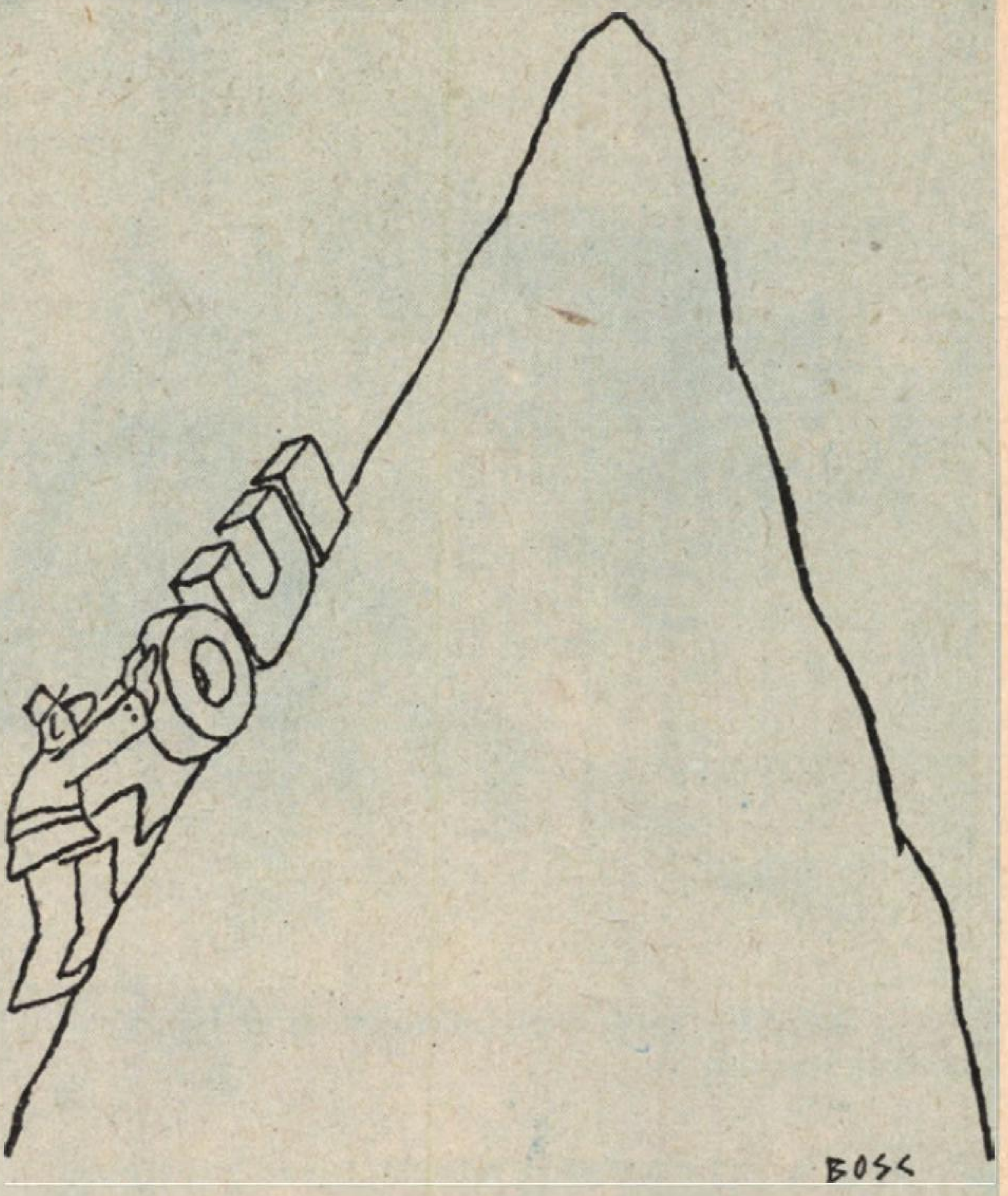
– Exportból visszamaradt áru!

Festékszóró pisztoly lövi
vászonra a festéket;
absztrakt festő lövöldözve
tölti el az estéket...
Absztraktabb meg ecsetet köt
a macskája farkára,
s helyette a macska festi
a tájképet tarkára...
Absztrakt szobrász pedig lelke
ihletének párlatát
gömbvasakba önti és a
MÉH rendezi tárlatát...
Mit tegyen a humorista,
ki a rímet faragja,
hogy ne sújtsa ősz fejét az
absztraktok bősz haragja?
Absztrakt módon zárja versét,
módszerének cégére:
e l v o n t poént, azaz viccet
nem tesz a vers végére...

Szilágyi György

SZISZIFUSZI MUNKA

De Gaulle és a népszavazási „igen"

(A párizsi Le Monde-ból)

KOMPLEXUSOK

Na lám! Megvan a magyarázat! Hála egy amerikai pszichológusnak, aki alapos tudományos elemzéssel felfedte Sirhan B. Sirhan elfogadható okait arra, hogy megölje Robert Kennedy szenátort.

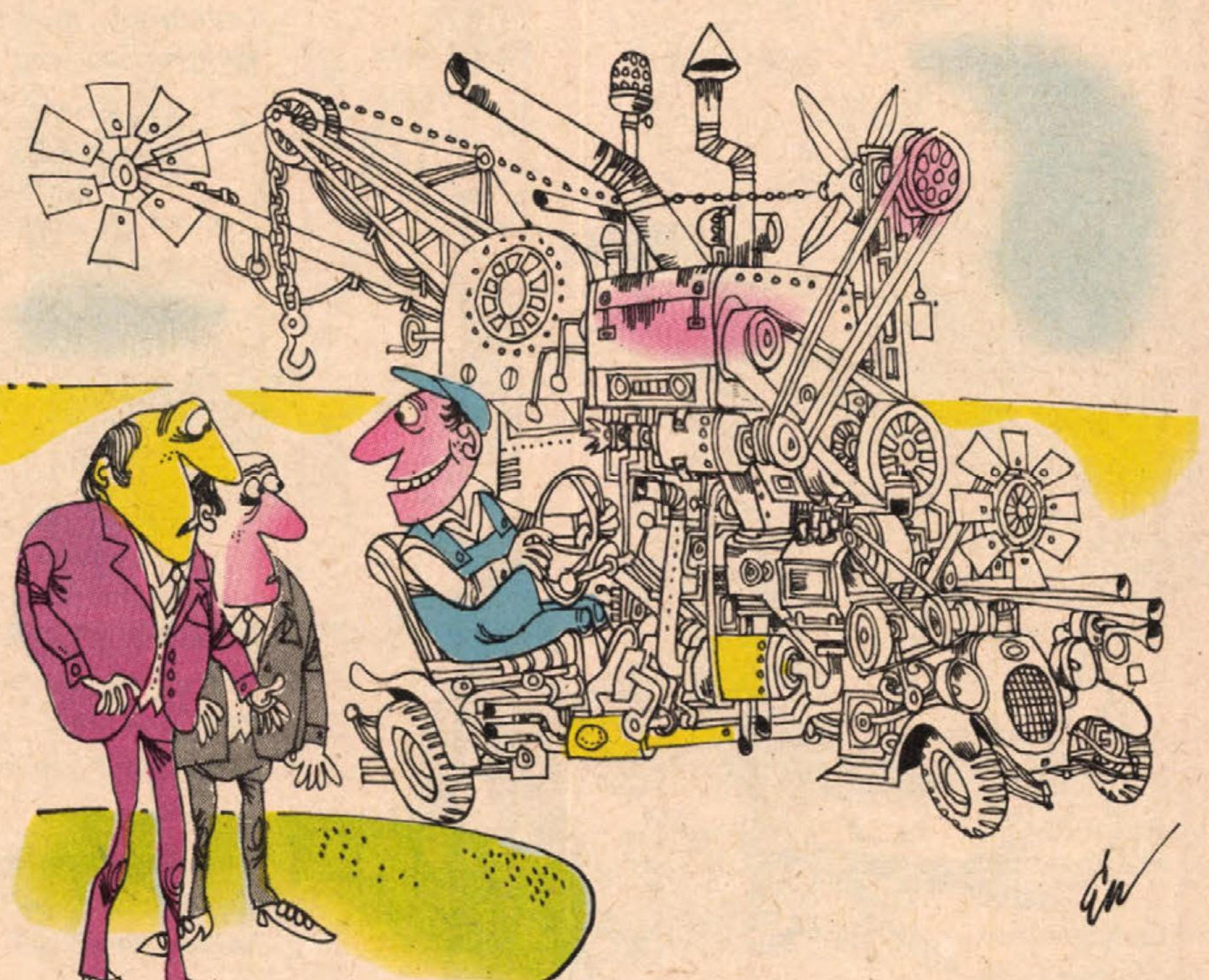
A világ eddig ugyanis értetlenül állt a probléma előtt. Az emberek — minden bizonnyal túlzott akadékoskodásból — Sirhan úr tettének indító okait keresték, mert a gyilkosságok évezredes tapasztalatai azt bizonyítják, hogy az ember nem ránt pisztolyt, csupán azért, mert nem tudja mivel agyonütni az idejét. Kivételt képez az az eset, ha elmebeteggel állunk szemben, ezt azonban Sirhanról a legtisztesebb törvényszéki elmetudorok sem tudták bebizonyítani.

Nem motiválta ezt a gyilkosságot sem szerelmi féltés, sem egyéni bosszú, sem anyagi érdek, nem maradt más hátra, minthogy a közvélemény azt kezdje hinni: Sirhan egyszerű bérgyilkos, ami odaát elég elterjedt szakma. A bírósági eljárás során meg kellett volna keresni Sirhan megbízóit is, hacsak a fiatalember nem magányosan gyilkolt, éppen úgy, mint James Earl Ray, vagy mint a megboldogult Jack Ruby által megboldogított Lee Harwey Oswald. Ezek ugyanis minden különösebb politikai indok nélkül, teljesen egyedül gyilkolgattak, kedvtelésből, unalomból, vagy rossz hangulatuk levezetése miatt.

Nem úgy Sirhan. Neki alapos pszichológiai indítékai voltak, mint azt az említett tudós kiderítette és a bíróság elé teregette. A magyarázat szerint Sirhan gyűlölte az apját, aki kiskorában sokat verte. Ez alakította ki benne azt a komplexust, amely éppen akkor „tört ki" belőle, amikor Robert Kennedy választási gyűlésén tartózkodott. Ha történetesen base-ball mérkőzésre megy, akkor a bírót lövi le, ha buszon utazik, akkor a kalauzt. Minden bizonnyal így történik, mert Robert Kennedy épp annyira nem hasonlított Sirhan nemző atyjához, mint az ismeretlen base-ball bíró vagy kalauz, akik nem győzhetnek hálálkodni a sorsnak, hogy ez idő tájt Sirhan nem őket tisztelte meg. Lám, sokat olvastam, hogy a verés milyen rossz pedagógiai eszköz, de álmomban sem gondoltam arra, hogy ilyen súlyos következményei lehetnek. Minden nagyrabecsülésem a bölcs pszichológusé, aki ezt ki tudta deríteni, valamint a nagytiszteletű esküdtszéké, amely a tudományos magyarázatot röhögés nélkül végig tudta hallgatni.

Ősz Ferenc

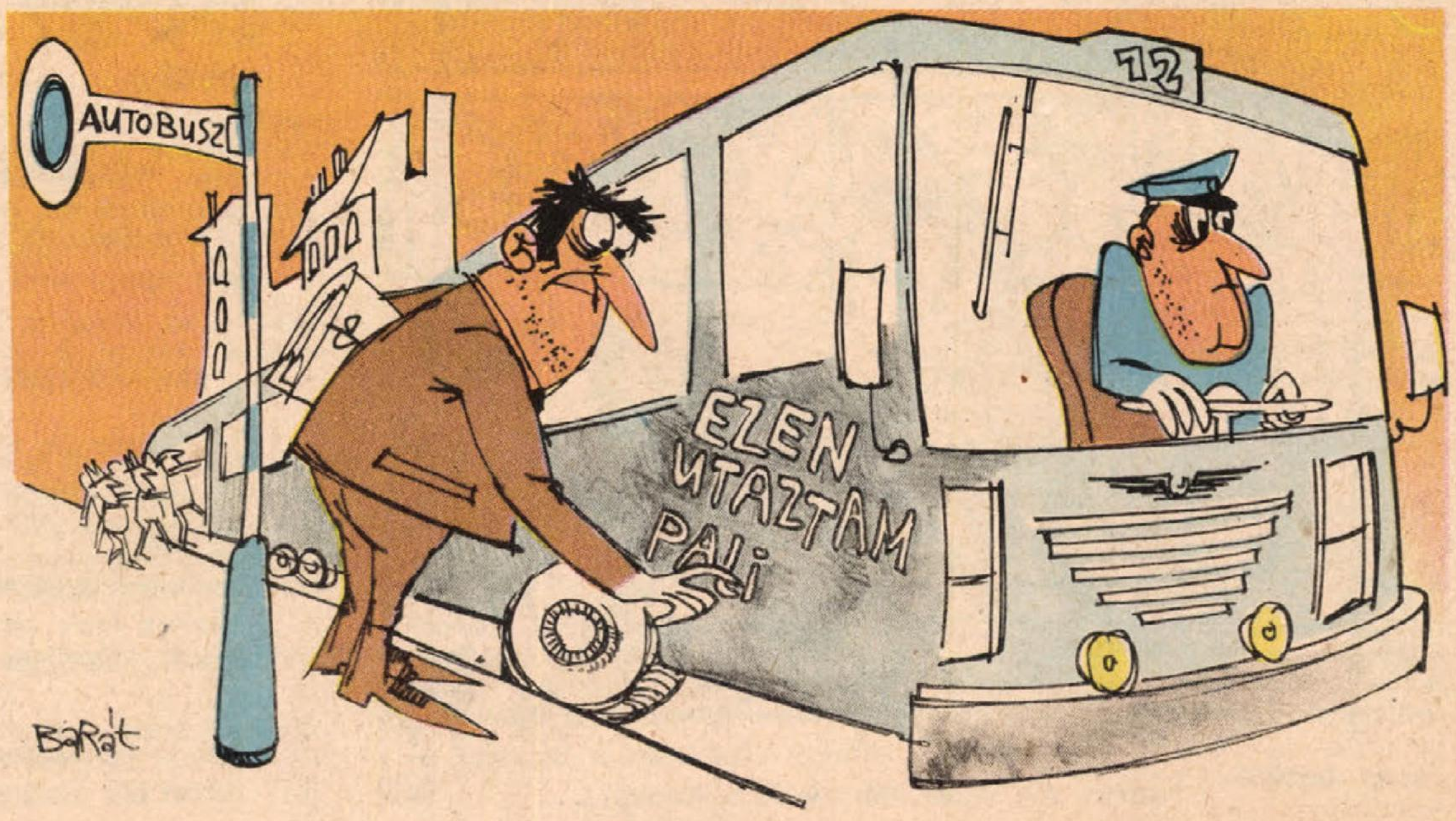

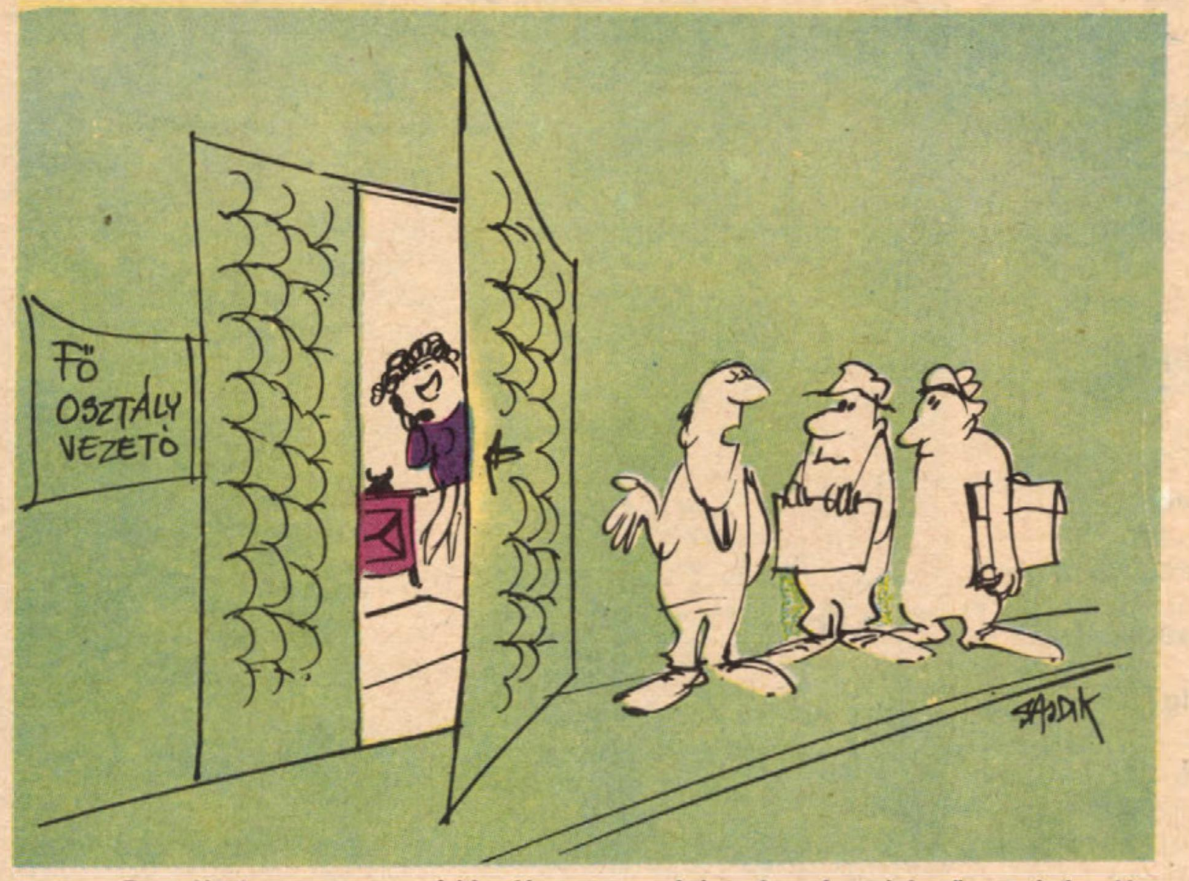
ÚJ KONSTRUKCIÓ

– Mit gondolnak, versenyképes lesz ez a világpiacon?...

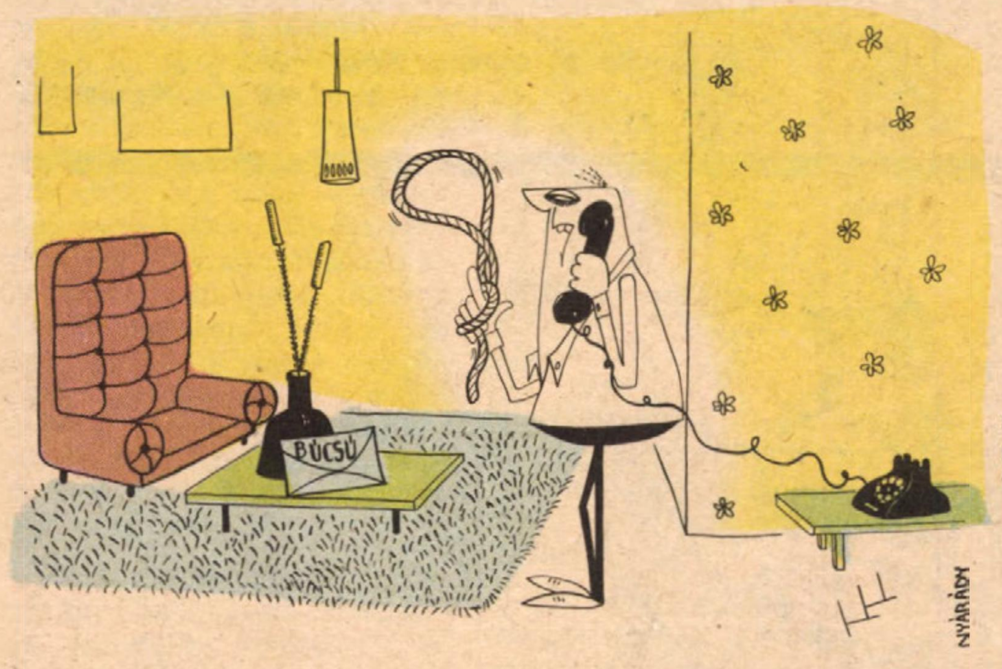
PISZKOSAK AZ AUTÓBUSZOK

CSODÁLATOS FŐNÖK

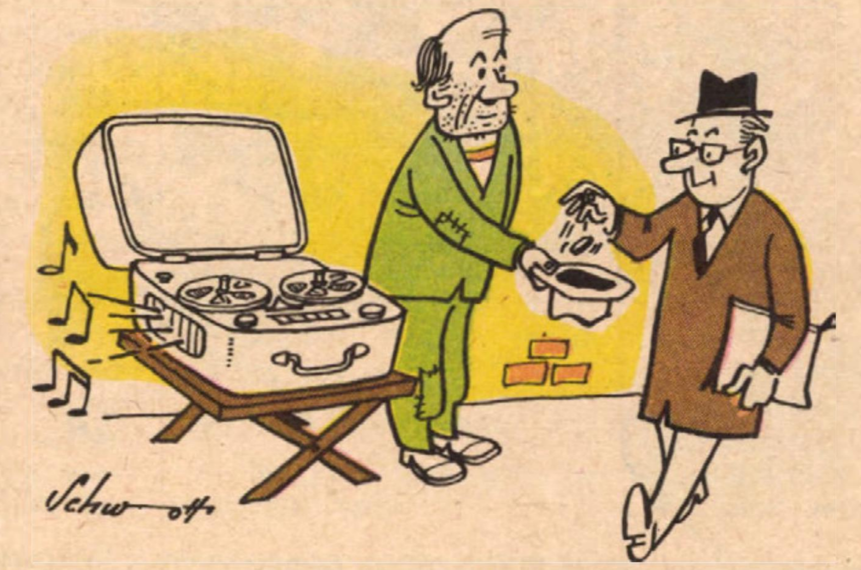

– Beszéljük meg a problémákat itt a folyosón. A titkárnőm telefonál a vőlegényének...

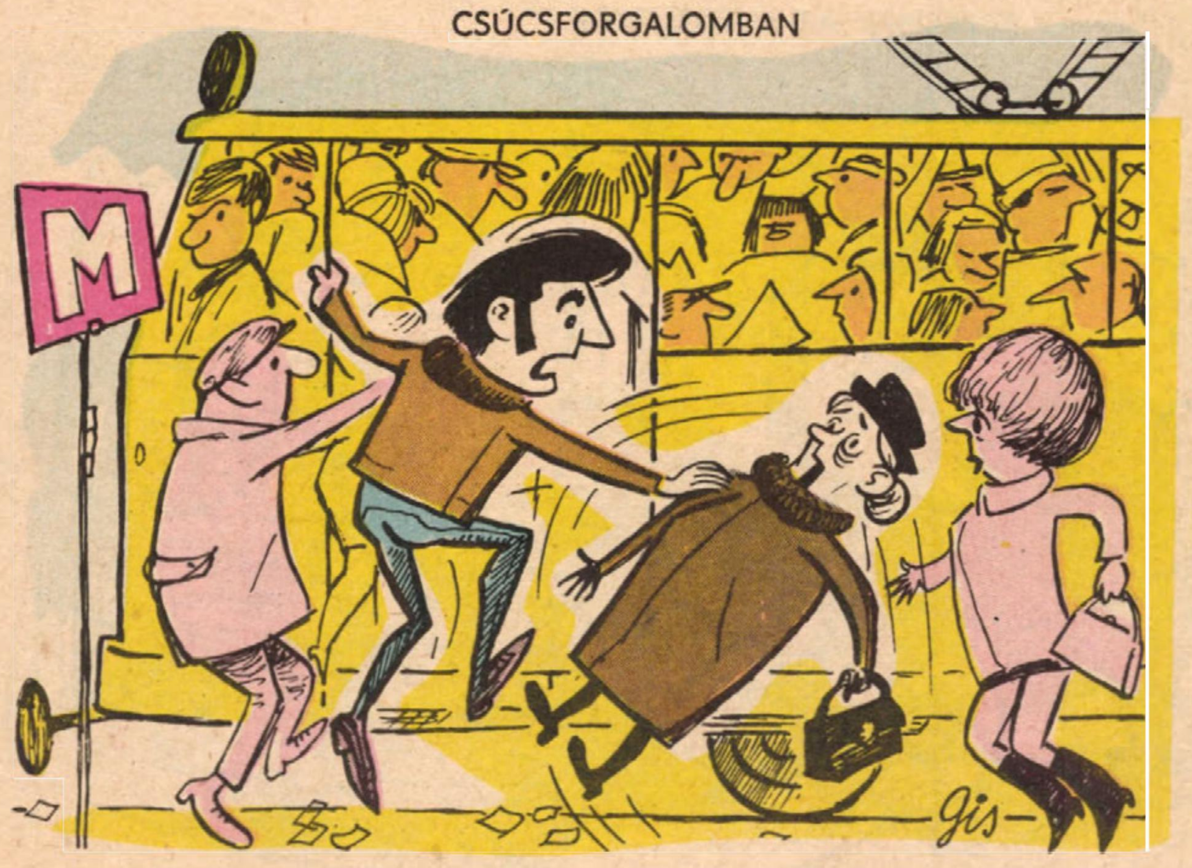
PANEL-HÁZ

– Halló! Egy masszív szöget kellene beléni a falba!

KINTORNAS, 1969

CSÚCSFORGALOMBAN

– Nyanya, mit izgul? Már elmúlt a Nőnap!...

SZILÁNKOK

RENDES FÉRJ

Túl nagy volt köztük a különbség — műveltségben. A férfi egyetemet végzett, a nő hat általánost. Mivel az asszonyka nem akart tanulni, a férfi önfeláldozóan vállalta, hogy elfelejti, amit tud.

ÁLLATBARÁT

Rettenetesen zord idő volt. Ilyen időben a kutyát sem engedik ki az utcára. Nem is engedte ki a kutyát. Ő maga ment.

REMEK TITKÁRNŐ

— Vezérigazgató elvtárs, milyen időt parancsol holnapra?...

TÖRZSVENDÉG

— Olyan szép déli fekvésű volt a cellám. Tessék fenntartani! Legkésőbb jövő hónapban ismét igénybe veszem.

MODERN BÚTOR

X.-né panaszkodik:

— Kénytelen vagyok hű lenni a férjemhez. Lajos bármikor hazajöhet, és ezekben az átkozott modern szekrényekben alig fér el egy férfi!

ELLESETT PÁRBESZÉD

— Uram! Van egy eladó családi házam Óbudán. Nyolcvan forint. Csak azért, mert meg vagyok szorulva.

— Olcsóbban nem megy?

— Nem.

— Bocsásson meg, de egy nemlétező ház nekem nem ér többet hatvan forintnál!

NÉPZENÉSZ

— És akkor a vendég a homlokomra ragasztott egy százforintost. De, sajnos, ezek a mai ragasztók...

MEGHATÁROZÁS

Alkoholista az, aki büszke rá, hogy tegnap nem ivott.

SZENNYEZETT LEVEGŐ

— Doktor úr, mit tanácsol?

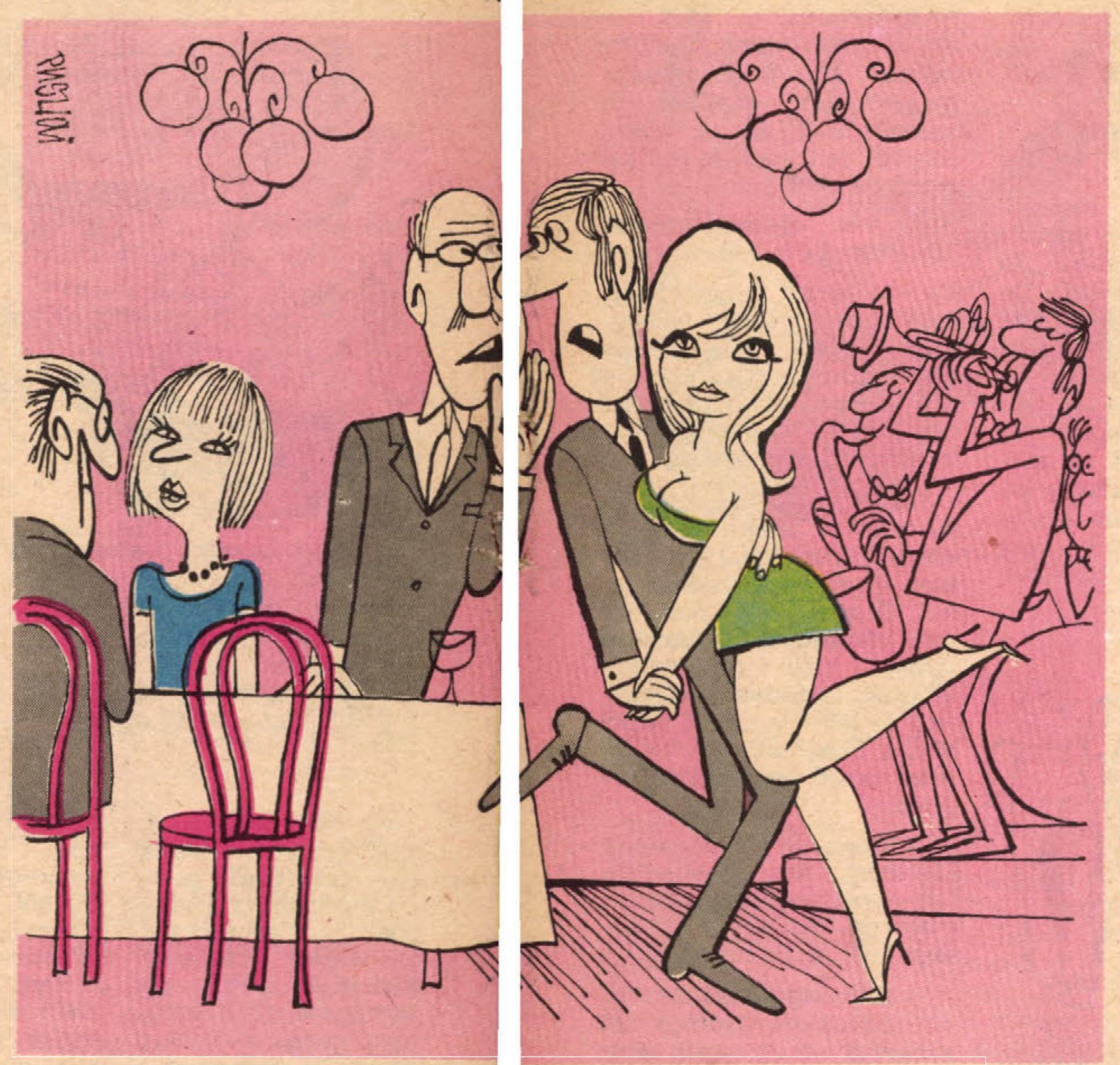
— Ön Pesten él?

— Igen.

— Gyógyszert nem írok fel, de lehetőleg csak akkor vegyen lélegzetet, ha már nagyon muszáj...!

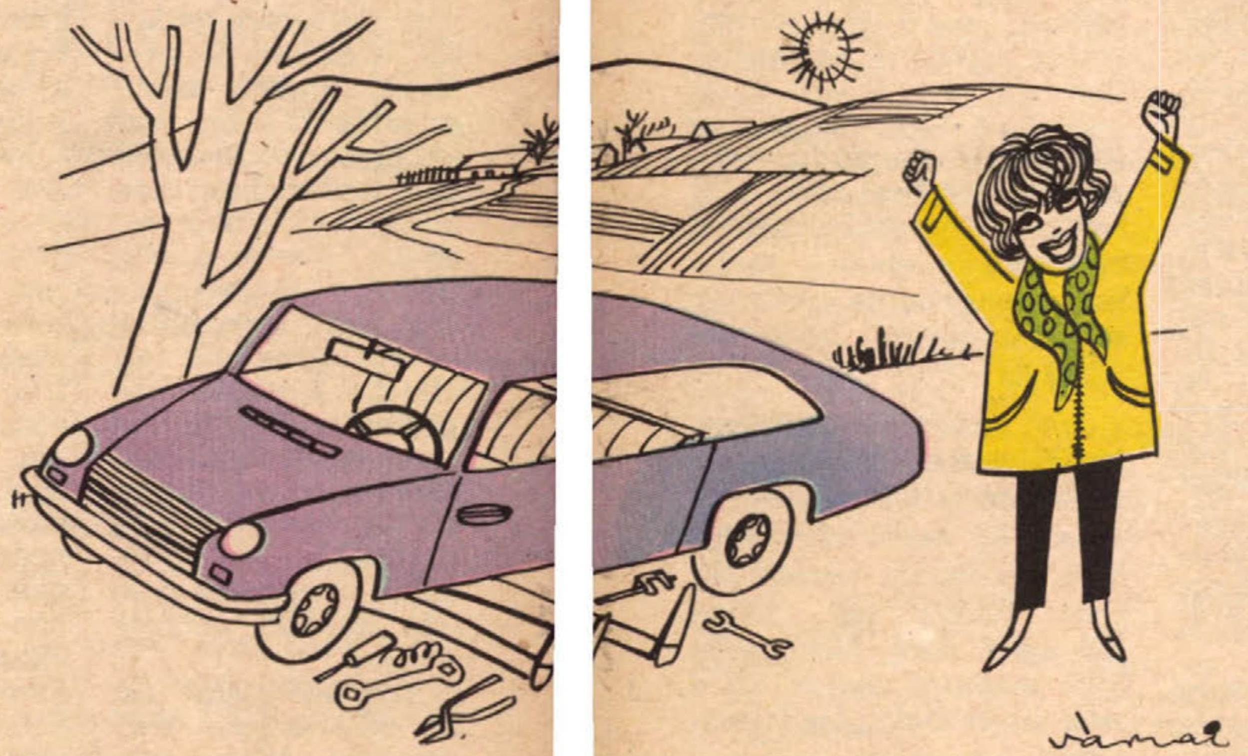
Galambos Szilveszter

ECH

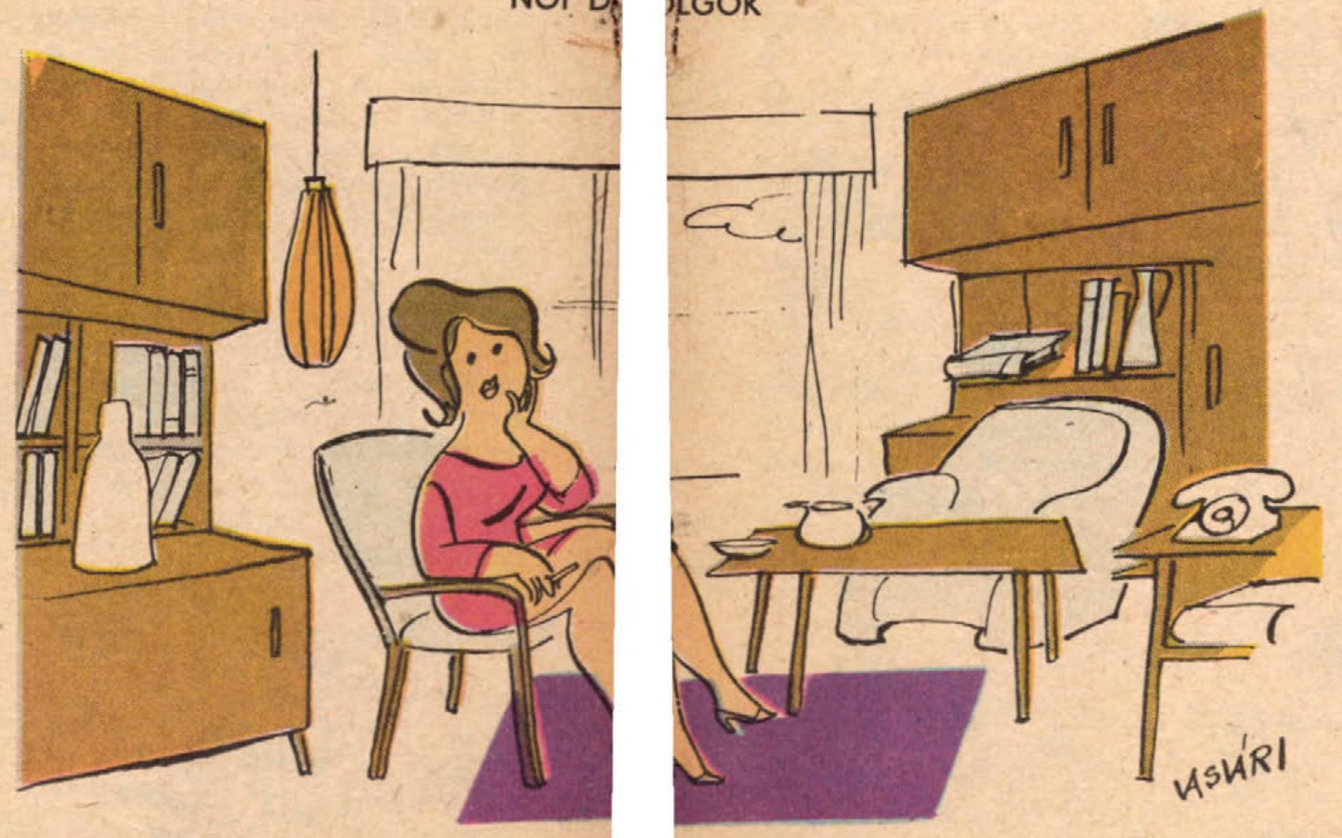
– Szerencsétlen. Mondtam, ogy a kékruhás az igazgató lánya.
– Sajnos, színvak vagyok.

A TAVAS Z ÖRÖMEI

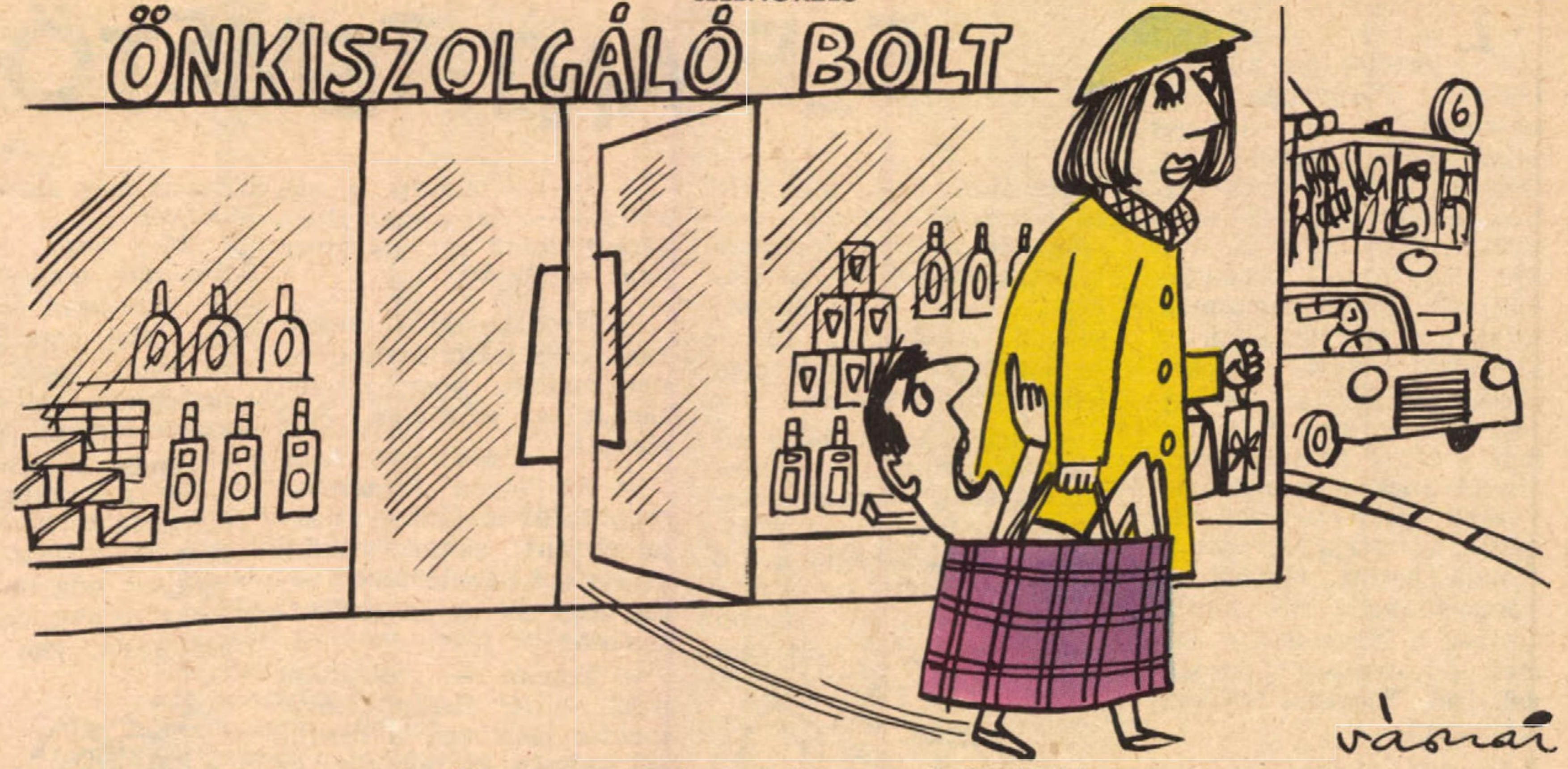
– Vegre! Erre v gytam egész télen!...

NŐI D OLGOK

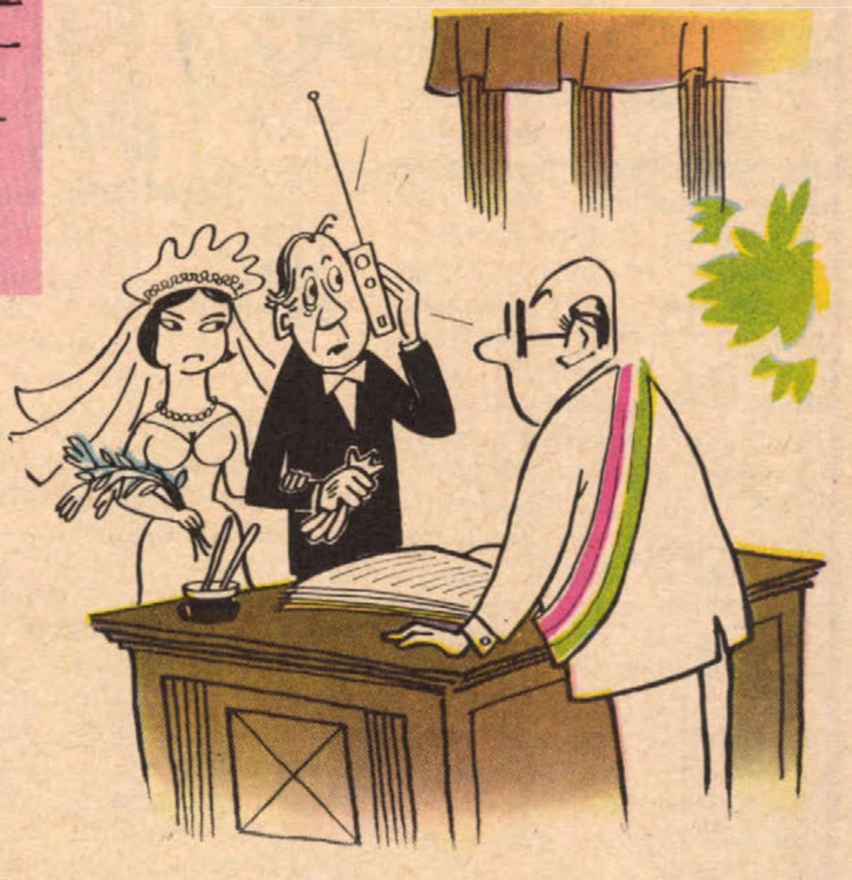
– Valami nincs rendjén. Aggasztóan nyugodt vagyok...

ELLENŐRZÉS

– Álljon meg a kedves vevő, most már kiszállok!...

SZEPESI KÖZVETÍT

– Egy perc türelem, anyakönyvvezető úr! Mindjárt félidő!

KERÜLETI VETÉLKEDŐ

– Nem tudom!

RÉSZESEDÜNK

Kávéházi közgazdászom, Pléh Vince lelkendezett a minap az Ökonom eszpresszóban:

— Képzelje el, most vettem fel a dúsznapos nyereségrészesedésemet.

— Gratulálok! — mondtam.

— Gratulálhat is! Tudja, hogy évek óta jobb híján az Egyesült Furvézni Műveknél dolgozom, ahol kizárólag furvéznit gyártunk.

— Tavaly hány nap volt a részesedésük?

— Csak tíz, és éppen ez a csodálatos ebben az új anyagi ösztönzésben.

— Miért?

— Azért, mert tavaly, húszmillió forint éves nyereség után, tíz napot fizettek, idén viszont csak tízmillió volt a nyereségünk, és a részesedésünk mégis a duplájára nőtt!

— Talán emelkedett a furvézni világpiaci ára?

— A furvézninek nincs is világpiaci ára és soha nem is exportáltuk, kivéve engem, aki tavaly, Velencében, a Szent Márk téren, egy afgán turistacsoportnak adtam el tíz dobozzal, galambeledelként.

— És a galambok megették?

— Meg, csak egy kicsit tüsszögtek tőle. De nem ez az érdekes.

Képzelje, a feleségem a Dél-Pesti Furvézninél dolgozik, és náluk tizenötről huszonöt napra emelkedett az idén a részesedés.

— Mert ott is csökkent a nyereség?!

— Hová gondol? Ők dotációval dolgoznak, és emelkedett a dotációjuk.

— Valóban?

— Igen, mert növelték a termelést. Több termék, több dotáció, több részesedés. Érti már?

— Mit tud még? — érdeklődtem.

— A sógornőm, Zsuzsa a Furvézni Kereskedelmi Vállalatnál dolgozik, és ott harminc nap volt az idén a részesedés.

— Pedig?

— Pedig a raktáraik dugig vannak furvéznivel. De mert nem tudják eladni a veszteséges furvéznit, növekszik a nyereségük és a részesedésük.

— Van még valami?

— Igen. A sógorom, Jenő, a Furvézni Trösztnél van, és ott ötven nap a részesedés, azért, mert a Trösztnél a szakmai átlagot kapják.

De hiszen az egész szakmában sehol sem fizettek ötven napot...

Pléh Vince kiitta a maradék feketéjét, és úgy válaszolt:

— Hát azért mondom magának, hogy nálunk a furvézni szakmában csodálatos dolog az anyagi ösztönzés.

Miklósi Ottó

ELEFÁNT-TEMETŐ

Legutóbbi afrikai utazásom alkalmával történt, ha jól emlékszem Kenyában, egy szombati napon. Hűséges útikalauzom, a fekete bőrű Ognud O Ngdu társaságában kisétáltam a dzsungel szélére, hogy egy szép kivi-kivi madarat próbáljak kalitkába fogni magamnak, mert nagyon szeretem a kivi-kivi madár énekét, amikor feljön az esthajnali csillag, amit itt különben a Nagy Szelíd Démon fénylő ing-gombjának neveznek, mert csak egy van belőle, a párja ugyanis a monda szerint elgurult a Tongo-hegység alá akkor, amikor a Nagy Szelíd Démon összeveszett feleségével, az Éjszakai Sötétség leányával.

De nem akarok messzire kalandozni történetemtől. A dzsungel szélén baktattunk tehát, kezünkben egy-egy kalitkával, midőn a sűrűből egy elefánt lépett ki, és alig néhány lépésre előttünk megállt. A hatalmas testű állat csupa ránc volt és csupa szomorúság, én még ennyire ráncos elefántot soha életemben nem láttam, de hű társam, úgy látszik jól ismerte az elefántot, mert félelem nélkül odament hozzá és egy szem konyakos meggyet adott neki, melyet mindig hordunk magunknál a moszkitók ellen. Hű társam, O Ngdu, ezután így szólt hozzám:

— Ez az elefánt a rezervátum legöregebb elefántja, mindenki ismeri őt, s egészen kivételesen öreg állatnak tartják. Becsülik kétszázötven évesre is.

Az elefántnak eközben csaknem leesett a feje a fáradtságtól. Minden érdeklődés nélkül körülnézett, majd letelepedett a magas fűben. Magam is lepihentem az elefánt közelében, hű társamat pedig előre küldtem egy kalitkával, hogy próbáljon kivi-kivi fészekre bukkanni. Az igazat megvallva, az volt a szándékom, hogy kettesben maradhassak az öreg elefánttal, s megpróbáljak elbeszélgetni vele, mert jól ismertem az elefántok természetét, tudtam, nehezen barátkoznak, s ha kettesben szívesen el is beszélgetnek erről-arról, társaságban egy árva szót sem lehet kihúzni belőlük.

Kivártam tehát, hogy hű szolgám eltűnjön a dzsungel fái közt, s akkor udvariasan az elefánthoz mentem, bemutatkoztam, s mondtam, hogy ne vegye tolakodásnak, de nagyon mély hatást gyakorolt rám

a személye, s olyan ostoba kérdés fordult meg a fejemben, hogy vajon mi lehet a hosszú elefánt-élet titka?

Az elefánt rám emelte fáradt szemét, tűnődni látszott, hogy feleljen-e egyáltalán, majd nagy örömömre megszólalt és azt kérdezte:

— Ön nős?

— Az vagyok — mondtam meglepődve a kérdéstől.

— Akkor esetleg megértheti a titkot — mondta az aggastyán, s mintha a tekintetéből valami szeretet csillant volna felém. Azután így szólt:

— Volt már fáradt?

— Nagyon sokszor — mondtam neki.

— De — mondta a vén elefánt — volt-e már olyan fáradt, mint egy százötven éves elefánt?

— Nem tudom — mondtam erre bátortalanul —, nem tudom, hogy milyen fáradt a százötven éves elefánt.

— Az olyan fáradt — mondta az elefánt —, hogy az elefánt akkor elindul az elefánt-temető felé. Tudja, hogy mi az az elefánttemető?

— Tudom — mondtam neki. — Az elefánt-temető messze bent van a dzsungel mélyén, és amikor az elefánt közeledni érzi a halálát — így tudom, ha jól tudom —, akkor elindul, egészen egyedül a dzsungelben, az elefánttemető felé, s ott végleg lepihen.

— Jól tudja, — mondta az elefánt —, így van. Nos hát én is elindultam, valamikor százötven éves koromban, az elefánt-temetőbe, ahogy ez már nálunk ősi szokás, vagy ösztön, aminek maguk mondják. Elindultam tehát, de alig mentem tíz percet a vadonban, hallom, hogy csörtet valaki utánam. Megfordulok, hát a feleségem. „Hová mégy?" — kérdezte élesen és a fülével legyezett, ami nála az idegesség jele. Jambó — mondtam neki szelíden —, oda indultam, ahová az elefántok egyedül mennek, egymagukban. Ne kövessél tovább. Jambó, tudod jól, hogy százötven éves vagyok...

— És a kedves felesége? — szakítottam félbe izgatottan. — Ugye, ő nem hitte el?!

— Így volt — bólintott nagy fejével az agg elefánt. — Jelzem, ezt is meg kell mondani a dolgok megértéséhez, hogy bizony elég nagy korkülönbség van köztünk, száz év. Jambó tehát semmit nem tudhatott még *ezekről a dolgokról.* „Még hogy az elefánttemetőbe mégy!" — mondta gúnyosan Jambó. „Jó kis ötlet, mondhatom! De te nem fogsz mindenféle oszloplábú nők után mászkálni, megyek veled!"

Jambó, mondtam én szelíden a feleségemnek — folytatta történetét az elefánt —, Jambó, ahová én megyek, oda te nem kísérhetsz tovább. Száz év korkülönbség van közöttünk,

és csakugyan *oda* tartok. De Jambó meggyőzhetetlen volt. „Ismerem a fajtádat" — mondta dühösen — s én, mi mást tehettem volna, visszafordultam vele. Éjszaka aztán megint megpróbáltam. Midőn békésen aludt az oldalam mellett, óvatosan felálltam mellőle, ormányommal szelíden megsimogattam őt, így búcsúztam, vigyázva, hogy fel ne keltsem valahogyan. De alig mentem ötszáz métert, már hallottam, amint töri az ágakat utánam. Fáradt vagyok, Jambó — mondtam neki szomorúan, amikor beért. Tudod jól, hogy százötven év van a hátamon...

A feleségem szemében azonban ektelen harci tűz villogott. Homokot szívott fel, s azt szórta felém:

„Még sajnáltatod magad, te gyalázatos! — fújt. — De én sem estem az agyaramra! Ha még egyszer megpróbálsz elszökni a szemem elől, én az egész csordát feltrombitálom, azt megkaphatod!"

A vén elefántmatuzsálem fáradtan nézett rám:

— Megérti most már, hogy miért nem vagyok még *mindig ott* a dzsungel legközepén? Az asszony nem enged el azóta sem, egy percre sem az ormánya mellől. Nézze csak!

Szinte végszóra, egy másik elefánt jelent meg a dzsungelből, mindjárt tudtam, hogy csak Jambó lehet. Ő sem volt már egy mai elefánt, de határozott járású, erős példánynak látszott, aggódva méregettem a talpait, amint közel jött, s bizalmatlanul végigmért, majd így szólt a férjéhez:

— Rosszkor jöttem talán? Merthogy úgy elhallgattatok egyszerre ezzel a fiatalemberrel. Az úr is a felesége nélkül szeret járni?

— Nagyságos asszonyom — mondtam gyorsan és zavartan —, én éppen csak azért vagyok itt, hogy a feleségemet meglepjem egy kivi-kivi madárral, itt a kalitka is, tessék nézni...

Jambó tekintete megenyhült, majd elgondolkozott, s egyszerre azt mondta:

— Jenő — mondta az elefántnak Jambó, a felesége — érdekes! Te még sohasem fogtál nekem kivi-kivi madarat! Pedig tudod, hogy én is szeretem! Fogjál nekem kivi-kivi madarat!

Jenő pedig, a szegény, fáradt vén elefánt, engedelmesen felkelt erre a fűből, s nem is nézve rám elindult, az elefánt-temető helyett felfelé egy magas fán ágról ágra, hogy kivi-kivi madarat fogjon az ő száz évvel fiatalabb feleségének.

Somogyi Pál

IRIGYSÉG

— Magának könnyű. A külföldi útjain szokott jó magyar cipőt venni...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

— Te vagy az első férfi az életemben! — mondja a lány szerelmesének.

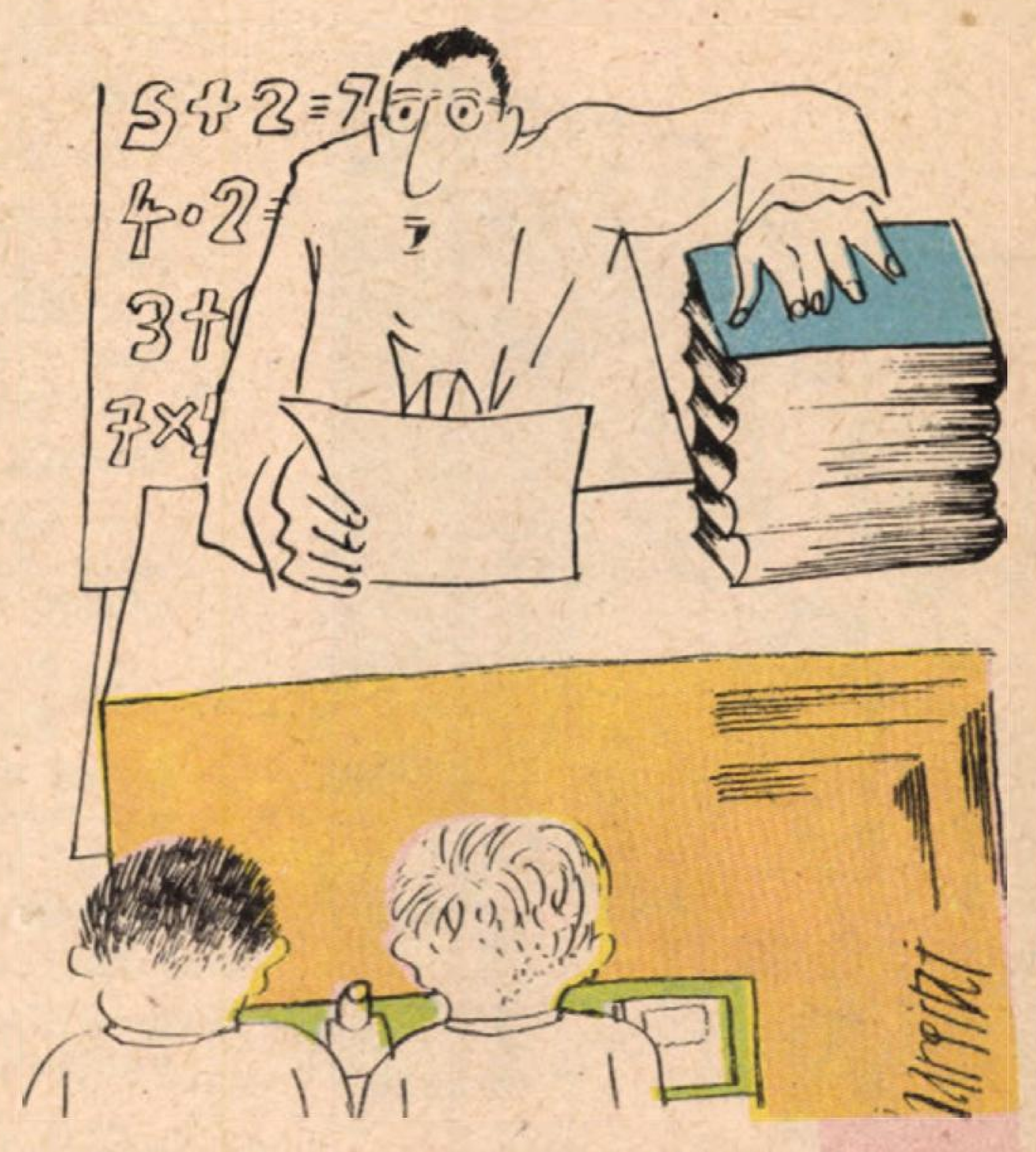
— Elhiszem, szívem!

— És te vagy az első, aki elhiszi.

*

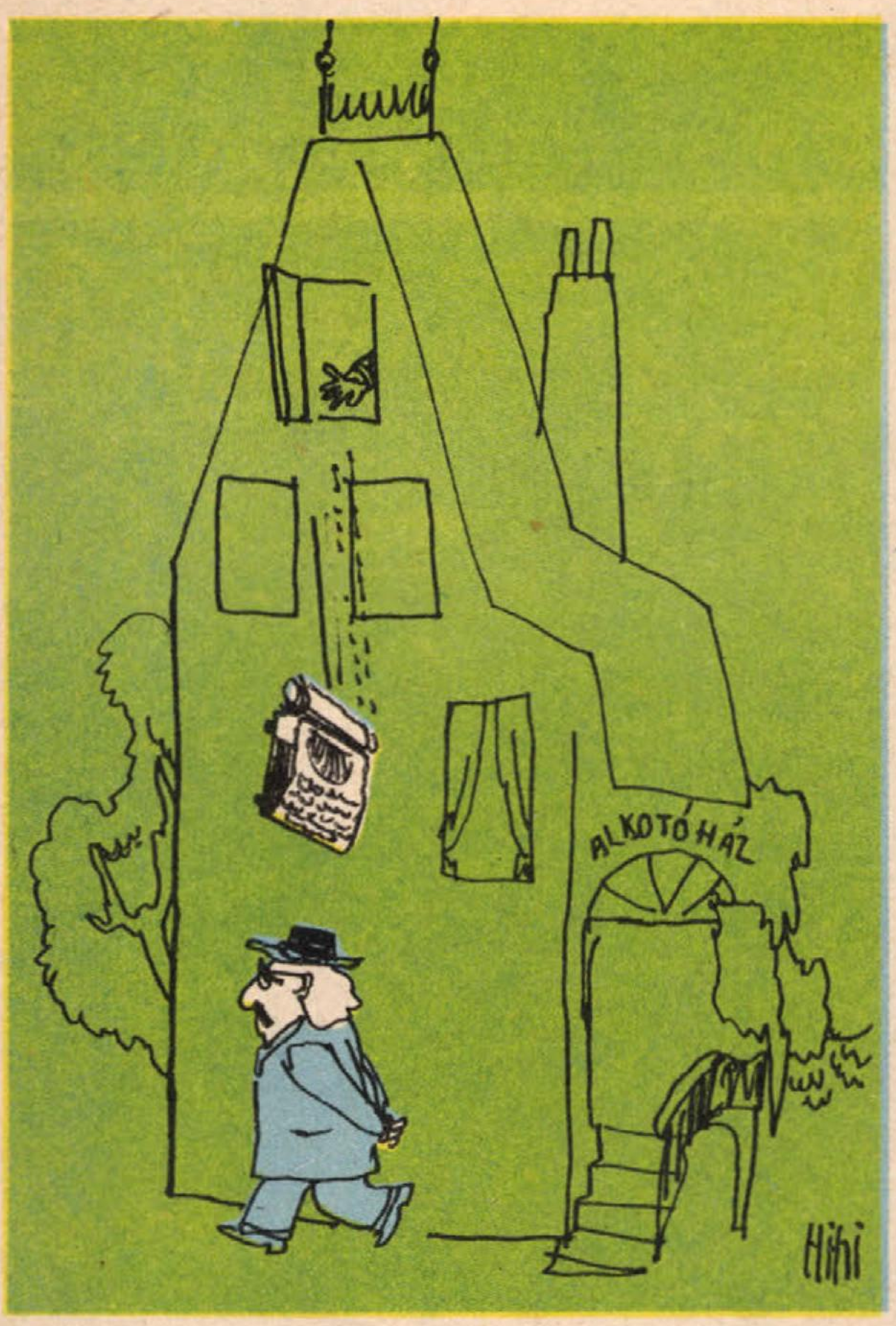
— Képzeld el — mondja az egyik lány a másiknak, —, megyek az utcán, megáll egy autó mellettem és a pimasz, tolakodó fráter, aki a kocsit vezette, sétakocsizásra merészelt hívni engem. Te, hogy annak milyen szép lakása van!

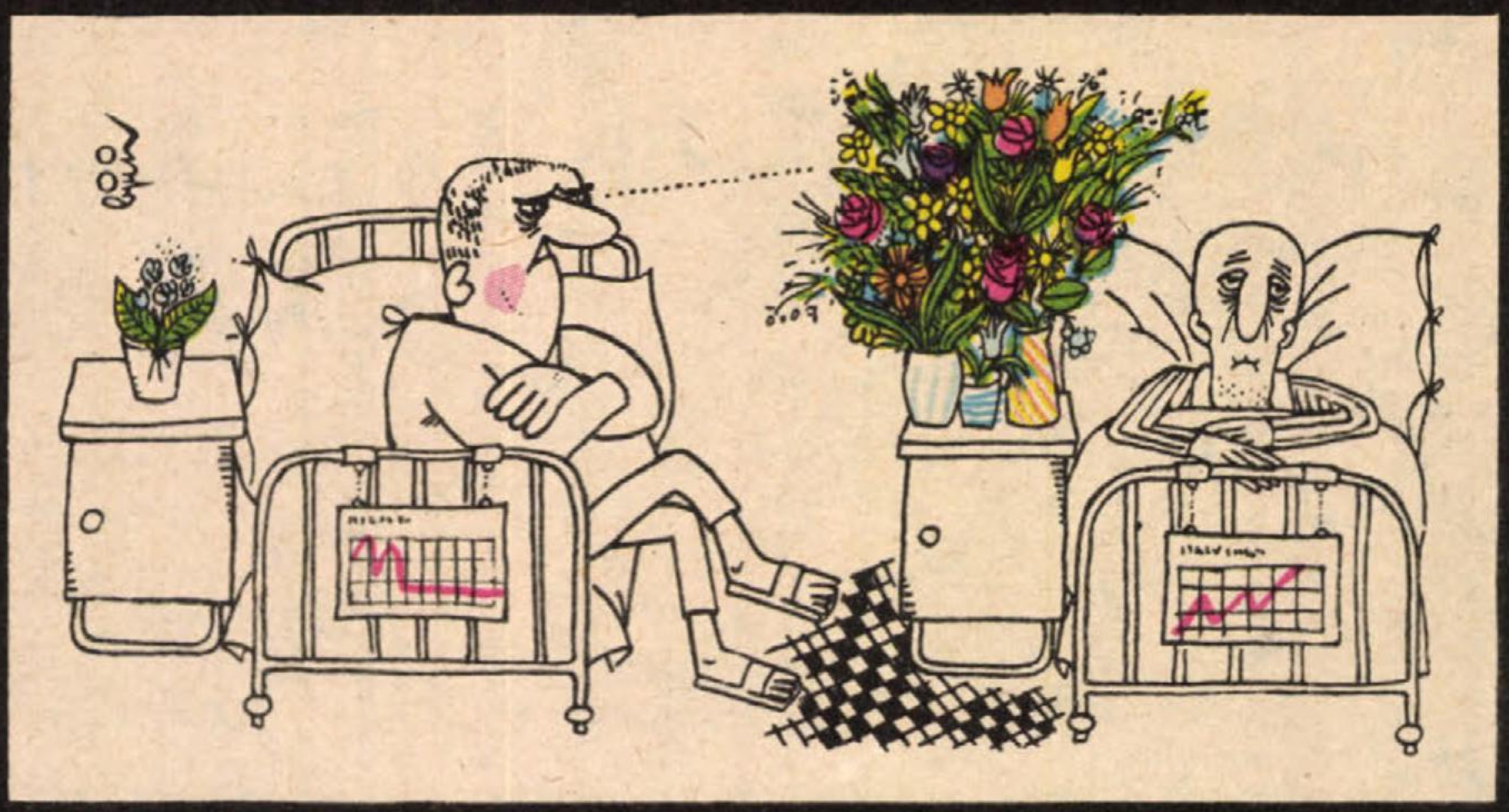
ANYAGI ÉRDEKELTSÉG

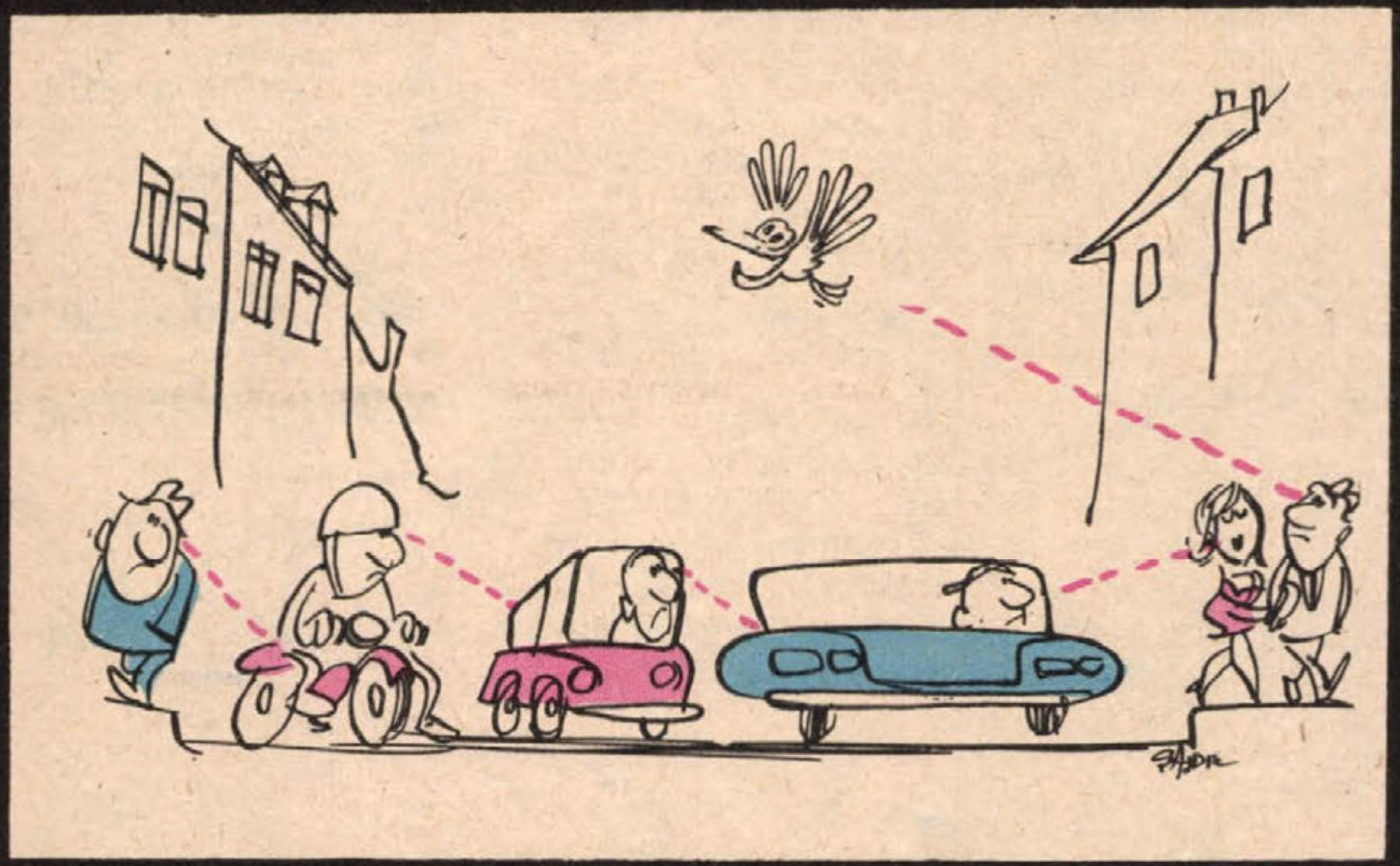
— A házi feladat helyes megoldói közül könyvjutalmat nyert...

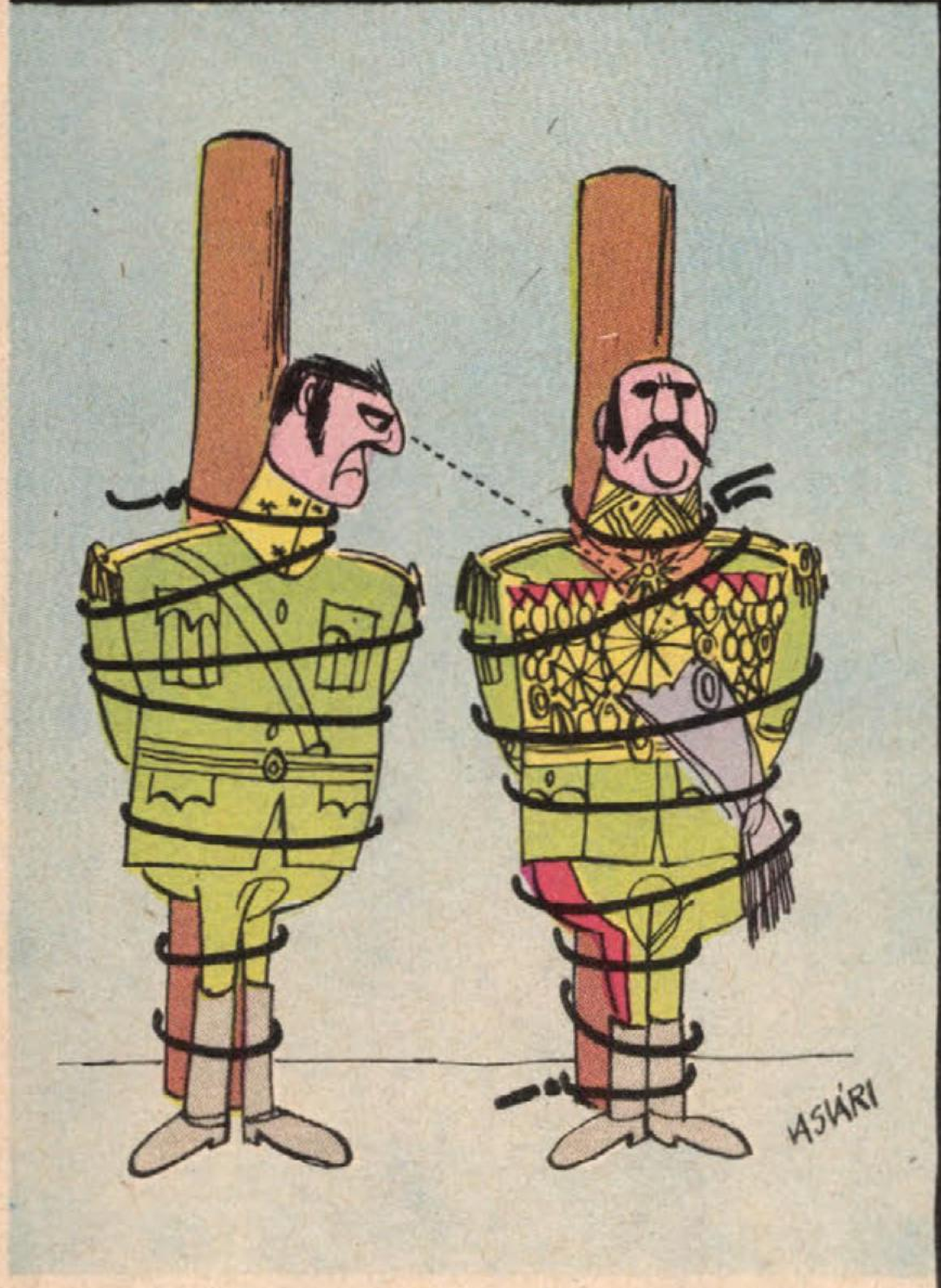
IRIGYSÉG

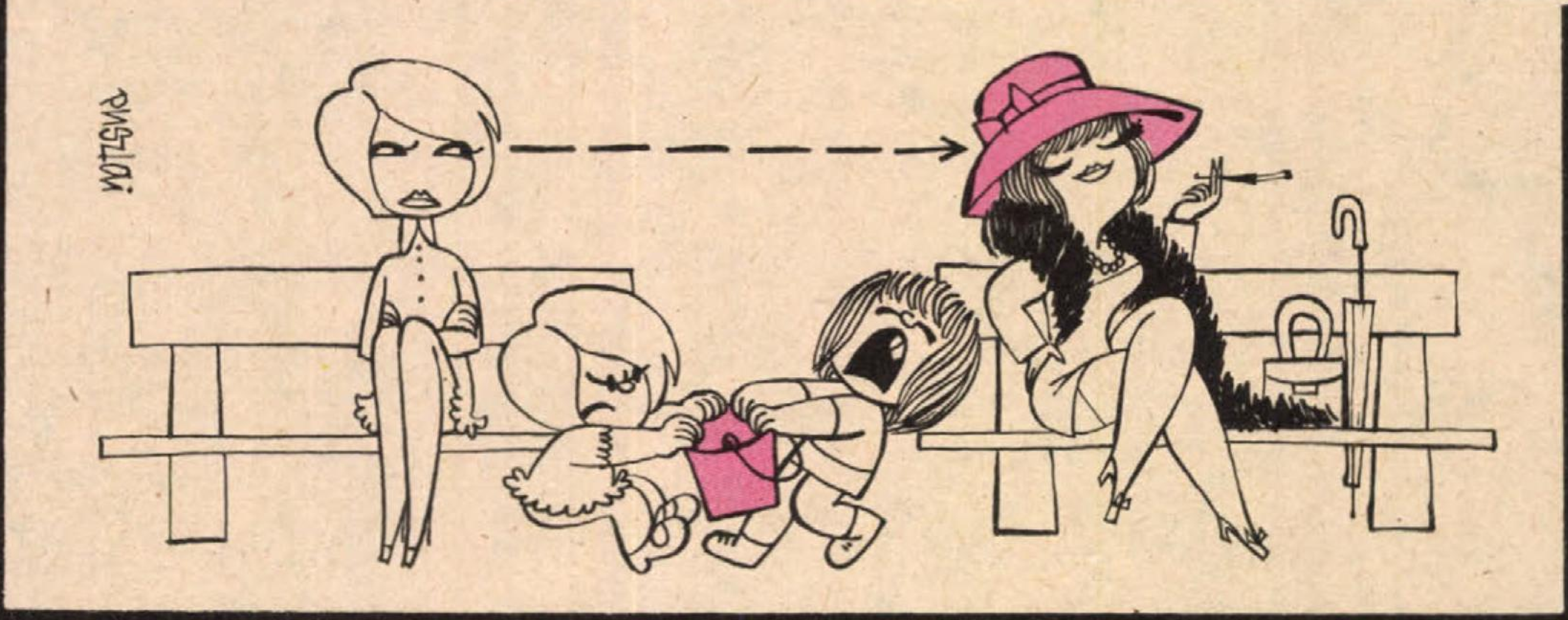

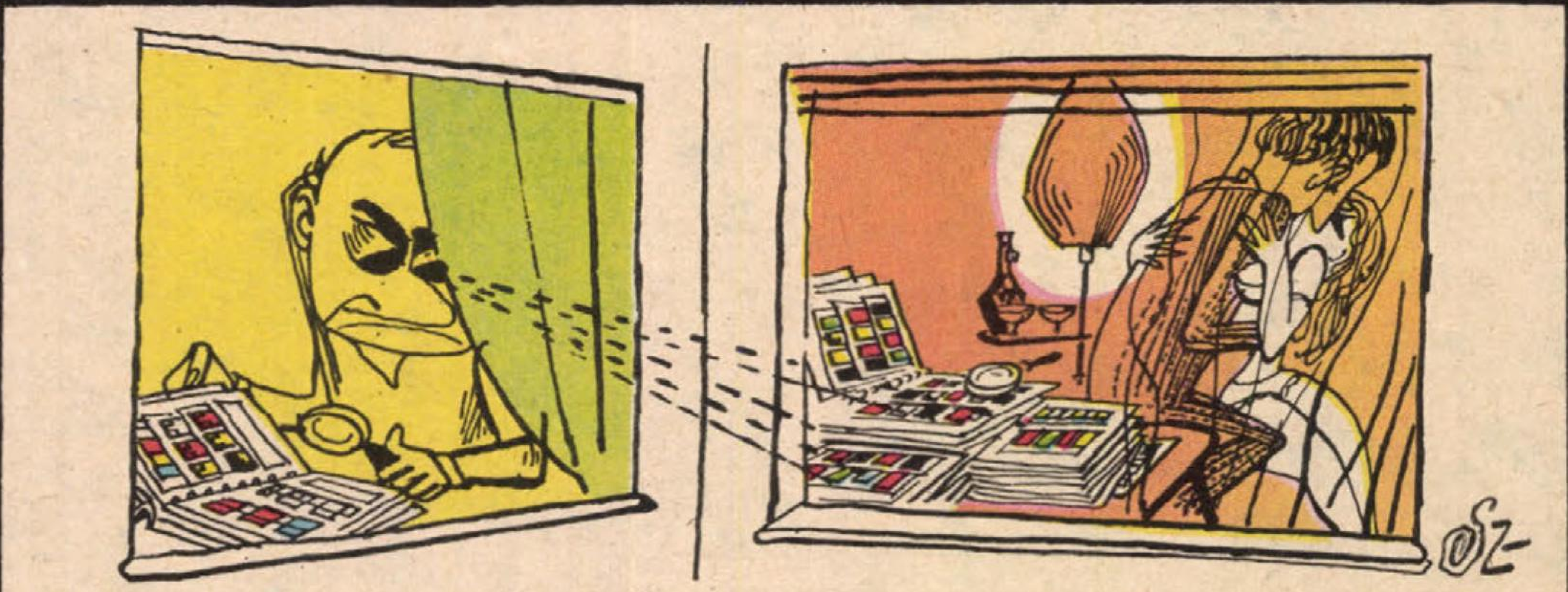

HEGEDŰS, BALÁZS-PIRI, SAJDIK, VÁRNAI, PUSZTAI, VASVÁRI, SZŰR-SZABÓ

RAZZIA

– Értsék meg, kérem... Én a tavasz tündére vagyok...!

FÜLLENTETT HÍREK

A Videoton-gyár olyan parányi tévékészülékek gyártását kezdte meg, amelyeken a kép, szabad szemmel, egyáltalán nem látható. Az új zsebtévé iránt máris nagy az érdeklődés.

*

Egy jónevű fiatal drámaírónk azzal a tervvel foglalkozik, hogy dramatizálja Richard Nixon, USA-elnök, európai útját. Az új dokumentum-dráma címe „IV. Richard" lesz, a címszerepben Gábor Miklós.

*

Divat a fürdő-téma. A Gőz című Karinthy- és a Népfürdő című Görgey-egyfelvonásos után, most az Operaház készül arra, hogy egyfelvonásossá dolgoztassa át a Rajna kincsét, ahol is a három sellő fürdés közben aktuális politikai témákról énekel csasztuskákat.

*

Krovács Jenő és Bamog Ella, akik folyó év februárjában kötöttek házasságot, megrendülten jelentik, hogy tragikus hirtelenséggel gyermekük született.

*

Az Angliai Erzsébetben dolgozó II. Fülöp annak megállapítását kéri, hogy nem azonos a Don Carlosban fellépő ugyancsak II. Fülöppel.

*

Véres verekedés történt Újpesten, ahol Mord Károly oltárhoz vezette Rügy Erzsikét. A nászéjszakát követő reggelen Mord felkereste régi barátját, Matek Imrét és összeütközés közben megszurkálta. A karambol okozója Matek volt, aki nem adta meg Mordnak az elsőbbséget.

*

Tolna megye végrehajtó bizottsága szeretné a megye fővárosának, Szekszárdnak idegenforgalmát fellendíteni. E célból arra kéri az illetékeseket, hogy a város nevét Sex-ardra változtathassa.

A Lenin körút—Majakovszkij utca sarkán, alig két és fél évvel ezelőtt fogtak hozzá egy büfé átalakításához. A munkálatokat palánkkal fedezték, ami az építőipari vállalat egészséges szeméremérzetét bizonyítja. A kerület lakosságának az a kérése, hogy ha és amenynyiben a büfé még ez évben megnyílnék, a palánkot, amely idilli falusi hangulatával kedves színfoltja fővárosunk eme centrumának, ne bontsák le, hanem nyilvánítsák műemlékké.

*

Az eladhatatlan magyar borotvapengékből, egy ötletes újítás révén, gyermekjátékokat készítenek. Az egészséges tervet örömmel üdvözöljük, mert ily módon biztos, hogy a kisgyermek nem vágja meg magát.

*

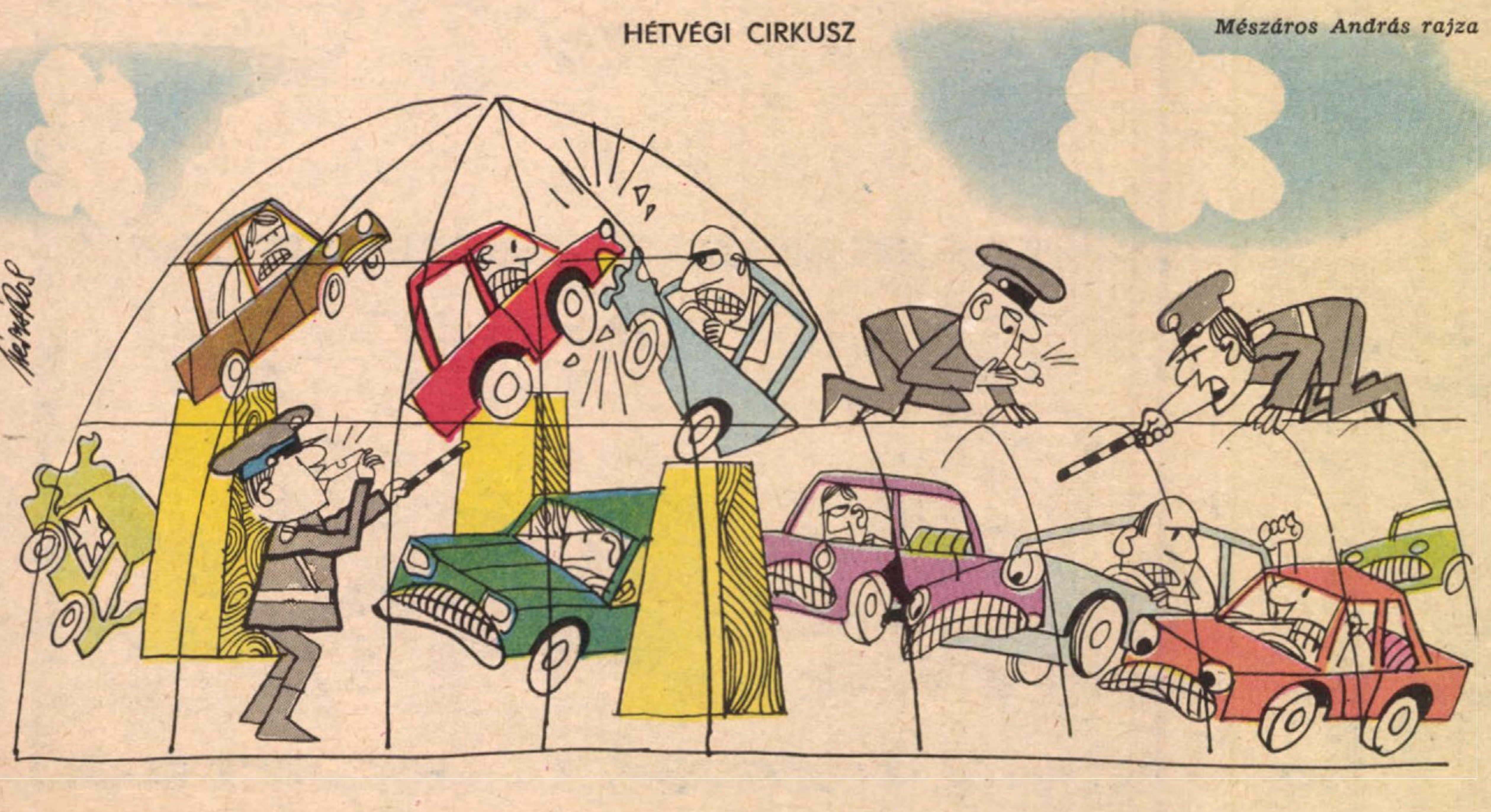
Füllentett apróhirdetés

Önhibájából özveggyé lett, tiszta lelkű férfi, kis lelki hibával, társaság hiányában ezúton közli, hogy nem kíván megnősülni. Kalandorok ne kíméljenek.

Szánthó Dénes

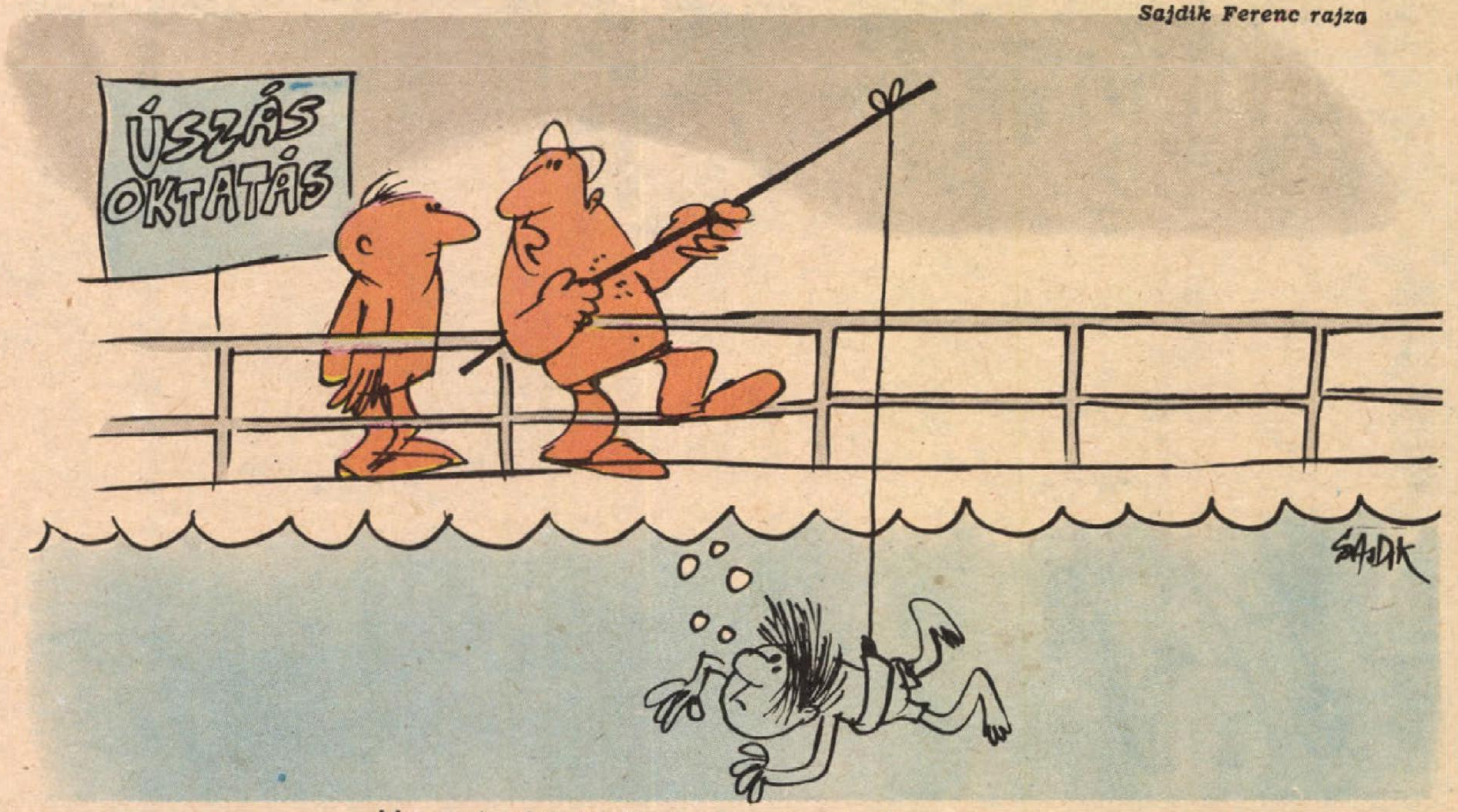
HÉTVÉGI CIRKUSZ

Mészáros András rajza

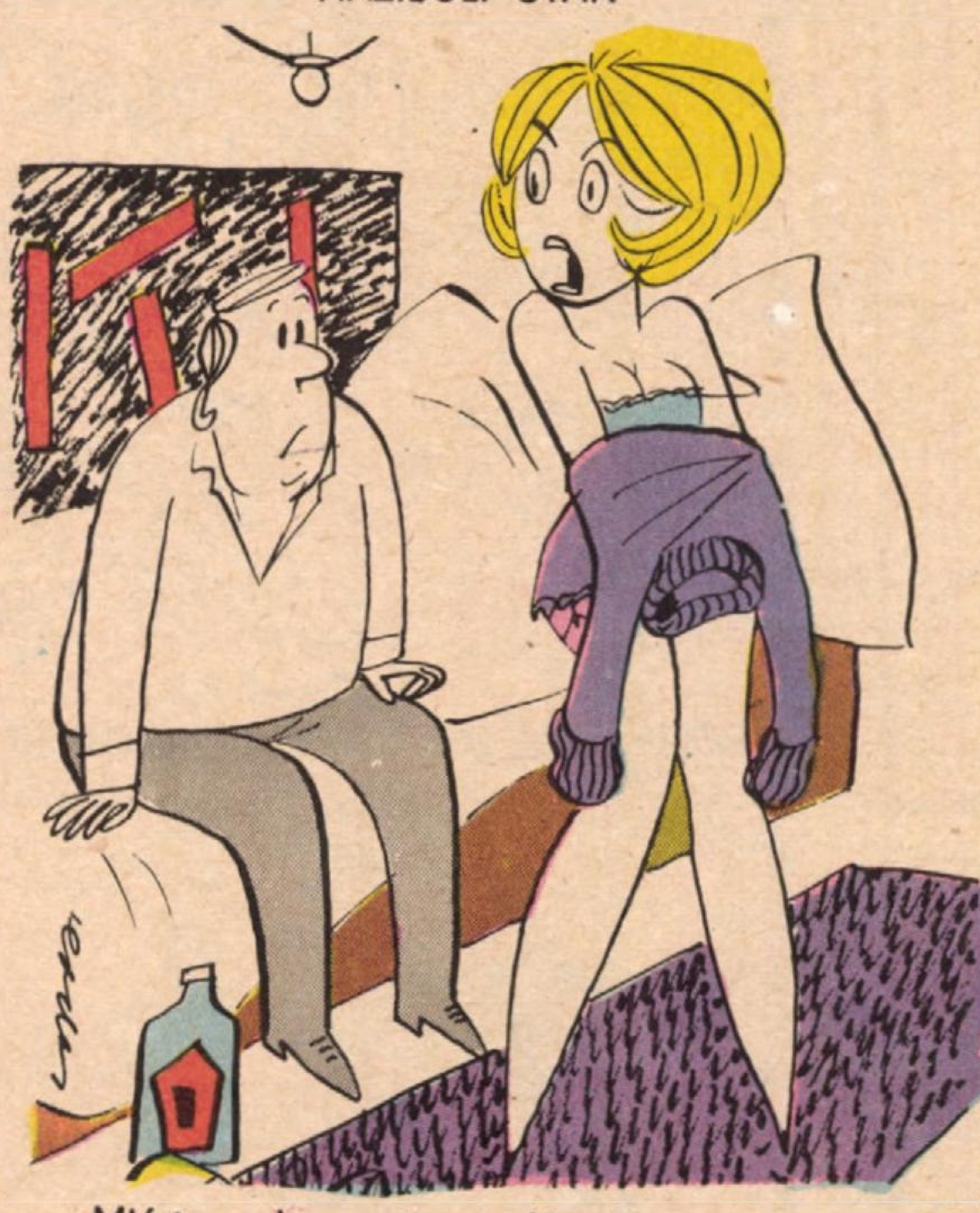
ÚSZÓLECKE

Sajdik Ferenc rajza

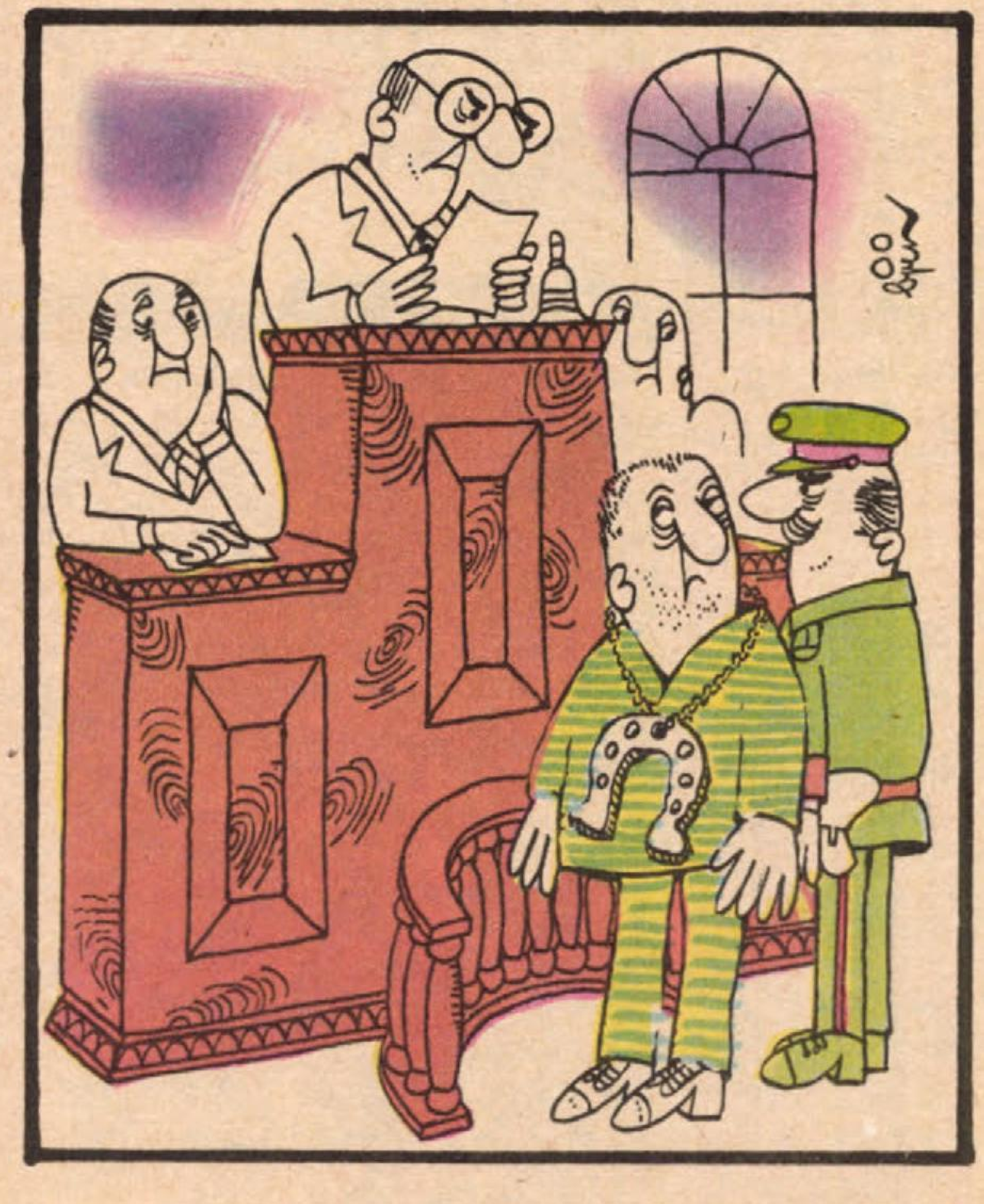

– Maga víz alatt tanítja úszni a gyereket?
– Igen. Sajnálok levágni a zsinórból, kultöldről kaptam.

HÁZIBULI UTÁN

– Miért csak most mondja, hogy a harmadik kategóriába sorolták?!

BABONÁS VÁDLOTT

EZT OLVASTAM

ÉRTHETŐ DIADAL

Olvasom, hogy „az ideális feleség" címért vetélkedett Montecatini olasz városban 14 nő. A győztes Luise Jalkon 26 éves sevillai *leány* lett.

Hja, könnyű ideális feleségnek lenni, amíg lány az ember.

KÖTÉL-ÜGY

Egy mondat a Ludasból: „...egészen jól *mászik* a kötélen, mert már *kötéltáncos*..."

A szerzőt még csak arra kéne kötelezni, hogy közölje: a kötél vízszintes-e vagy függőleges? Egyik esetben a kötélmászás, a másikban a tánc képzelhető el nehezen. Persze — ha minden kötél szakad — *rézsútos* kötelet is elképzelhetünk.

MEGLEPETÉS, VAGY NEM?

A Magyar Nemzet egyik külpolitikai kommentárjából: *„A váratlan fordulat semmiképpen sem jelent meglepetést."*

Hm. Lehetséges ez? Ki tudja? Hiszen lám, a fenti mondat meglepő ugyan, de mint újságolvasó embert, semmiképpen sem ért váratlanul

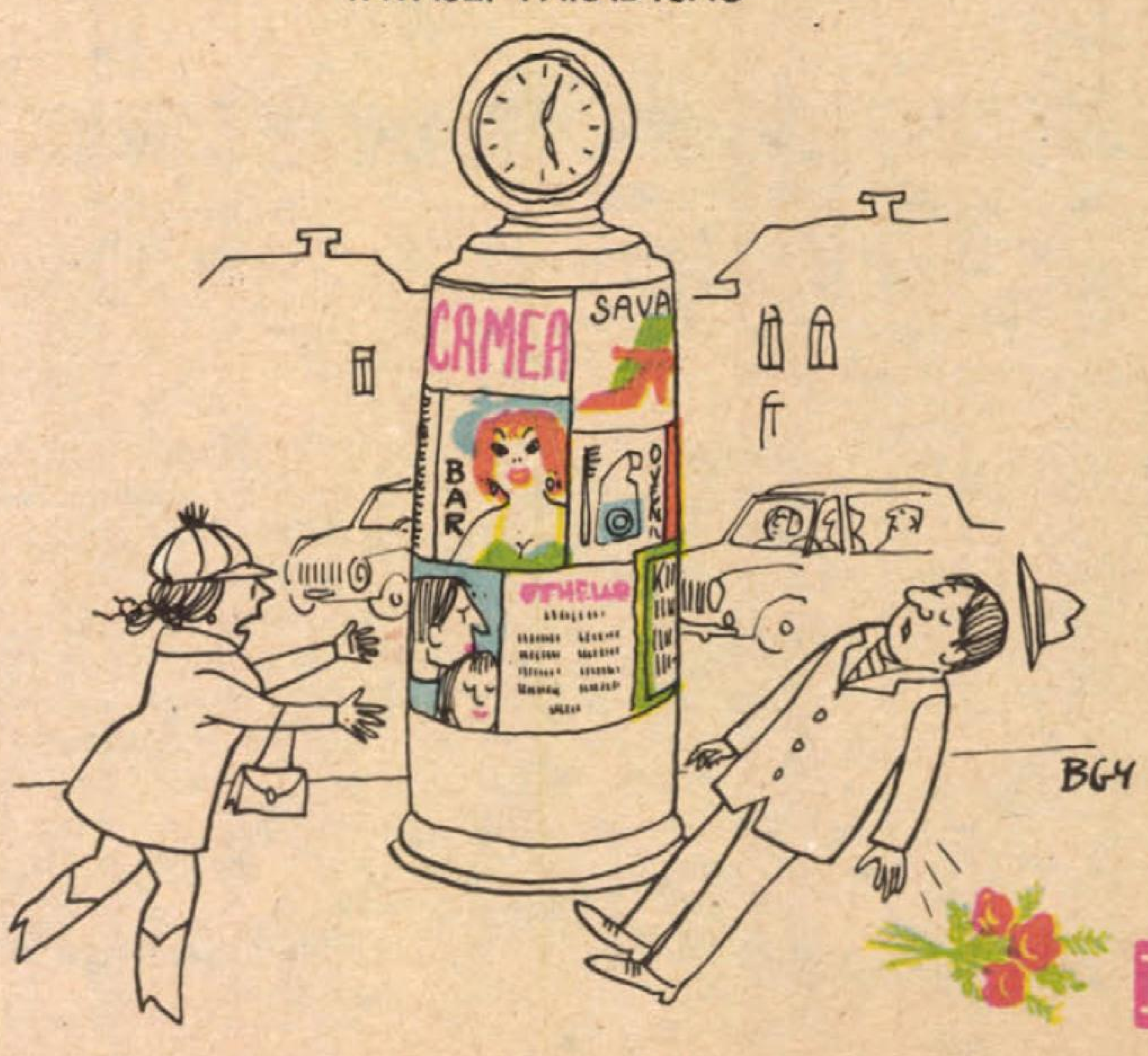
SZOMORÚ SORS

Egy új táncdal szövegéből: „Nem baj picim, *eldobtál egy szálig.*"

Magyarán: mind kirúgtál engem, valahányan csak voltam. Ha jobban belegondolunk, a hölgy aligha ítélhető el ezért...

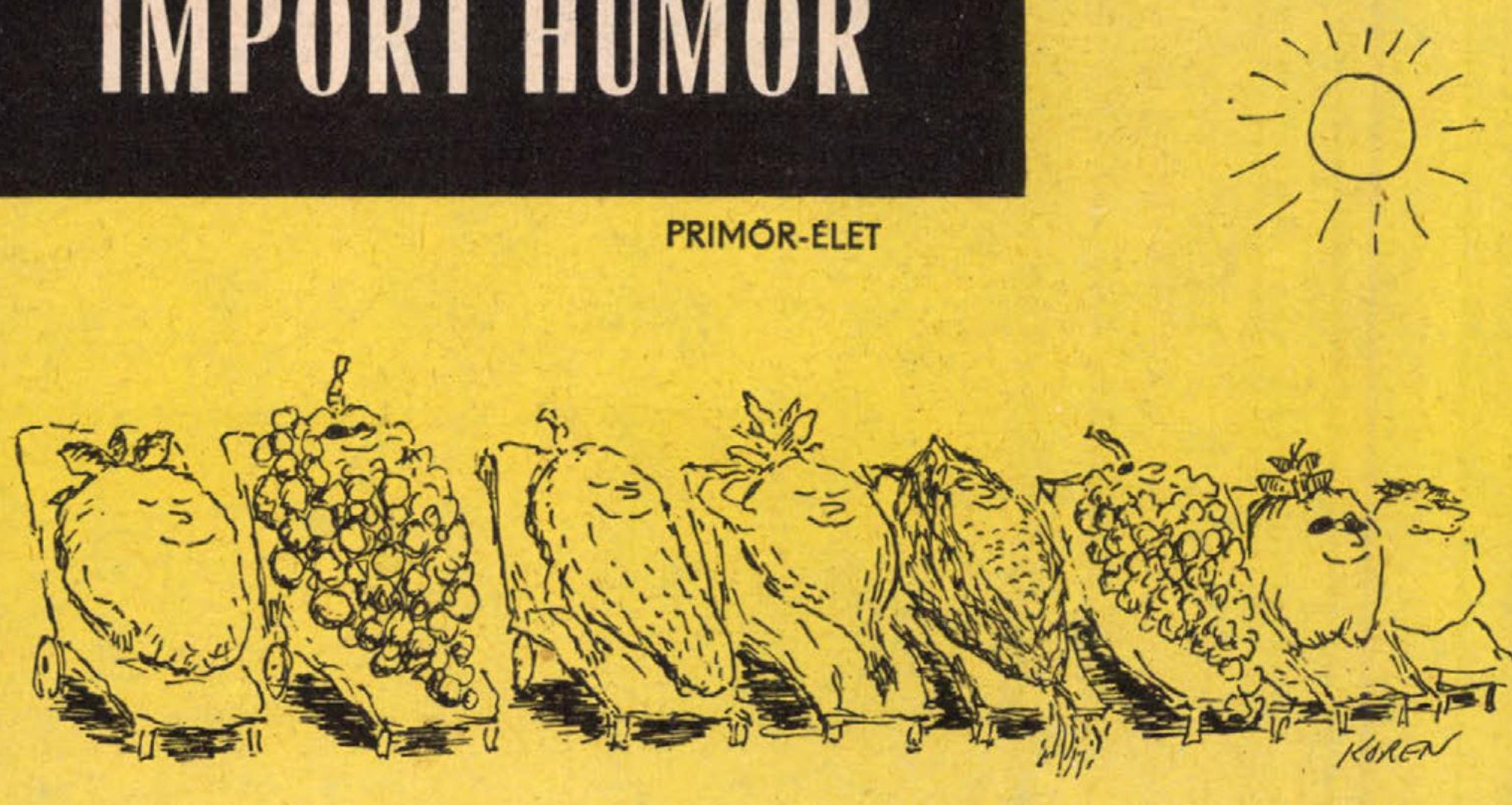
Tímár György

TAVASZI FÁRADTSÁG

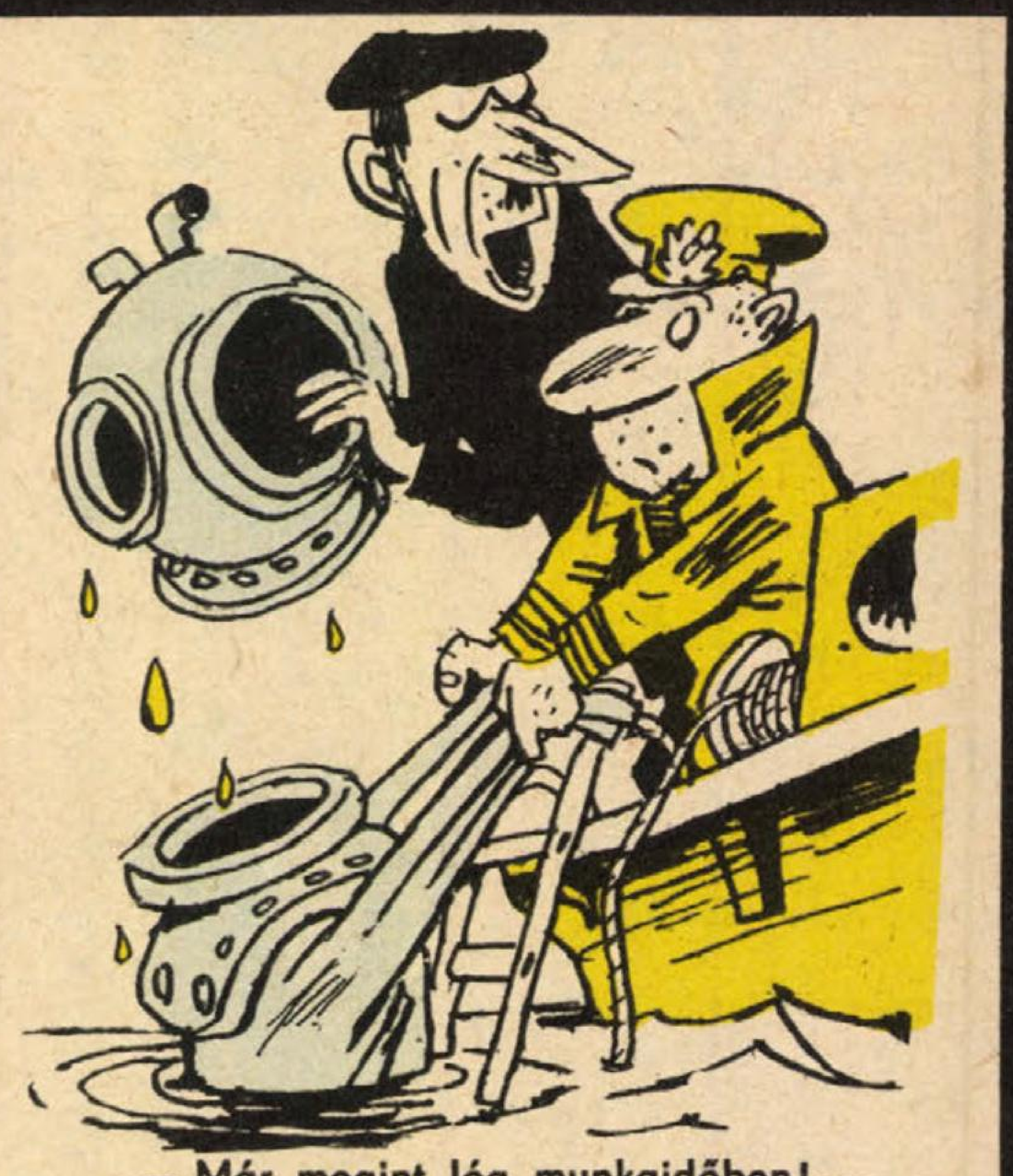

IMPORT HUMOR

PRIMŐR-ÉLET

(„New Yorker")

– Már megint lóg munkaidőben!...

(„Krokodil", Moszkva)

TADEUSZ FANGRAT

Sziporkáiból

KOTRÓGÉPEK VARSÓNÁL

Tisztul a
Visztula.

KORHATÁR

Nesztor?
Ez kor!

MACSKA-FILOZÓFIA

Amikor már megevett két
egeret,
a harmadiknak barátja
is lehet.

NŐ A STRANDON

Saját levében főve forr át
s fügefalevél óvja – az orrát.

SZERELMES SZÁMADÁS

Minél forróbban szereted Őt,
annál jobban osszd be
a tüzelőt.

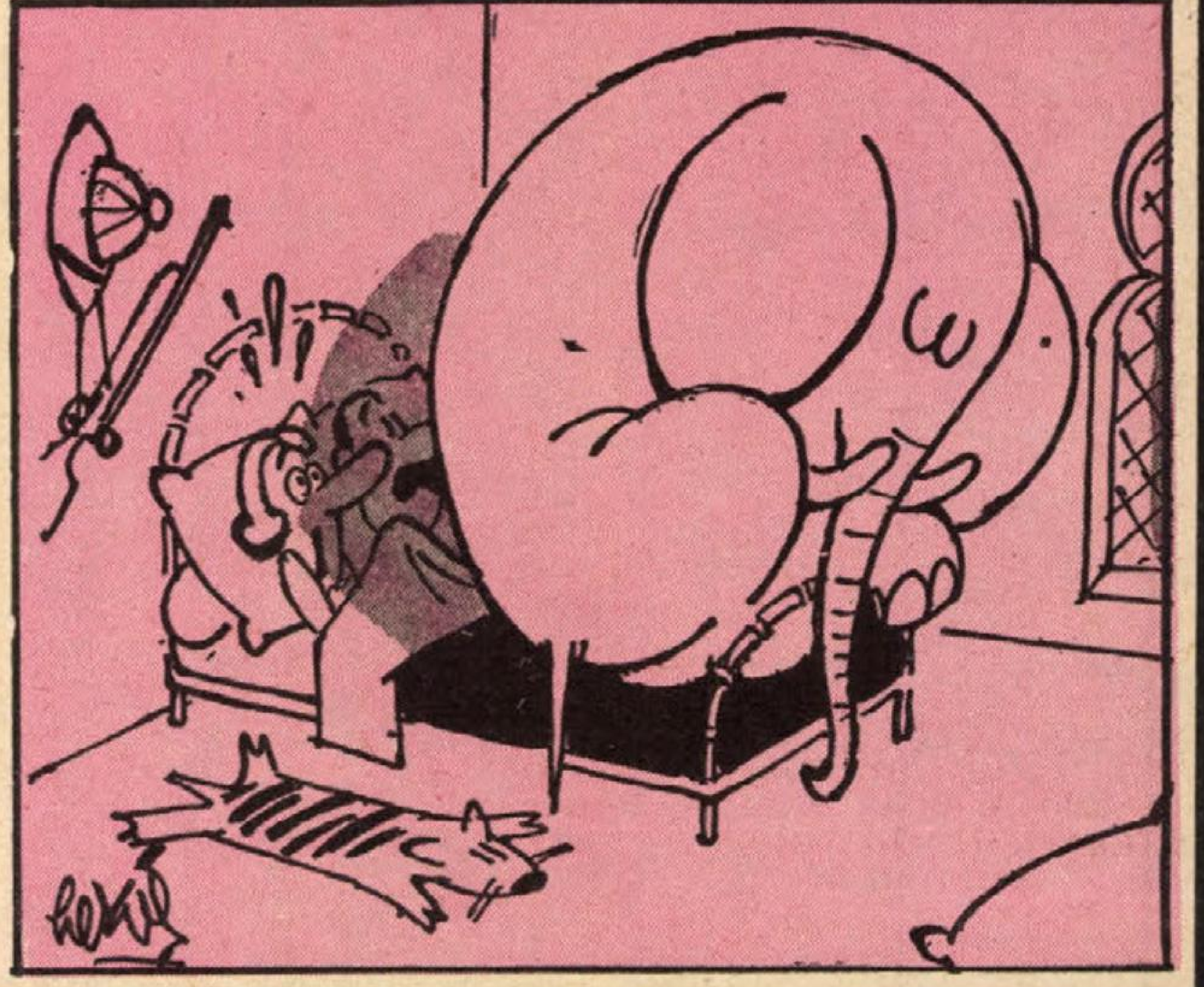
CSIRIBI, CSIRIBA

Szoba:
tanácsterem helyett
hirtelen
hálófülke lett.

A KIS ÁRTATLAN

Mit tudja az abrosz,
hogy nincs rajta,
csak kosz.

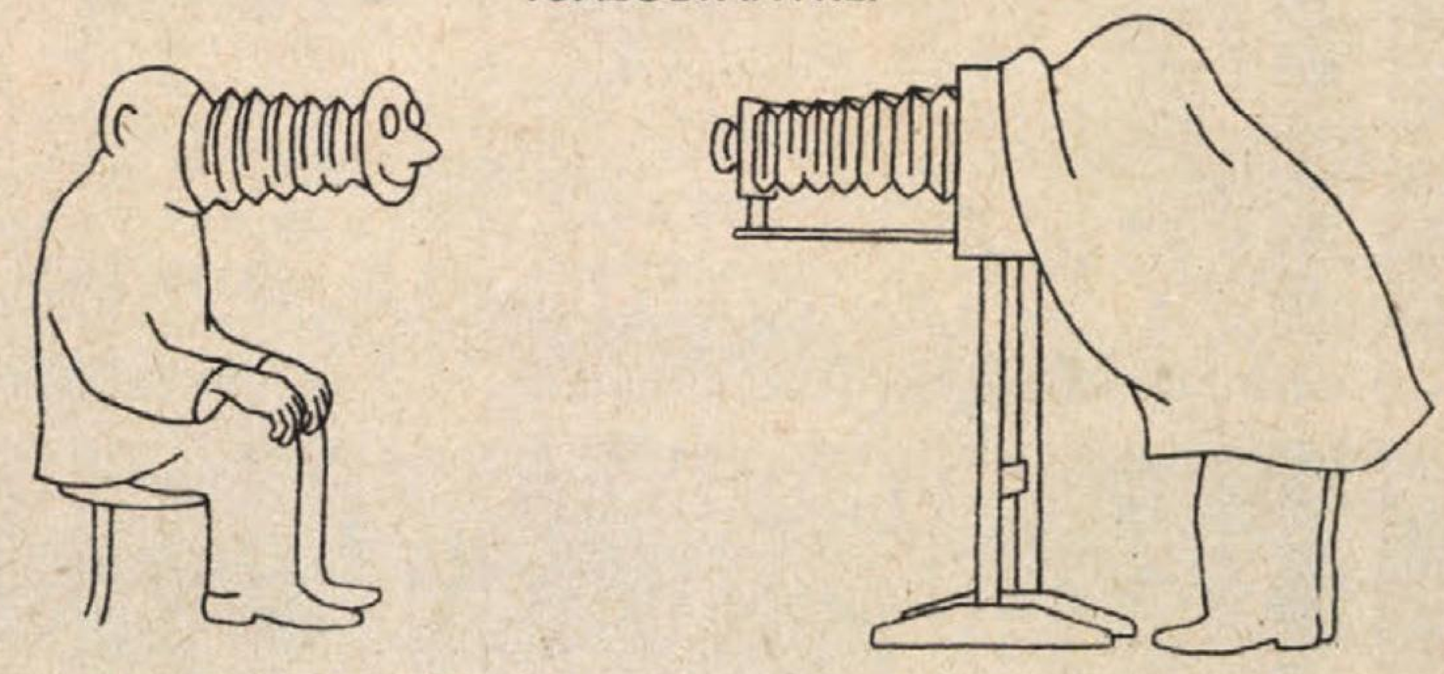
(Lengyelből fordította
Radó György)

– Nem gondolod, hogy terhes kezd lenni ennek az állatnak a ragaszkodása?

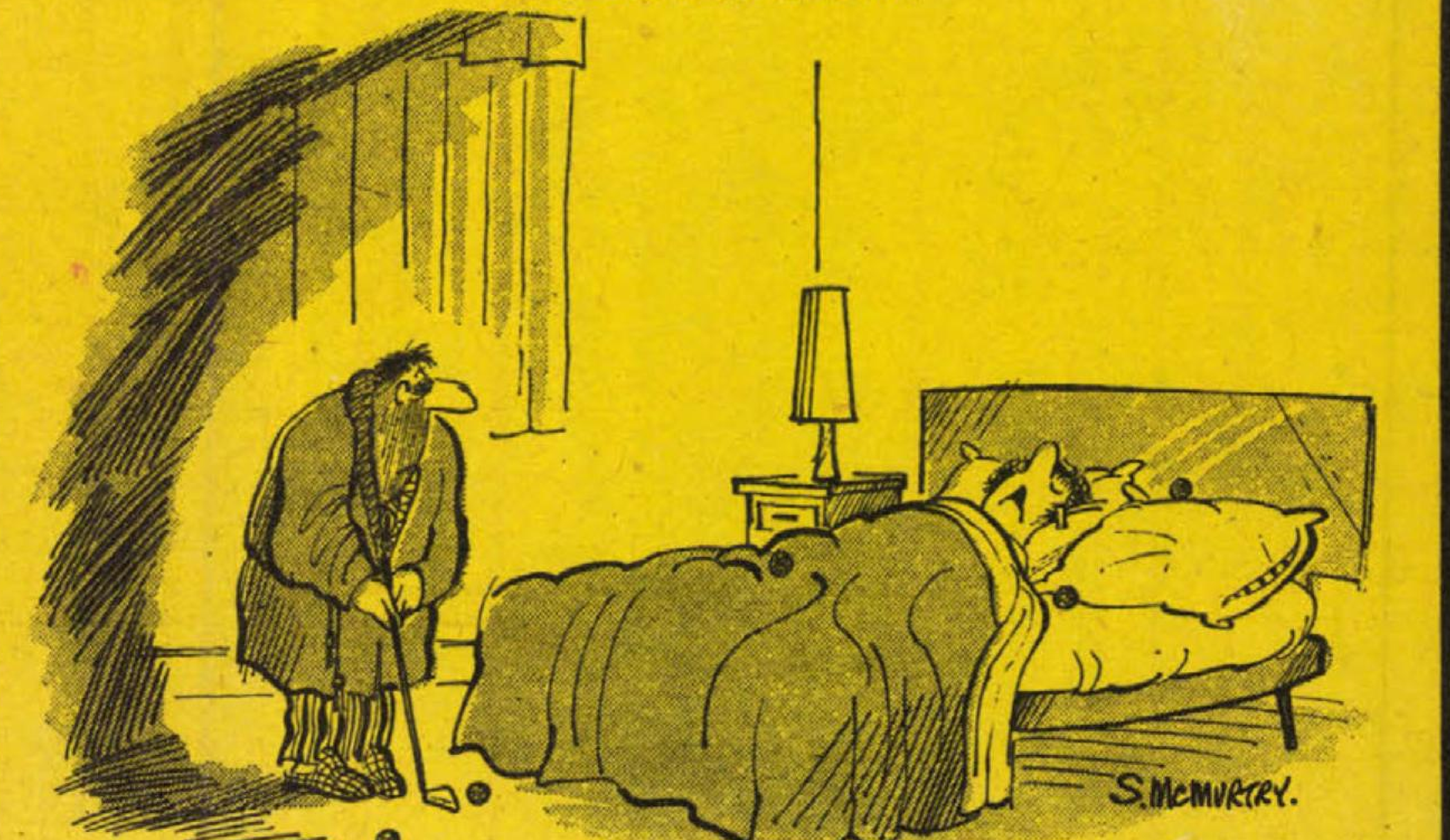
(„Ici Paris")

IGAZOLVÁNYKÉP

(„Dikobraz", Prága)

HORKOL AZ ASSZONY

(„Punch", London)

APRÓSÁGOK

„Hogyha hallom én... sikítani akarok..."

Már amikor énekel. Nem Little Richard — hanem a fodrászom. Mert énekel! És nemcsak az én fodrászom, másoktól is hallom, egyre több az olyan figaró, aki a szokásos sportkommentár, vagy az időjárási szakvélemény helyett a legdivatosabb slágert zümmögi a vendég fülébe, miközben éles késével végig-hosszig szaladgál annak idegességtől rángatódzó arcán...

Ha eltiltatott a táskarádió a villamoson és a nyilvános helyeken, nem kímélhetné idegeinket a fütyürésző kalauz, a dudorászó pincér, és a daloló fodrász is?

* * *

Moziban voltam a minap, az utolsó előadáson. Egészen belefeledkeztem a film nézésébe, magával ragadott a sodró cselekmény, meghatott a főhősök szomorú, ám mégis felemelő sorsa... S akkor éles, kijózanító fény csapott a szemembe, kellemetlen zörejek hatoltak a fülembe, egy perc alatt oda lett a varázslat, és már nem tudtam tovább a vászonra figyelni. Pedig most játszódtak épp a legszebb, legérdekesebb, befejező jelenetek.

De a nézőtéri felügyelők hangos csörömpöléssel félrevonták már az elsötétítő függönyöket, megnyitották az ajtókat, s a közönség egy része erre az adott jelre felállt a helyéről, és megkezdte a kivonulást.

Sokszor méltatlankodik a közönség amiatt, hogy a modern filmeknek „nincs végük", a rendezők nem fejezik be a történetet.

Hát érdemes — tessék mondani?!

* * *

Sokat emlegetik mostanában Székesfehérvár új büszkeségét: az alumínium nyílászáró szerkezetek gyárát. Én jobban örülnék neki, ha ez a gyár *ajtókat* és *ablakokat* gyártana, nem *nyílászáró szerkezeteket*, ám úgy látszik, ez a nyelvi csudabogár nem marad meg a szűk szakmai zsargon körében, a legkülönbözőbb rejtekutakon a köznyelvbe is belopakodik.

Ezzel kapcsolatos legújabb vízióm:

Népdal-esteken ezentúl az „Ablakomba, ablakomba..." kezdetű dalt így ekeklik majd:

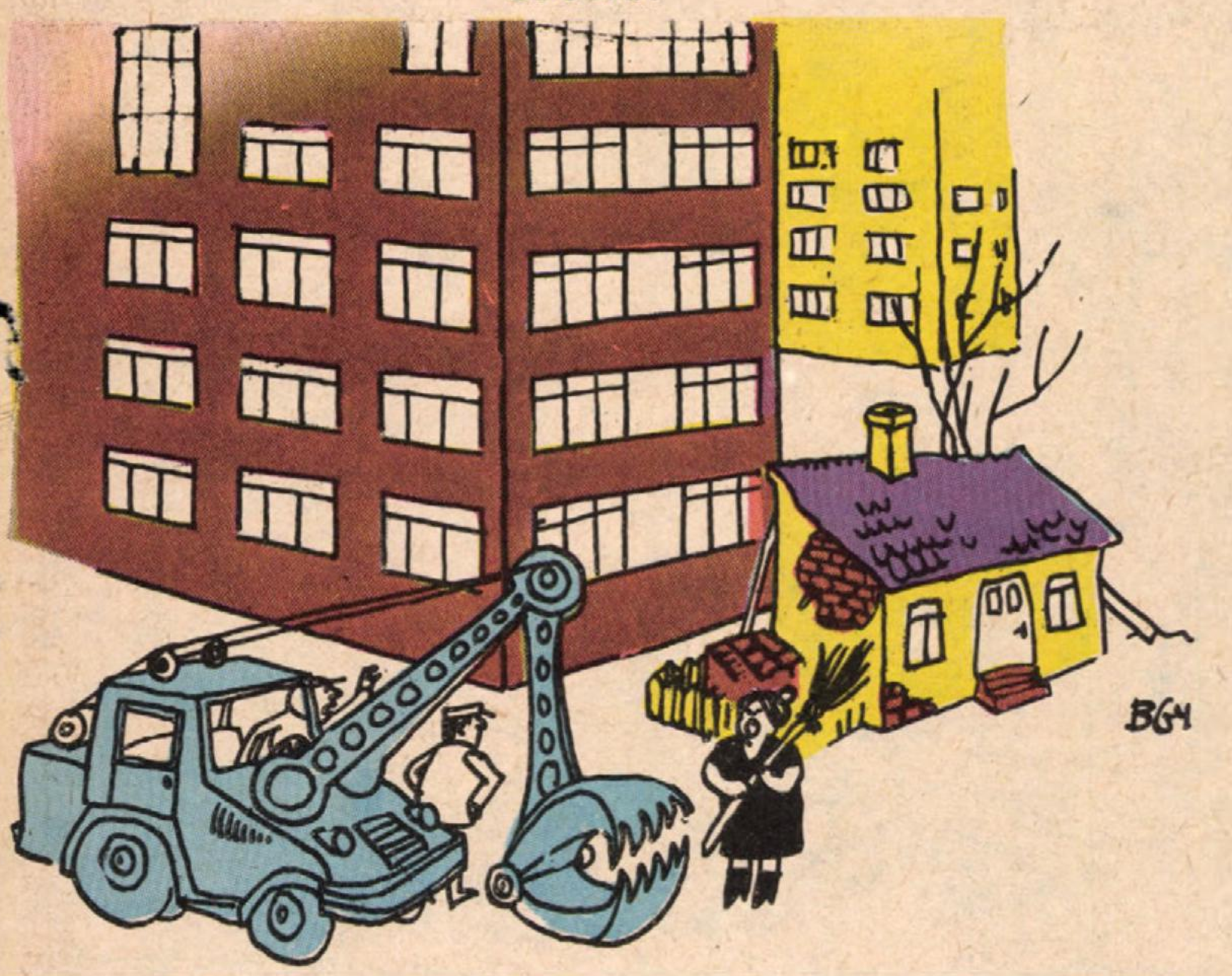
„Nyílászáró szerkezetembe, nyílászáró szerkezetembe, besütött a holdvilág..."

Az „Utcára nyílik a csárdaajtó" szövege pedig így módosul:

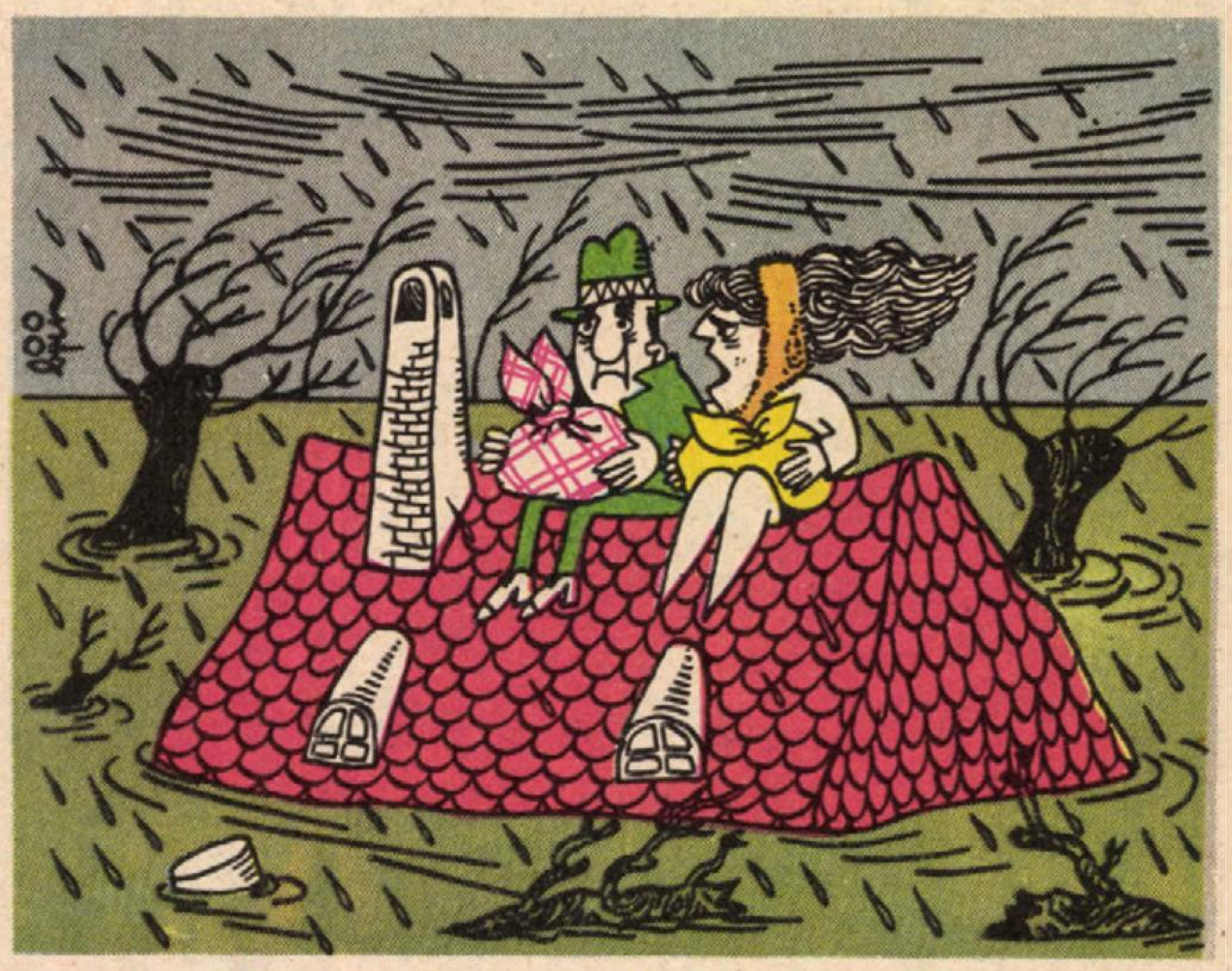
„Közlekedési útvonalra tárul a vendéglátóipari egység nyílászáró szerkezete..."

R. B.

ÓBUDÁN

– Csak a testemen át!

ÍTÉLETIDŐ

– Ezt a pechet! Eppen tegnap voltam fodrásznál...

RÉBUSZ

A 63. sz. rejtvényünk megfejtése:

Téveszme

A 100 forintos díjak nyertesei a következők: Mészáros Lajosné, Budapest VI., Aulich u. 8. Gyenes Viktor, Székesfehérvár, Ligetsor 24. Kővári József, Salgótarján, Pintér telep.

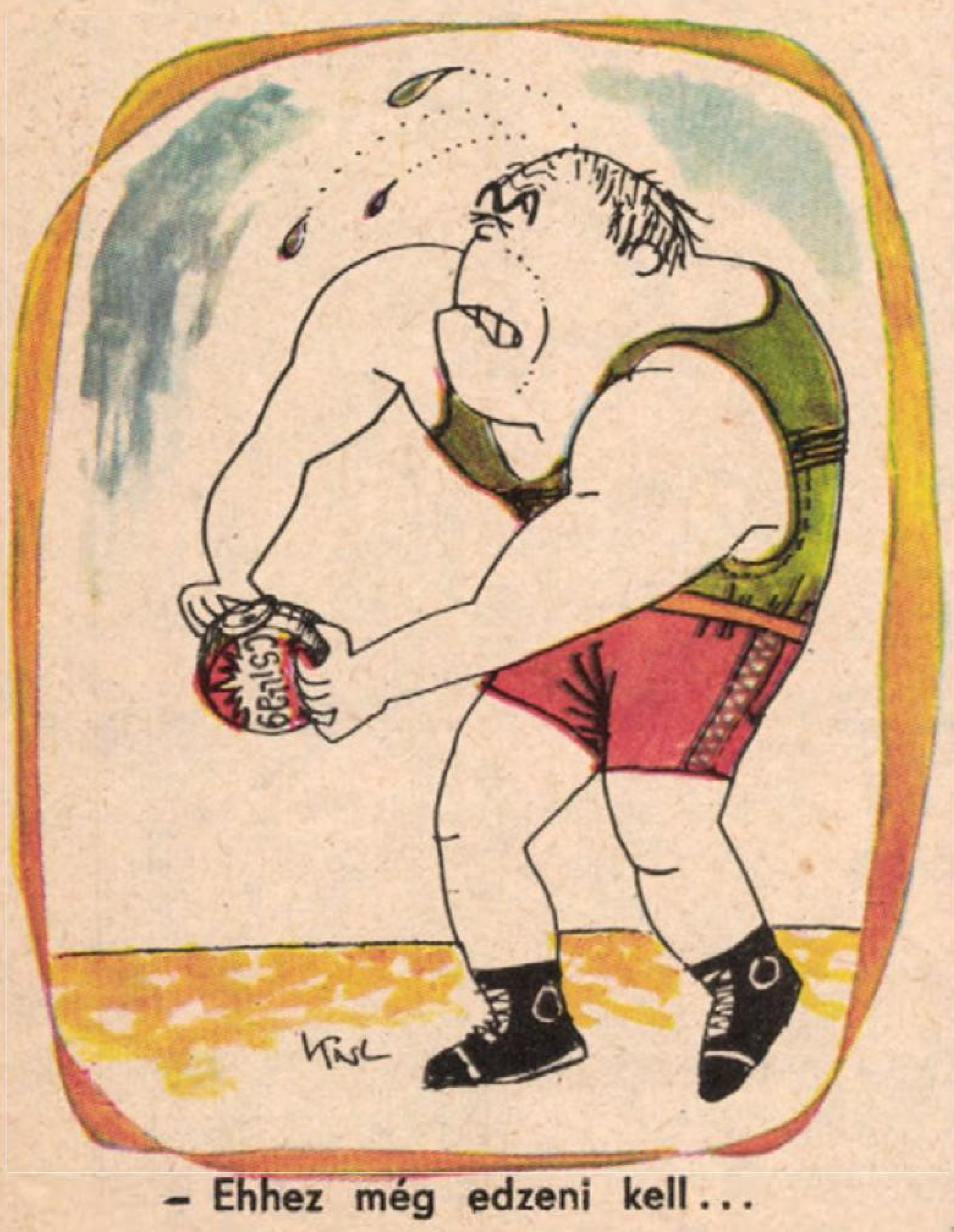
65. REJTVÉNYÜNK

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

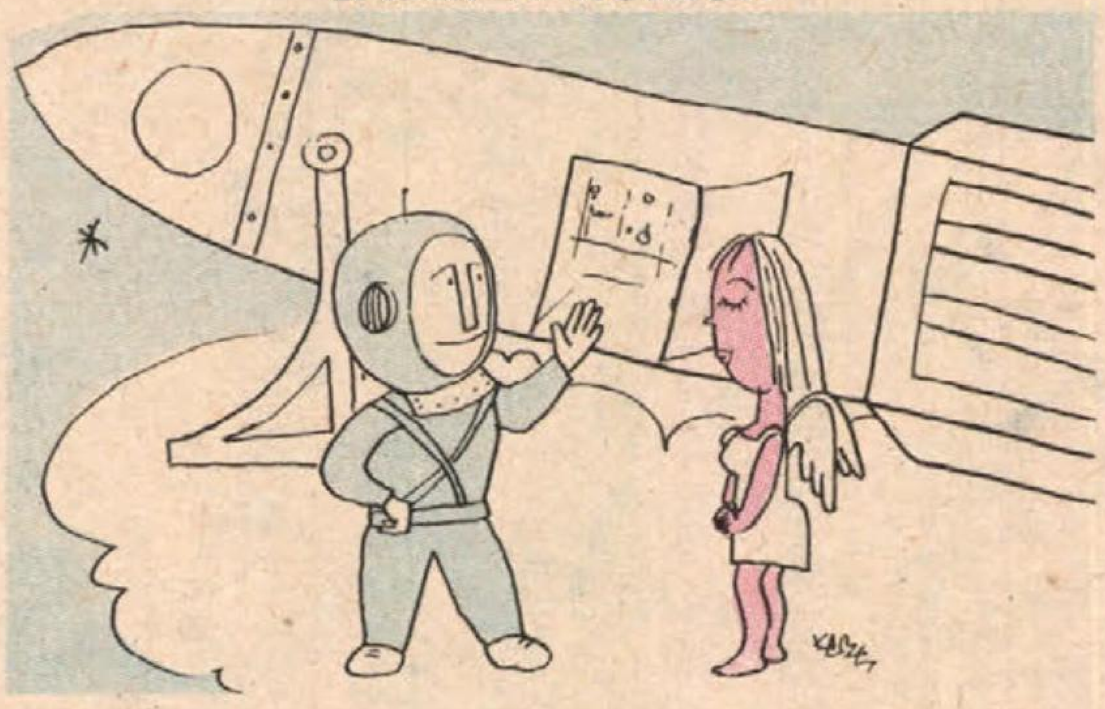
A megfejtéseket legkésőbb április 4-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

CSILLAG CIPŐKRÉM

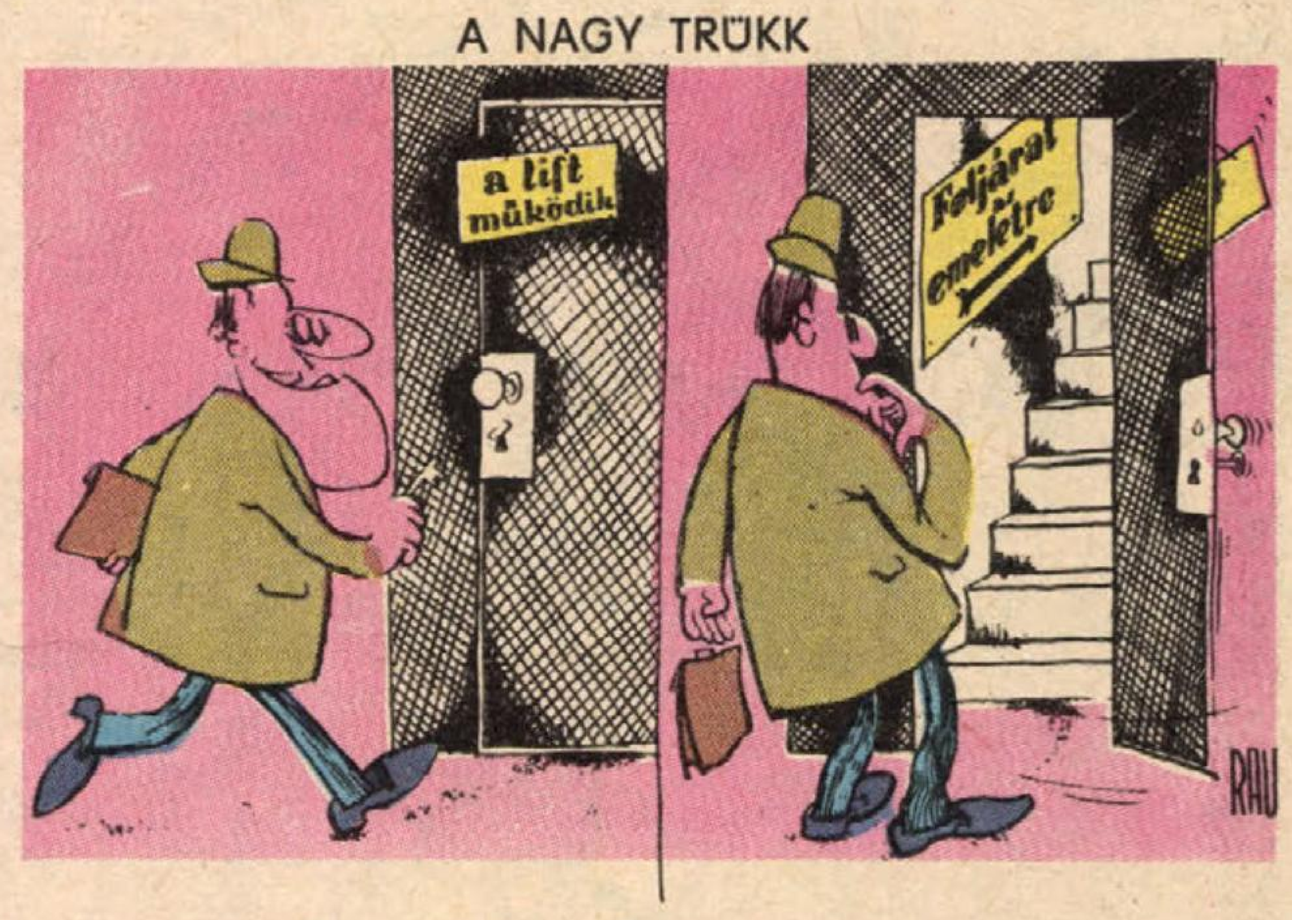
– Ehhez még edzeni kell...

EMBER A HOLDON

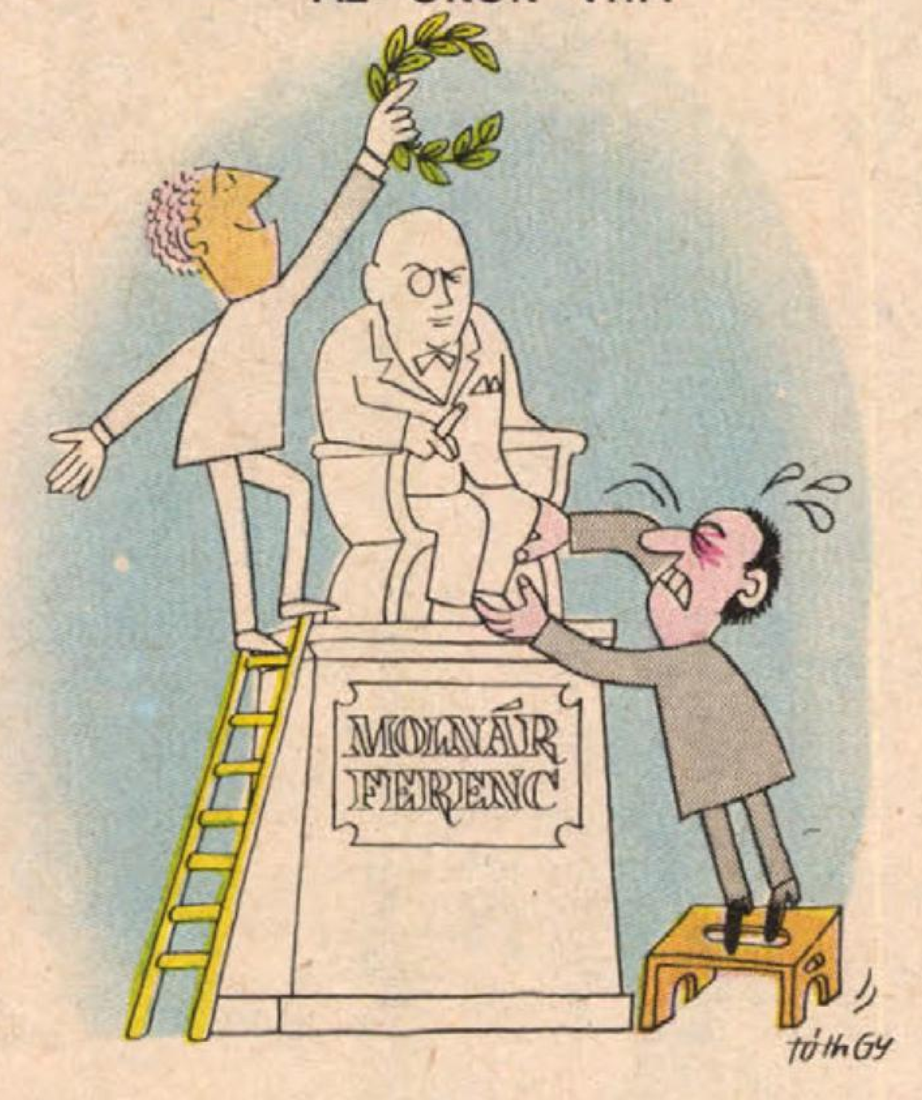
– Csókolom, kisangyal. Nem akarja megnézni a rakéta belsejét?

A NAGY TRÜKK

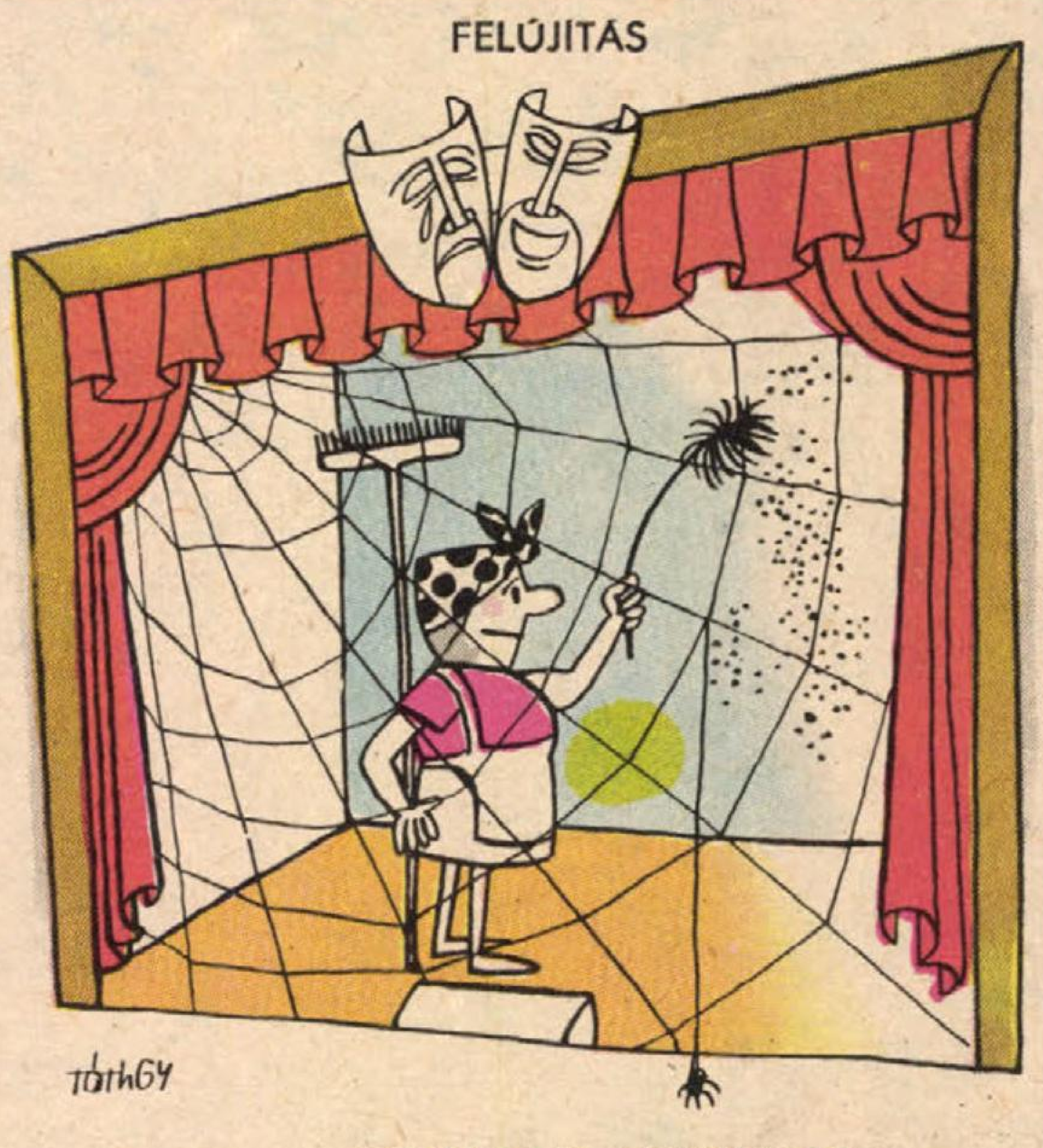

SZÍNHÁZ

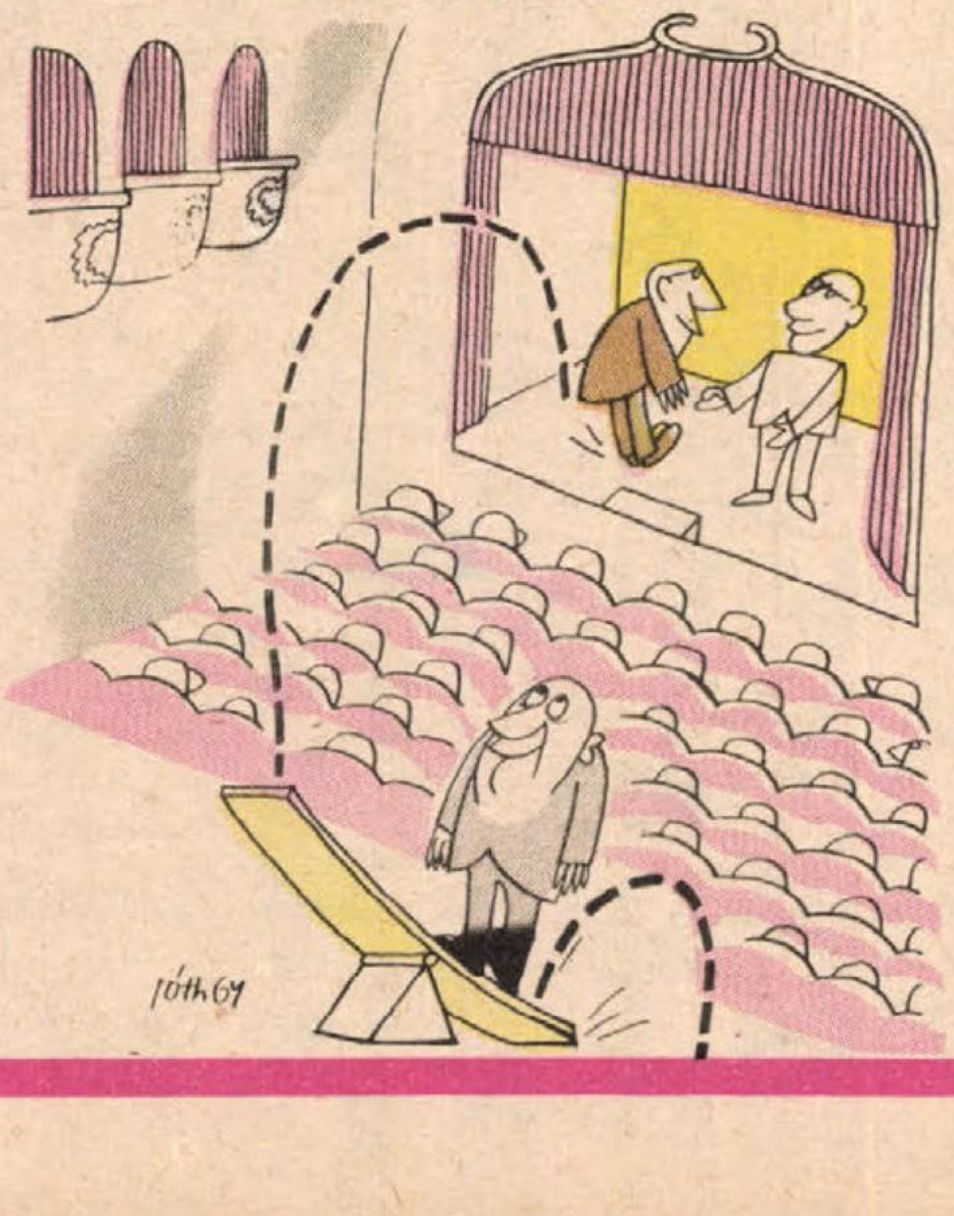
AZ ÖRÖK VITA

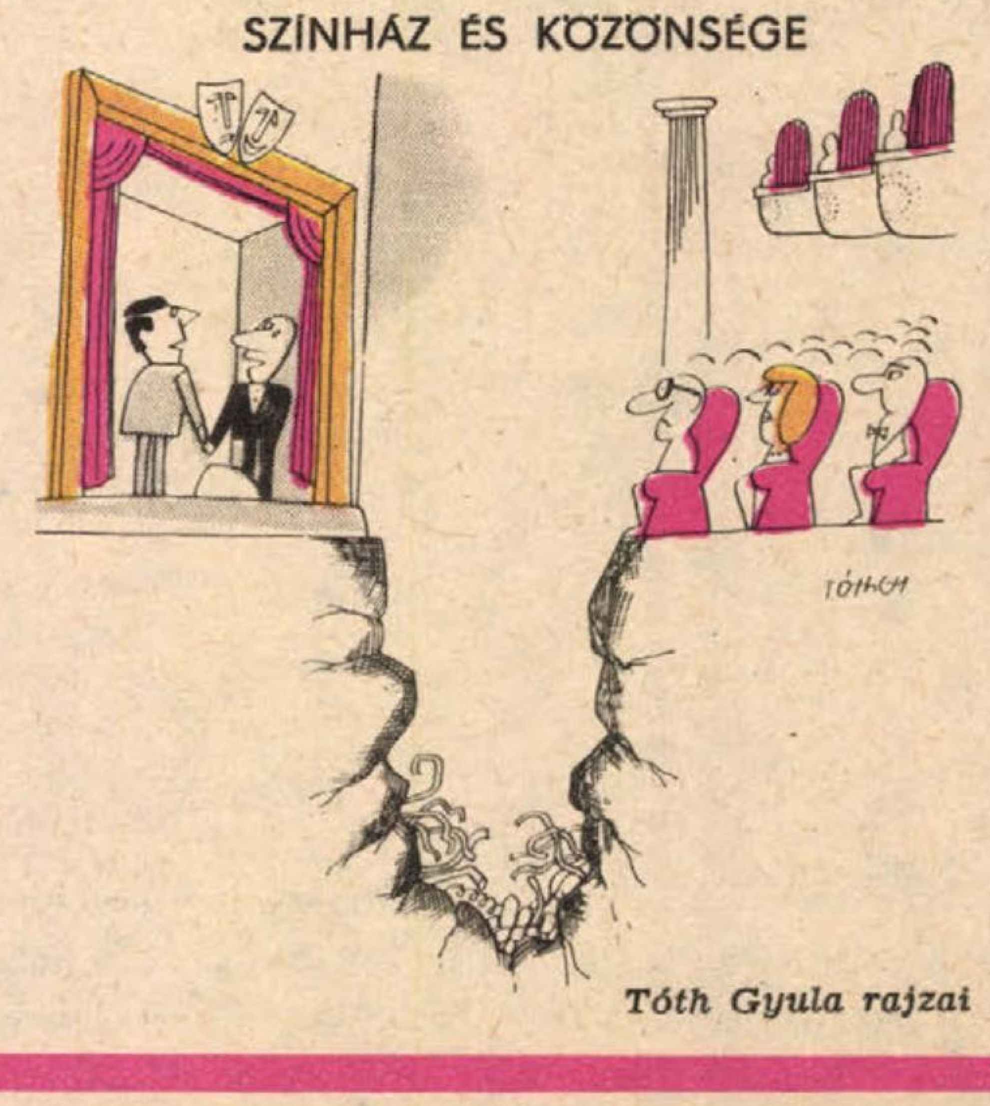

FELÚJÍTÁS

SIKERES BEUGRÁS

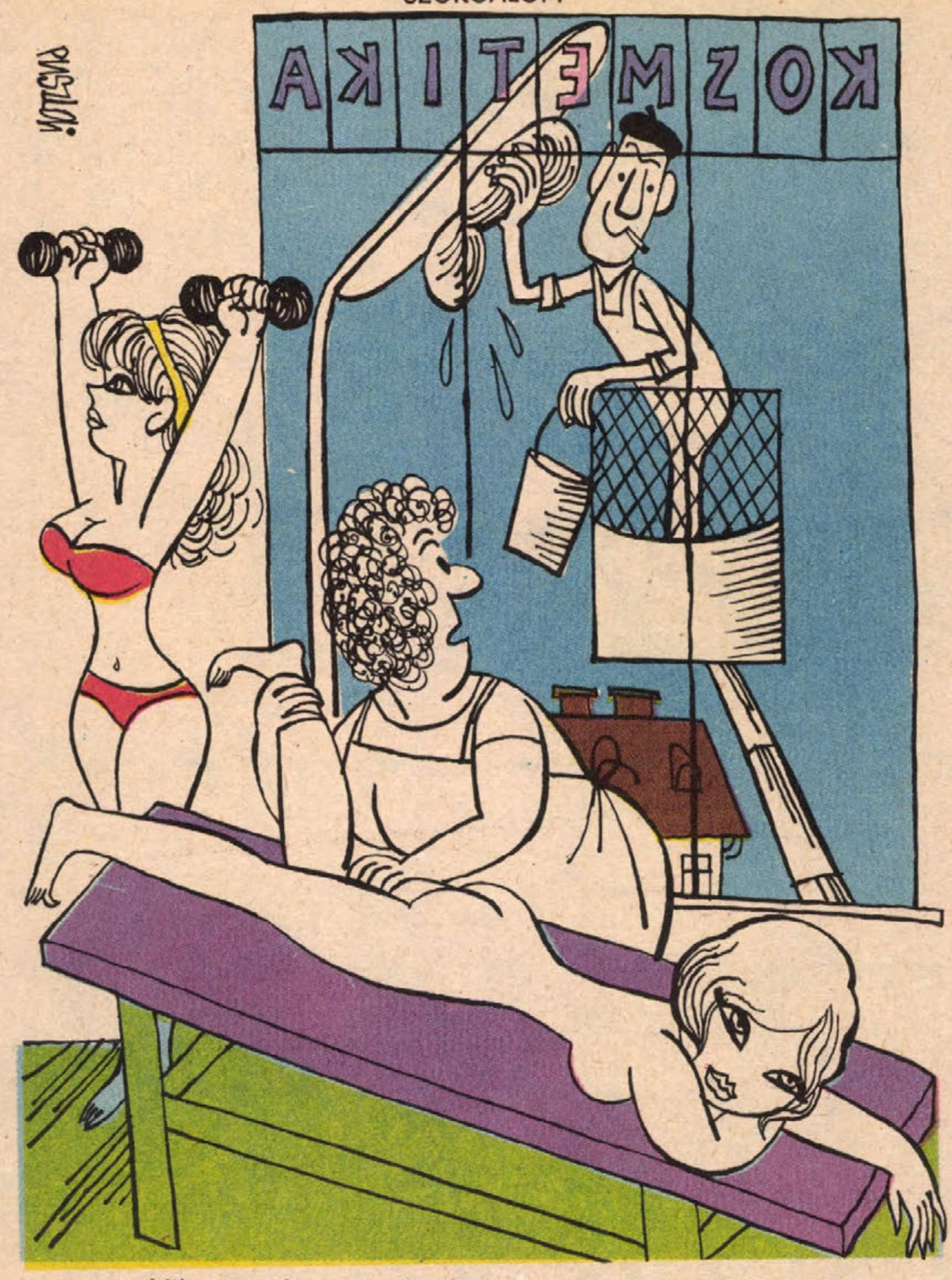

SZÍNHÁZ ÉS KÖZÖNSÉGE

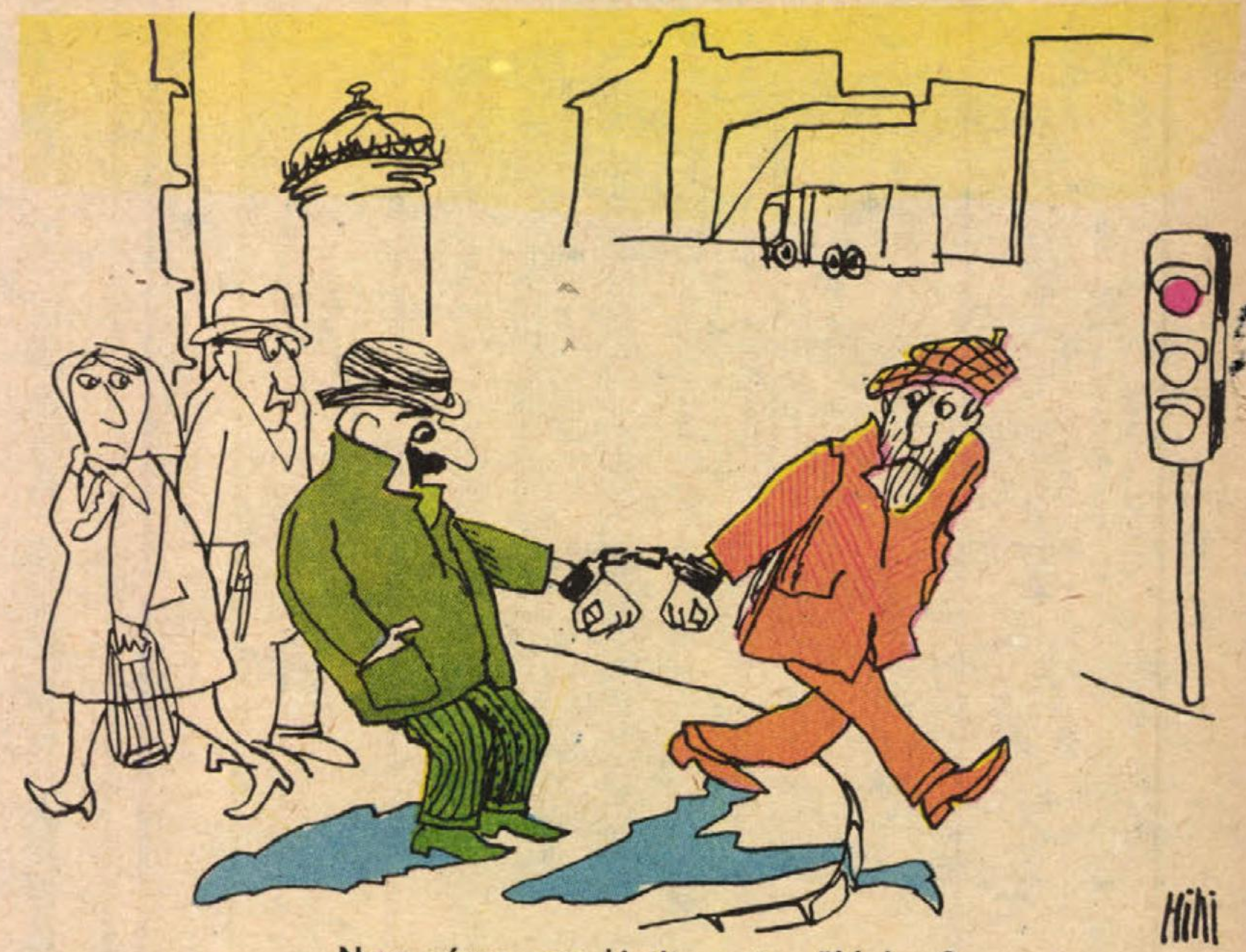
Tóth Gyula rajzai

SZORGALOM

– Milyen rendes ember! Mindennap megtisztítja a lámpákat.

MEGSZOKTA A TILOSAT

– Nem várna egy kicsit, amíg zöld lesz?

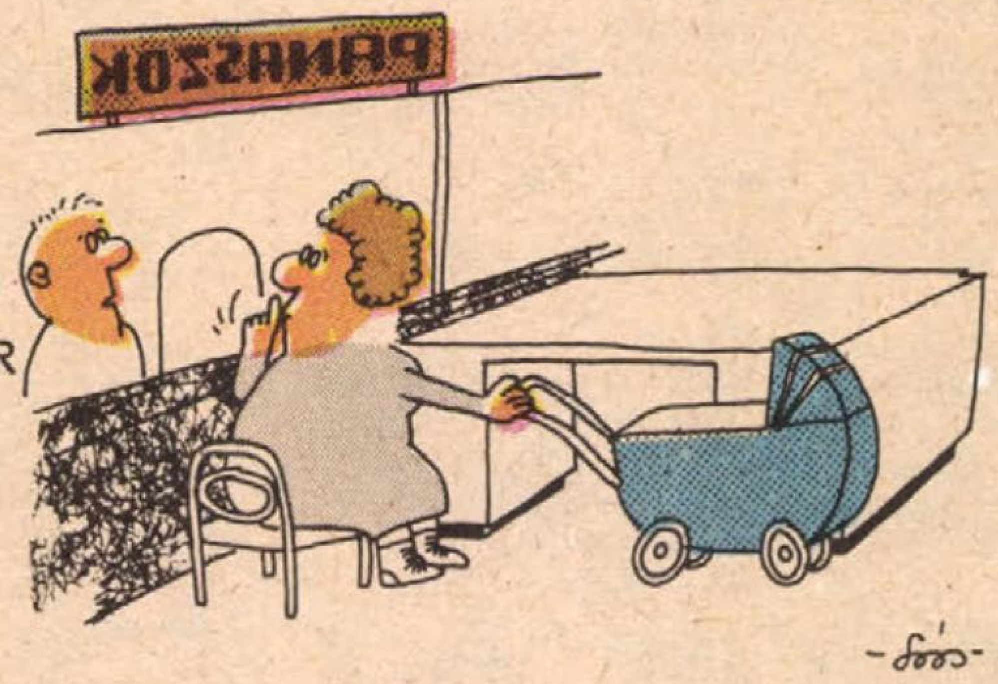
MEGLEPETÉS

BOSSZÚ

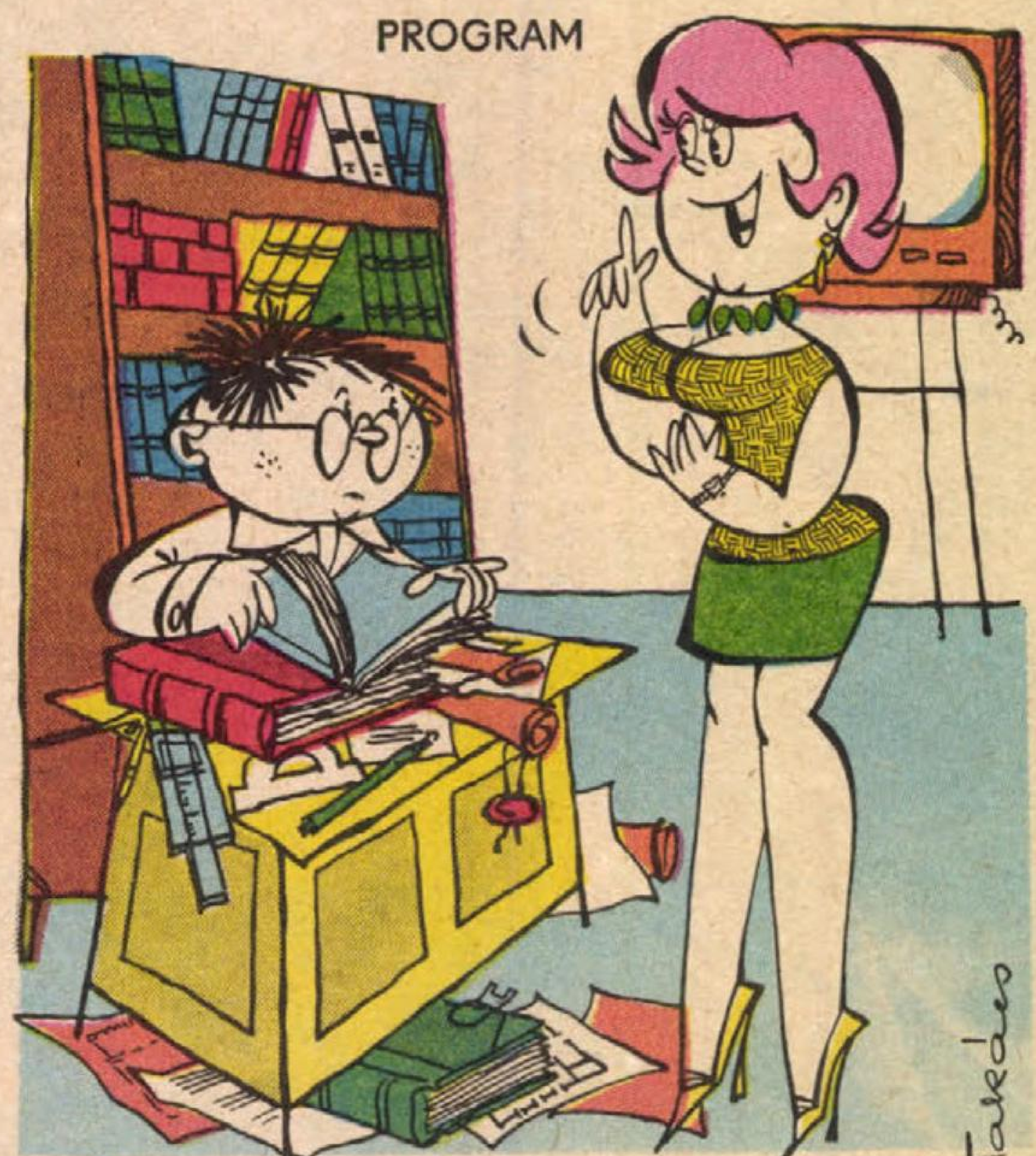

RAVASZ MÓDSZER

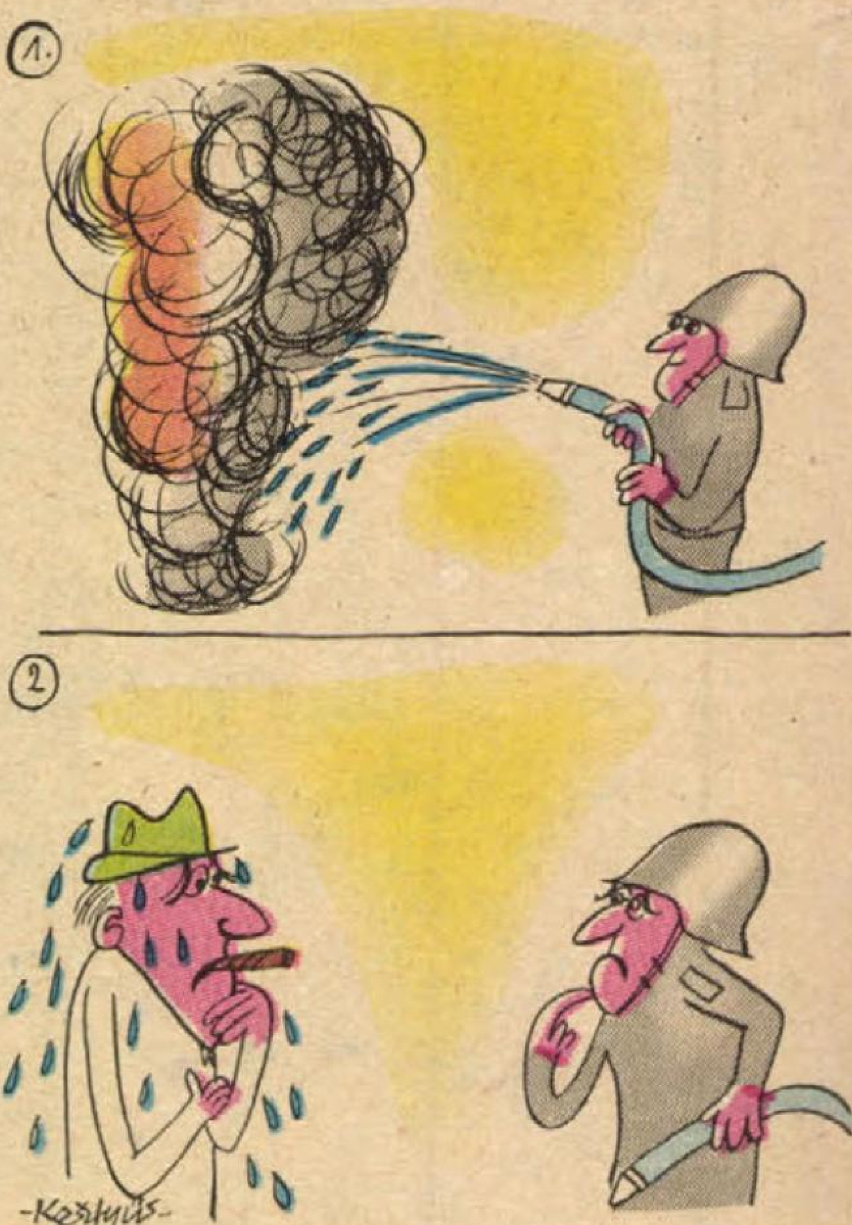
– Pszt, csendesen!

PROGRAM

– Pistike, legközelebb tévét nyerjél a vetélkedőn, mert ennek már beteg a képcsöve!

VÁRATLAN FORDULAT

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — INDEX: 25.504
Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen, a Zrínyi Nyomdában — 69.2619/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre